

17 වන කාණ්ඩය

8 වන කලාපය

(II වන කොටස)

අභ්‍යරූපය

1981 නොවැම්බර් 24

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

(නිල වාර්තාව)

(අශෝධිත පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1982 [හත්වන වෙන්කළ දිනය] :

දෙවන වර කියවීම—විවාදය අවසන් කරන ලදී

පනත් කෙටුම්පත පූර්ණ පාර්ලිමේන්තු කාරක සභාවකට පවරන ලදී

දේශීය භාණ්ඩාගාර බිල්පත් ආඥා පනත: යෝජනාව

මිල: බිල: Price: 1.50

තැපැල් ගාස්තුව: තුපාඤ්චු ශෙලඛ: Postage 1.50

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1982 [ஒதுக்கப்பட்ட ஏழாம் நாள்]:

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் முடிவுற்றது

சட்டமூலம் முழுப் பாராளுமன்றக் குழுவுக்குச் சாட்டப்பட்டது

உண்ணாட்டுத் திறைசேரி உண்டியல் கட்டளைச் சட்டம்: தீர்மானம்

Volume 17
No. 8 (II)

Thursday
24th November 1981

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

APPROPRIATION BILL, 1982 [Seventh Allotted Day]:

Second Reading—Debate concluded

Bill committed to a Committee of the whole Parliament

LOCAL TREASURY BILLS ORDINANCE: RESOLUTION

பார்லிமென்තුව

பாராளுமன்றம்

PARLIAMENT

1981 நவம்பர் 24 வන அசைரவாடி

செவ்வாய்க்கிழமை, 24 நொவம்பர் 1981

Tuesday, 24th November 1981

[1981 நவம்பர் 24 வன அசைரவாடி கடு உராவை I வன கைவசை 1652 வன கிருவை கடு ஓகிரி வடு கடுகடு]

[1981 நொவம்பர் 24, செவ்வாய்க்கிழமைய அகிர கார அகிரகை பகுகிர I பக்திர 1652 இலிருந்து நிகழ்ச்சித் தொடர்.]

[Continuation of Proceedings from Col. 1652 OF PART I OF OFFICIAL REPORT for Tuesday, 24th November 1981]

விசுர்ப்பன பனத் கெடுமெபன, 1982

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1982

APPROPRIATION BILL, 1982

வரபுசாடி: 1981 நவம்பர் 22

கிர 'டி அகிரலாதிரி' கடு 'கிரவகிர'

வார்தா

கிரப்புகிரமை: 1981 நொவம்பர் 22 "ஐலண்ட",
"கிரவயின" அகிரகைகள்

PRIVILEGE: THE "ISLAND" AND "DIVA-
INA" REPORTS OF 22 NOVEMBER, 1981

கடுவாசகடுகடு

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Before we start continuing with the discussion on the Second Reading of the Budget, I have an announcement to make. The Editors and news Editors of the "Island" and "Divaina" newspapers saw me in my Chambers at 12.00 noon today, in respect of the question of Privilege raised yesterday by the Hon. Minister of Parliamentary Affairs and Sports. Having apologized for the inaccuracies and misrepresentations contained in the report of the reply to a question raised by the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody), they have agreed to

have a correct version in next Sunday's issue with an appropriate apology to the Hon. Prime Minister and the House.

Having considered this question of Breach of Privilege, I have decided that the passes issued to these two newspapers be suspended with immediate effect till the end of this week.

விசுர்ப்பன பனத் கெடுமெபன, 1982

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1982

APPROPRIATION BILL, 1982

டி. ஐ. 2.7

வெடுவாசகடு கெடுமெபன பனத் கடு
(பாடுகடு)

(டாக்டர் நெவில் பெர்னாண்டோ—பாணந்
துறை)

(Dr. Neville Fernando—Panadura)

Mr. Speaker, I must, first of all, thank you for recognizing the only non-aligned Member in this House because I represent neither the Opposition nor the Government. Like the Hon. Minister of Foreign Affairs, I am still in orbit!

Mr. Speaker, following the Hon. Minister of State I think I should congratulate the Hon. Minister for the excellent manner of his speech and the exposition of the economic thinking of this Government, especially with regard to free trade and the liberalized trade policy. I must also congratulate the Hon. Minister of Finance on the occasion of his presenting the fifth Budget, and I hope to see him presenting the sixth Budget also. I only hope that with the quarrel that he had got into, nothing would happen to him. Mr. Speaker, I would be a big hypocrite if I were to condemn the philosophy behind this Budget just because I was expelled from the United National Party. Mr. Speaker, I have been a member of this Party from 1960 and because of the mere

[වෛද්‍යවරයා නෙවිලේ ප්‍රකාශයේ මහතා]

fact that I am no more a member of this Party, I cannot throw away the ideals for which I stood. Therefore, I would not be criticizing this Budget, but I would show a few shortcomings during the Committee Stage.

As the Hon. Minister explained, this Budget is also one of the links in a chain of budgets that he presented to this Parliament from 1977. The main theme, as he said, has been development and I must congratulate the Hon. Minister of Finance and the Ministers concerned in development for the tremendous amount of work that has been done during this period of four years. Never in the history of Sri Lanka has such a lot of work been done within so short a period of four years, and in this respect I must thank the Hon. Prime Minister for helping me to develop my electorate when I was a Member of the United National Party. He has given me about Rs. 50 million for various projects, and I am extremely grateful to him, and I hope the people of Panadure will ever be grateful to him.

We must congratulate the Hon. Minister of Finance for being able to bring to this country sufficient foreign resources, but it is matter for regret that about 30 per cent of this money has been wasted. I shall point out the shortcomings when the Votes of the Ministry of Finance are taken up during the Committee Stage. But I do not think anyone should blame the Hon. Minister of Finance for this, because there are other people who are responsible and who should be brought to book.

Sir, I would like to speak a few words about statistics. It is mentioned that in Sri Lanka there had been a growth rate of 8.2 per cent in 1978, 6.2 per cent in 1979 and 5.5 per cent in 1980. Mr. Speaker, all these figures are Greek to me and to most of the people of this country. People do not see and interpret statistics the way that people in the Finance Ministry do. By looking at figures officials will say whether there is development or

whether there is no development. But to the layman, to the ordinary citizen, when roads are repaired, a new road opens, new school buildings are constructed, electricity is given, tanks are repaired or constructed and when there is building activity and new houses constructed, new bridges spanning rivers come up—all these give new employment, food to eat, clothes to wear, money to spend and leisure to enjoy. Then the people will say that there is development. Therefore, I would be failing in my duty if I say that there has been no development.

Sir, there was one criticism made in this House the growth rate depended a lot on the service sectors. The wholesale and retail trade grew by 8.4 per cent. This growth in the services sector is one of the reasons for increased employment all over the country. Otherwise, as happened during the period 1970-1977, most of our boutiques even in the villages would have been closed down. So, I do not blame the Government for improving the services sector.

While I hold no brief for the Government, it is a fact that most of our ills are due to the rising oil prices. Now we pay according to the Budget Speech, Rs. 8,090 million for the petroleum that we import, which cost us only Rs. 50 million in 1977; a price hike of 160 times. Therefore, the people of this country have to suffer not due to any fault of ours, but due to the avariciousness of the oil sheiks.

What does the Hon. Minister mean when he says that the oil import price index rose by 43 per cent in 1980 and the import volume index rose by only 14 per cent? I believe that more and more money is required to import less and less. It means that all workers have to work harder to purchase less and less. Therefore, unless everyone of us produces more—except children—this country will never be able to raise its head. This means Sir, that

our toiling workers have to work harder to keep the Bedouins, who only two decades ago were sleeping in the desert sand, getting about the world, living in the lap of luxury. That is what we are doing, we are paying them to live a luxurious life. When one considers the misery that the oil price hikes have caused to countries like Sri Lanka and other countries that import oil, especially the Third World countries, I only wish that all the oil wells would run dry soon, so that we could count in terms of thousands and not in terms of millions. If the Budgets of the Hon. Minister have gone haywire since 1977, let the curse of the poor fall not on his head, but on the avaricious oil sheiks!

I am happy that in spite of all the constraints, there has been an increase of capital investment of Rs. 24 billion both by the Government and the private sector, giving rise to a lot of employment in this country. Capital investment means more employment and that is something that every government in the world tries to have, and I think what every government in the world attempts to do it to create more employment. I must congratulate the Hon. Minister of Finance for helping us at this stage. In most of the developed parts of the world they are laying-off people, thousands of people are being retrenched. British Airways has laid off about 9,000 of their employees. Pan-Am has sold their luxury sky scraper in New York. Air France is just about to lay off her Concord. I think we are in a happy position in that so far we have no occasion to lay off people but, on the other hand we are still producing more employment.

Mr. Speaker, I must thank the Hon. Minister of Finance for obtaining money, and especially the Hon. Minister of Trade for his liberalized trade policy. In respect of his liberalized trade policy, I have one complaint to make. The Government is importing a lot of second-hand vehicles. If they consider importing only brand new

vehicles, I think a lot of money can be saved because within a short period the Government has to import spare parts.

Whatever any anti-national party might say about the Mahaweli, I must congratulate the Hon. Minister of Lands and Land Development and Minister of Mahaweli Development for the tremendous amount of work that he has done in the Mahaweli area. According to statistics, 23 per cent of the most difficult part of the work has been completed within this short period of time. My best wishes go to the Hon. Minister, and I hope that this project will be completed on schedule.

I think, Mr. Speaker, that whatever Government comes into power in 1983 will have to continue these policies. Unless that happens, all the projects that have been started, for example, the Mahaweli, would be only one-third completed. If this Government does not come to power in 1983, there will only be a mass of concrete lying all over the country. There will be tremendous unemployment. The people who are now employed will have to leave their employment, and there will be utter chaos in the transport sector, in the industrial sector, in practically all sectors of the country.

Mr. Speaker, I am a firm believer in democracy and freedom of speech. Even I disagree with the Government. Therefore even if I leave this House, I will not join a party which does not believe in these ideas. This country has to go forward. We cannot live in the past. The people of this country should not be happy to take a back seat once they give a mandate to a party to form a government. They must be alert and cry halt when a government forgets the mandate.

That can only be done, Sir, if there is a free press and freedom of speech—freedom of speech not only for the people of this country but also for

[வேலுநாதர் நேலிற் ப்ரதாந் த்ர மஹா]

the Members of this honourable House. They must have the freedom to criticize whenever they want, so long as they do not have the freedom of the wild ass. They must have the freedom to criticize, like the hon. Member for Kaduwela when he had occasion to criticize the Budget. There should be no threat of an expulsion hanging over the head of any Member of this House for expressing what he actually feels should be expressed so long as it is not against his conscience. There are certain restrictions placed on hon. Members of this House, Sir, by party leaders—of all parties, not only the Government party. The party leader has become an autocrat. Therefore, I request that these Articles in the Constitution be removed. Mr. Speaker, the rights of the Members of Parliament have been so devalued since 1977 that sometimes they cannot say things that they want to say without obtaining the permission of the Whip.

Mr. Speaker, the Finance Minister brings money into this country, but it is tragic to say that 30 per cent of the money is wasted. This, I believe, is one reason for inflation and the rise in the cost of living. A lot of people are making money in this country.

Finally, I must also reply the hon. Member for Nallur. He once again started opening the doors of communalism when he said that they want to go back to the pre-Portuguese era. Then we can also ask that we be allowed to go back to the Dutugemunu era. You can extend this absurd argument to other countries. If you extend it to America the Red Indians can say, "We want America for ourselves." In the same way, the Australian aborigines would want Australia, and the Maoris would want New Zealand, and they will have to drive away all the white skinned people. It is pointless thinking of going back to the Dutugemunu era or the Portuguese era or the pre-Portuguese era. We should all get together.

There has been a lot of peace talk during the last so many months, but so far, I am sorry to say, nothing has been issued in the way of a communiqué of the Jayewardene-Amirthalingam pact. I do not know whether there is a pact like that.

கலாநாயகர்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

What has that got to do with the Budget?

வேலுநாதர் நேலிற் ப்ரதாந் த்ர மஹா

(டாக்டர் நெவில் பெர்னாண்டோ)

(Dr. Neville Fernando)

It has, Sir. I will come to that.

ஃர். சி. விஜேசிரி மஹா

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

This may be his last speech!

வேலுநாதர் நேலிற் ப்ரதாந் த்ர மஹா

(டாக்டர் நெவில் பெர்னாண்டோ)

(Dr. Neville Fernando)

This may be my last speech in Parliament. So I thought I would take this opportunity to say something.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

But try to avoid going outside the Budget.

வேலுநாதர் நேலிற் ப்ரதாந் த்ர மஹா

(டாக்டர் நெவில் பெர்னாண்டோ)

(Dr. Neville Fernando)

The hon. Member for Nallur said that it was a matter of life and death, not merely metaphorically but literally, as happened in the case of the hon. Member for Jaffna and his wife and as happened to the young man in the verandah of his office. He has forgotten the 23 policemen who were shot dead. Four were asked to sit down and shot dead. Three soldiers were killed

recently, and a civilian mechanic was shot dead. While all this was happening, the hon. Leader of the Opposition met the Foreign Minister of India and said that the army had killed a Tamil boy. He never spoke of the Rs. 10 million stolen from the Kili-nochchi bank, nor of the fact that they killed three soldiers.

Unless the Government deals firmly with the insurgents in the North, it will be very difficult for this Government to face the public in 1983.

Mr. Speaker, the TULF speaks of discrimination, but I do not think there is any discrimination. If you look at the Treasury officials who have advised the Hon. Minister of Finance in drawing up this Budget, you will see that nine out of ten of the top officials are Tamils. Except for Dr. Tilakaratna, Secretary, Ministry of Finance and Planning, Mr. Unamboowe, Director, Finance Division and Mr. Abeygunawardene, Director, Budget Division, all the others are Tamils—Mr. C. Chanmugam, D. S. T., Mr. B. Mahadeva, Director-General, Planning; Mr. Rajalingam, Director, Economic Affairs, Mr. K. Shanmugalingam, Acting Director, Revenue Division, Mr. I. Chelladurai, Tax Adviser; Mr. M. Somasundera, Director, Public Enterprises.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. து மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

They are all very efficient officers.

වෛද්‍යාචාර්ය නෙවිල් ප්‍රනාන්දු මහතා
(டாக்டர் நெவில் பெர்னாண்டோ)
(Dr. Neville Fernando)

May be, but what I say is that there has been no discrimination against Tamils. That is what I am saying. So you will notice that in spite of the fact that they are Tamils they are holding high positions in this country.

Mr. Speaker, there is another matter which I wish to speak on before I terminate my speech.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ටික මා සිංහලෙන් කියන්නට ඕනෑ. මේ රජය ජාතික සමගියක් ගැන කථා කරන අවස්ථාවකදී—ජාතික සමගියක් ඇති කරන්නට එන අවස්ථාවකදී—මේ ගරු සභාවේ ඇති වූ සිද්ධීන් ගැන කල්පනා කරන විට විශේෂ යෙදීම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ උපාලි විජේවර්ධන මහත්මයාණන් අතර ඇති වී තිබෙන අර්බුදය ගැන කල්පනා කරන විට මට පෙනී ගියා මේ විධියට සෑම අවස්ථාවකදීම හුඟක් දුරට සිංහලයන් සිංහලයන්ම ආරාචුල් කර ගන්නා බව. නමුත් නාන්දේශ්‍යාගේ මුස්ලිම් ජනතාවට එක්සත් ජාතික පක්ෂය ආවේන් නමුත් නාන්දේශ්‍ය ඉන්නවා. ඒ වාගේම ඒ අයගේ අඩුපාඩු ගැන බලන්න ගරු ප්‍රවාහණ ඇමතිතුමාගේ ඉන්නවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුගේ අයිතිවාසිකම් බලන්න තොන්ඩිමන් ඇමතිතුමා ඉන්නවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ආවාම ඒ අය ගැන බලන්න අබ්දුල් අසීස් මැතිතුමා ඉන්නවා. දැන් දුටු ප්‍රශ්න ගැන සාකච්ඡා කරන්නට ගරු ජනාධිපතිතුමා ඉදිරිපත් වී ඉන්නවා.

නමුත් අපි කණගාටු වෙන්න ඕනෑ එක කාරණයක් ගැන. 1956 දී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේ දී එදා හිටපු බස් අයිතිකාරයෝ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කළාය කියල ඒ අය සතුව තිබුණු ඔක්කොම බස් ටික ජනසතු කළා. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ මාමණ්ඩිය වූ ලියෝ ප්‍රනාන්දු මහත්මයාගේ බස් ටික ආණ්ඩුවට ගත්තා. අපේ පේෂකර්ම ඇමතිතුමාගේ බස් ටික ගත්තා. සර් සීරිල් ද සොයිසා මහත්මයාගේ බස් ගත්තා. එම්. ජේ. බස් ගත්තා. බී. ජේ. ප්‍රනාන්දු බස් ගත්තා. ඒ සියයට 90 ක්ම සිංහලයි. 1970 න් පසු 1973/74 කාලයේදී හුඟක් වතු හිමියන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කළාය කියල ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව සිංහලයන්ටම අයිතිව තිබුණු ඔක්කොම වැඩිපුර වතු ටික ආණ්ඩුවට ගත්තා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය ආවාම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අයට ගෙනව. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ආවාම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අයට ගෙනව. එම නිසා මේ ගරු සභාව නමුත් මා ඉල්ලීමක් කරනවා. විශේෂයෙන්ම මේ

[වෛද්‍යවාරිය නෙවිල් ප්‍රනාන්දු හෙතා]

රටේ සිංහලයන් අතර සමගියක් ඇති කරන්නට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකවගේ ප්‍රජා අයිතිවාසිකම්—නැති කර තිබෙන ප්‍රජා අයිතිවාසිකම්—ආපසු දෙන්න කියා මා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. අනාගතයේදී කවද හරි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්නට බැරි වුණොත් මේ රටේ මහජනතාවට-ලංකාවේ ජනතාවට-අවස්ථාවක් දෙන්න ඕනෑ ප්‍රජා තන්ත්‍රවාදී පක්ෂයක් බලයට පත් කරන්න. අද ලංකා නිදහස් පක්ෂය දෙකට තුනට හතරට කැඩල තියෙනව, හරි නායකයෙක් නැති නිසා. සම්පූර්ණයෙන්ම මේ අර්බුදයට හේතු වී තිබෙන්නේ හරි නායකයෙක් නැතිකමයි. මොන හේතුවක් නිසා හරි එතුමියගේ ප්‍රජා අයිතිවාසිකම් නැති කර තිබෙනවා. එතුමියට මහජනතාව හොඳ පාඩමක් ඉගැන්නුවා. එතුමියගේ ප්‍රජා අයිතිවාසිකම් නැති කළ නිසා අද ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය කැඩල තියෙනවා. අනාගතයේදී මේ රටේ ප්‍රජා තන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවක් බිහි වුණේ නැත්නම් ඒ ගැන එක්සත් ජාතික පක්ෂයට දොස් කියන්නට මේ රටේ ජනතාවට ඉඩක් තබන්නට එපා.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
 (ති.රු. මු. පී. බී. ජී. ඒ. බී.)
 (Mr. R. P. Wijesiri)
 ඒ යෝජනාව අනුමත කරන ගමන් තවත් නායකයින් ඉන්නවාය කියන එක මා කියන්නට ඕනෑ.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා (අග්‍රාමාත්‍යතුමා, පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ඇමතිතුමා, මහ මාර්ග කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)
 (ති.රු. මු. පී. බී. ජී. ඒ. බී.)
 (Mr. R. Premadasa—Prime Minister, Minister of Local Government, Housing & Construction, Minister of Highways and Leader of the House of Parliament)

ගරු කථානායකතුමනි, පානදුරේ මන්ත්‍රී තුමාගේ කථාවෙන් පසු මට කථා කරන්නට සිද්ධ වුණට මට පුළුවන්කමක් නැහැ එතුමා කියපු කාරණයක් ගැන වචනයක් නොකියා ඉන්නට. එහෙම කළොත්

ඒක, මම එතුමාට කරන නොසලකිල්ලක් හැටියට හිතෙන්නට පුළුවන්. විශේෂයෙන්ම එතුමා දැන් මේ සභාවේ කීප වාරයක් කිව්වා, අපි සිංහලයෝ ඔක්කොම එකට එකතු වෙන්න ඕනෑ කියා. මම එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්න කැමතියි, එතුමා වෛද්‍ය වෘත්තියට ඇතුල් වෙන කොට එතුමාට වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ උගන්වපු පළ මුලැති පාඩම සිහි කරන්නය කියා. තමන් කරා එන රෝගියා දෙස බැලිය යුත්තේ, අනුකම්පාවෙන්, ඔහුගේ ජාතිය, ආගම, කුලය, පන්තිය ආදිය ගැන නොසලකා, මනුෂ්‍යත්වය ගැන සලකා ප්‍රතිකාර කරන්නය කියන එකයි, එතුමාට ඉගැන්වූ පළමු වැනි පාඩම.

මා කල්පනා කරනවා කථානායකතුමනි, ඒ පාඩම වෛද්‍ය වෘත්තියට පමණක් නොවෙයි, දේශපාලන වෘත්තියටත් සුදුසුයි කියා. ඒ නිසා එක්සත් ජාතික පක්ෂය, ඒ ප්‍රතිපත්තිය-එතුමාට වෛද්‍ය වෘත්තියේ යෙදෙන්නට උගන්වපු ප්‍රතිපත්තිය -අකුරටම පිළිපදිනවා හැර, ඉන් බැහැර යාමට කොයිම අවස්ථාවකවත් සුදුනම් නැති බව මම අවධාරණයෙන්ම ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි, කථානායකතුමනි, මේ සභාවේ, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපි සියලුදෙනාම විරුද්ධයි, මේ රට දෙකට කඩනවාට; තුනට කඩනවාට; හතරකට කඩනවාට. “ජීලම්” ප්‍රතිපත්තියට අපි විරුද්ධයි.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
 (ති.රු. මු. පී. බී. ජී. ඒ. බී.)
 (Mr. R. P. Wijesiri)
 අපිත් විරුද්ධයි.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
 (ති.රු. මු. පී. බී. ජී. ඒ. බී.)
 (Mr. R. Premadasa)
 බොහොම සන්තෝෂයි ඒක දැන ගන්න.

තමුත් ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා) වචනයක්වත් කියන්නේ නැහැ. මම දන්නේ නැහැ පක්ෂයේ විරුද්ධ කියා.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

දහස් වරකටත් වඩා කියලා තිබෙනවා, අපි විරුද්ධයි කියා.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(திரு. ஆர். பிரேமதாச)

Mr. R. Premadasa

තවත් හොඳයි.

කථානායකතුමනි, එහෙම නම් අපි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ එක්සත් ලංකාවක් ගැන. පානදුරේ මන්ත්‍රීතුමා කියන ප්‍රතිපත්තිය අපි පිළිපදින්නට ගියෙත්, මම කියනවා, එක 'ඊළමි' එකක් නොවෙයි, 'ඊළමි' ගණනාවක් මේ ලංකාවේ ඇති වෙයි කියා. සිංහල අය එකතු වෙනකොට, ඇයි දෙමළ උදවිය එකතු වුණාම ඇති වරද? දෙමළ උදවිය එකට එකතු වෙන කොට, මුස්ලිම් උදවිය එකතු වුණාම ඇති වරද මොකක්ද? මුස්ලිම් උදවිය එකට එකතු වෙනකොට බර්ගර් උදවිය එකට එකතුවුණ ම ඇති වරද මොකද? ඊළඟට එන්නේ, පානදුරේ මන්ත්‍රීතුමනි, සිංහල එකතුව පමණක් නොවෙයි, ඊළඟට කියයි, සිංහල බෞද්ධ උදවිය එකතු වෙන්න ඕනෑ කියා. ඊළඟට සිංහල ක්‍රිස්තියානි උදවිය වෙන් වෙයි. ඊළඟට කියයි සිංහල බෞද්ධ මදි; කුල ගොත් අනුවත් අපි වෙන් වෙන්න ඕනෑ කියා. මගේ හිතේ අවසානයේදී කියයි ගැනු, පිරිමි වශයෙනුත් අපි වෙන් වෙන එක හොඳයි කියා. එහෙම වුණොත් අපේ රටේ හුඟක් වෛද්‍යවරුන්ට වැඩක් අඩුවෙනවා පුළුවන්.

ඒ නිසා මම ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, අපේ පානදුරේ මන්ත්‍රීතුමාගෙන්, එක්සත් ලංකාවක් හැටියට ජීවත් වෙනවා දකින්න සතුටු නම්, ඔය පටු ජාති වාදී ප්‍රතිපත්තිය අත්හරින්න කියා. එතුමා වගේම මමත් සිංහලට ආදරෙයි; සිංහල භාෂාවට කැමතියි; සිංහල සංස්කෘතිය පිළිගන්නවා. නමුත් එය එක්සත් භාවයක් ඇති කරන්න මිස හේදයක් ඇති කරන්න නොවෙයි. අපේ සිංහලකම ගැන වන ගෞරව සොයාගෙන ගියොත්, අපි කොහේ ගිහිල්ලා කෙළවර වෙයිද කියා කියන්න බැහැ. සමහරු හිතාගෙන ඉන්නවා, අපි ඉන්දියාවේ තැනැත්තන්ගේ විග්‍රහ කර

කියා එතැනත් හරිද කියලා මම දන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා කුල ගොත්, ජාති වශයෙන් අපි බෙදී වෙන්වී ජීවත් වෙන්නට කල්පනා නොකළ යුතුයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පදනම ඉන් බැහැරයි. මනුෂ්‍යත්වයයි මේ පදනම.

ඇත්ත වශයෙන්ම රටක් හැටියට පමණක් නොවෙයි, අද ලෝකයේ ජන ජීවිතය ක්‍රියාත්මක වන හැටි ගැන කල්පනා කළාම ශ්‍රී ලාංකිකයෝ හැටියට නොව, ලෝක වා වාසීන් හැටියට, ලෝකයේ පුරවැසියන් හැටියට, අපි ජීවත් වෙන්නට කල්පනා කළයුතු යුගයකයි අපි සිටින්නේ. මේ අයවැය විවාදයේදී මේ වැය ඇස්තමේන්තු ගැන කල්පනා කරන කොටත් පෙනෙනවා, අපිව නඩත්තු කරන්න කොපමණ ජාතීන් උදව් කරනවාද කියා. ඒ තරම් අන්‍යෝන්‍ය සබඳතාවයක් මනුෂ්‍යත්වයේ තිබෙනවා. අපි අපේ ජීවිතය හැඩගස්වා ගත යුත්තේ මිනිසුන්ගේ බඩගින්න, ලෙඩ රෝග, දුක, වාද හේද අඩුකර ලීම සඳහා කැප කරන්නට, නොවන බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අයවැය විවාදය සම්බන්ධයෙන් කල්පනා කර බලන විට මම එකක් කියන්නට කැමතියි. අයවැය විවාදයක පලික ස්වරූපය එය විපක්ෂය විසින් කරන විවාදයක් විමය කියා මම කිව්වොත් තමුත්තාන්සේ එය පිළිගන්නවා ඇති. නමුත් රජයටත් පිළිතුරු දෙන්නට අවකාශයක් වුවමනා නිසා, මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව අනුව කාලය බෙදාගෙන මේ විවාදය කරනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම කියතොත් අද ලෝකයේ ආර්ථික රටාව ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය ගැන බැලුවාම වෙලාවකට තමුත්තාන්සේටත් හිතෙනවා ඇති, මේ අවුරුද්දකට සැරයක් අයවැය වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර, ඒකේ වැය ඇස්තමේන්තුව අනුව අවුරුද්දක්වත් ක්‍රියා කරන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් අද තිබෙනවාද කියා. එතරම් වේගයෙන් ලෝකයේ මිල ගණන් වල වෙනසක් ඇති වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම විග්‍රහ කර බැලුවොත් දවසකට

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]

එක අයවැය විවාදයක්, අයවැය පනතක්, අයවැය ඇස්තමේන්තුවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන තත්ත්වයකදී අද ඇති වි තිබෙන්නේ. අද නම නියම කරන මිල ගණන් නොවෙයි හෙට එළි වෙන විට තිබෙන්නේ. ඒ තත්ත්වයට ඇස්ත මේන්තු වෙනස් වේගන යන බව තමුන් නාන්සේ පිළිගන්නවා ඇති. ඒ ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ටිකක් කල්පනා කර බැලූ වොත් හොඳයි. මේ වැය ඇස්තමේන්තු අවු රුදු පනා ඉදිරිපත් කළ යුතුද, හය මාසය කට වරක් ඉදිරිපත් කළ යුතුද, තුන් මාසය කට වරක් ඉදිරිපත් කළ යුතුද, මාසයකට වරක් ඉදිරිපත් කළ යුතුද කියා සොයා බැලිය යුතු අවස්ථාවකට අපි ඇවිත් තිබේ නවා. මේ සමාජවාදී කියන රටවල මේ කර් තව්‍යය කරන්නේ කොහොමද කියා මම දන්නේ නැහැ. සමහර විට ගම්පහ ගරු (එස්. සී. බණ්ඩාරනායක මහතා) මන්ත්‍රී තුමා දන්නවා ඇති. අවාසනාවකට වගේ කලවානේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත් තෙට්ටුවෙගම මහතා) අද මේ ස්ථානයේ නැහැ. සිටියා නම් එතුමා ඒ ගැන කියා දෙයි. මම නම් ඒ ගැන සොයා බලා නැහැ. ඒ රටවලත් ආරම්භයේදී අයවැය ක්‍රම යක් ඉදිරිපත් කර ඒ වැය ඇස්තමේන්තු උඩ යනවාද කියා සොයා බලන්නා වටි නවා. කොයි කාලයක මෙය කළත්, මේ කාලයේ නම්, මොන රටකටත්, මොන රජයකටත් අද නම නියම කරන වැඩ පිළිවෙල හෙට ගෙන යන්න බැරි තත්ත් වයක් අද ඇති වි තිබෙන්නේ. එය මුළු ලෝකය සම්බන්ධයෙන්ම පිළිගෙන තිබෙන දෙයක්. දැන් අදම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට භාණ්ඩාගාර බිල්පත් ඉදිරි පත් කරන්න සිදු වී තිබෙනවා.

අද එතුමා නම නියම කර තිබෙන මේ ඇස්තමේන්තුව අනුව ගියත්, එතුමා ඉදිරි පත් කළ ඇස්තමේන්තු අපි හැමෝම පිළි ගත්තත්, ගොඩනැගිල්ලක් හදන්න, පාස ලක් හදන්න, වැවක් හදන්න, පාරක් හදන්න, විදුලි බල යෝජනා ක්‍රමයක් ඇති කරන්න කියා මුදල් වෙන් කළොත් හෙට අනිද්දා වන විට ඒ ඇස්තමේන්තුව වෙනස් වෙන්නේ නැද්ද කියා මම අසන්නට සතුටුයි.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
(*திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி*)
(Mr. R. P. Wijesiri)

ගරු අගමැතිතුමනි, ඒ තත්ත්වය උදා වුණේ මේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව ආවාට පසුව නේද?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(*திரு. ஆர். பிரேமதாச*)
(Mr. R. Premadasa)

නැහැ! කවදත් ඒක ඇති වුණා. ඒක කවදත් තිබුණා. මම බොහොම ස්තූති වන්නා වෙනවා ඒ ප්‍රශ්නය ඇසුවාට. තමුන් නාන්සේ දන්නවා, අපි ඉස්කෝලේ යන කාලයේ බත් පිඟානක් ගත හයයි. ලොකු බත් පිඟානක්, ලොකු බත්දේසියකට වෙනත් වගේ බෙදල ගෙනත් දුන් fපුල් බත් එකක්—එළවළු, මස්, මාළු, ව්‍යංජන වෙනම තබා—ගත දොළහයි; පනම් දෙකයි. මට මතකයි, මම ඉස් කෝලේ යන කාලයේ දවසක් පෙළපාලි යක් දැක්කා. නිටපු මුදල් ඇමතිතුමකුගේ නායකත්වයෙන්, පිලිප් ගුණවර්ධන මහතාගේ නායකත්වයෙන්, කොල්විත් ආර්. ද සිල්වා මහතාගේ නායකත්වයෙන් රතු කමිස ඇද ගෙන “සා දුකින් පෙළෙන වුන් දුන් ඉතින් නැගිටියව්” කියමින් පෙළපාලියක් ආවා. අපි පාරේ අසින් වෙලා බලාගෙන සිටියා. එතැන තිබුණු බත් කඩේ ලමයෙක් කැගහනවා. “ඉස්සරහ එන මහත්මයා බත් බාගයයි, ගත හයයි, පස්සෙන් එන මහත්මයා fපුල් බත් එකයි, පනම් දෙකයි” කියා. මේ මම දන්නා තරමින් බත් පිඟානෙ මිල ඉන් මෙහාට අඩු වුණේ නැහැ. සමහරවිට අපේ දෙමාපියන්ගෙන් ඇසුවොත් ඊටත් අඩුයි කියන්නට පුළුවන්. ඒක වැඩි වුණා මිසක් අඩු වුණේ නැහැ. මෙය හාරිස්පත්තුවේ දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ආර්. පී. විජේසිරි මහතා) පිළිතුරක් හැටියට මම කියන්නට සතුටුයි. එතුමන්ලාගේ රජය කාලයේත් එහෙමයි.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(*அங்கத்தவர் ஒருவர்!*)
(A Member)

බත් නැහැ ඒගොල්ලන්ගේ කාලයේදී කැම අඩු කලා.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(திரு. ஆர். பிரேமதாச)

(Mr. R. Premadasa)

වැඩියෙන් වැඩි වුණාද නැත්නම් අඩු වෙන් වැඩි වුණාද කියලා මට කියන්න බැහැ. කලින් කල වැඩි වීම කෙරුණා. සමහර කාලවලදී විශාල වශයෙන් වැඩි වුණා, දැන් කෙරෙන්නා වගේ. එවැනි ස්වරූපයක් තිබෙනවා. දැන් වෙලා තිබෙන්නේ මේකයි. නියමිත ඇස්තමේන්තුවක ඉන්න බැරි තත්ත්වයකට මේ වැඩි වීම සිද්ධ වෙනවා. එසේ වෙන්න හේතු තිබෙනවා. ලෝකයේ නොයෙකුත් සංවිධාන වලින් මේ ගැන පරීක්ෂණ පැවැත්වුවා. තමුන් නාත්සෙ දන්නවා, බටහිර ජර්මනියේ චාන්සලර් විලි බ්‍රාන්ට් මැතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් දියුණු වුනු ලෝකයේ මෙන්ම දියුණු වන ලෝකයෙන් විශාරද නායකයින්ගේ ප්‍රධානත්වයෙන් විශේෂ කොමිෂන් සභාවක්—බ්‍රාන්ට් කොමිෂන් සභාව—මේ ඇති වේගෙන එන තත්ත්වය ගැන සොයා බලාගෙන ගියා. එක පැත්තකින් කාර්මික ලෝකයේ නිෂ්පාදනවල මිල ගණන් වැඩි වුණා. ඒ වාර්තාව අනුව මොකක්ද එක පැත්තකින් වුණේ :

“On the one hand there is recession and a slowing down of the economies of the industrialised world, on the other hand we are faced with escalating prices of manufactured goods.”

මේ දෙකට මැදිවී තමයි, මැන කාලයේ නිදහස ලබා ගත් තුන්වන ලෝකයේ රටවලට සිටින්න වුණේ, හරියට පුවක් ගෙඩියක් ගිරයට අහවුණා වාගේ. මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වීමට හේතු සොයා බලන්න. ලෝකයේ අවිආයුධ නිපදවන බලගතු ජාතීන් සාමය ගත කතා කර කර යුද්ධයකට ලැහැස්ති වෙනවා. අද හදන අවි ආයුධ ඉස්සර තිබුණා වාගේ තුවක්කුව, කඩුව වාගේ දේවල් නොවෙයි, ඉතාම සුක්ෂම අවි ආයුධ. ඒවා නඩත්තු කරන්න ඕනෑ, නිකම් ගබඩා කර තබන්න බැහැ. ඒවා නඩත්තු කරන්න ඉන්ධන, තෙල් ඕනෑ කරනවා. අද තෙල් නිපදවන රටවලට ඉල්ලුමක් තිබෙනවා, අවිආයුධ නිපදවන මේ රටවලින්. එය පුදුම විධියේ ඉල්ලුමක්. එම අවිආයුධ ‘සර්විස්’ කරන්න ඕන හැම දාම. නිකම් තබා ගන්න බැහැ. විශාල ප්‍රමාණයක් ඉන්ධන මේවාට යෙදවනවා, අවි ආයුධ තැනෙනවා. එම නිසා ඉන්ධන මිල නැගෙන තොර් අධ්‍යාත්මික අර්බුදයක්.

වැඩිය. අපේ නිෂ්පාදන මිල වැඩිය. අපේ ප්‍රවාහන මිල වැඩිය. ඇයි? අපට සිද්ධ වී තිබෙනවා, ඒ ප්‍රබල ලෝකයන් සමග තරග කරන්න.

ගරු කථානායකතුමනි, කොපමණ ප්‍රමාණයක් වියදම් කරනවාද? “At a time when over 400 billion dollars per annum are expended on the arms race” ඩොලර් කෝටි හතළිස් දහසක් අවුරුද්දකට වෙන් කරනවා. අවි ආයුධ තැනීමට. මේ ඩොලර් කෝටි හතළිස් දහස ඉතුරු වුණොත් මා හිතන්නේ නැහැ, ලෝකයට ප්‍රශ්න එබෙනවාද කියා. ලෝකයේ පවතින මේ තත්ත්වයෙහි ලොකු වෙනසක් ඇති වෙනවා. එම නිසා එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලය මේ ගැන කරුණු උනන්දුවෙන් සොයා බලුවා. ලෝකයේ නොයෙකුත් ජාතීන් අතර මේ ගැන සාකච්ඡා ඇති වුණා. මේ ලගදී මෙන්සිකෝවෙ කැන්තූන් නගරයේ වැදගත් සාකච්ඡාවක් ඇති වුණා. ඇල්ජීරියාව, ඕස්ට්‍රියාව, බංගලාදේශය, බ්‍රසීලය, කැනඩාව, චීනය, ප්‍රංසය, පෙරුවල් ජර්මන් ජනරජය, ඝානාව, ඉන්දියාව, නයිජීරියාව, අයිවරි කෝස්ට්, ජපානය, මෙක්සිකෝව, පිලිපීනය, ඝෛදි අරාබියාව, ටන්සානියාව, ස්වීඩනය, එක්සත් රාජධානිය, එක්සත් ජනපදය, වෙනිසියුලාව, යුගෝස්ලේවියා යන රටවල නායකයෝ එකතු වුණා මේ ගැන සාකච්ඡා කරන්න. නමුත් අවසානවකට වාගේ සෝවියට් දේශය මෙයට සහභාගි වුණේ නැහැ. ඉතාම කතාශාලුවායක දෙයක්. මුළු ලෝකයේම, විශේෂයෙන්ම තුන්වන—දියුණුවන—ලෝකයේ ජනතාවට මේ ඇති වී තිබෙන පීඩනය ගැන සිතන විට මෙය ඉතාම බරපතල කාරණයක්. ලෝකයේ සම්පත් අනිවර්තයේ නාස්ති කෙරෙනවා. ඒක තනි රටක් හැටියට, තනි ප්‍රදේශයක් හැටියට, තනි පළාතක් හැටියට නොවෙයි, මුළු ලෝකයක් හටියට කල්පනා කරන්න සිදු වී තිබෙනවා; මුළු ලෝකයම සැලකිල්ලට අරගෙන කල්පනා කරන්න වී තිබෙනවා. ස්වභාව ධර්මයා විසින් මනුෂ්‍ය වර්ගයාට වුවමනා තරම් සම්පත් දිලා තිබෙනවා, මේ ලෝකයේ. අද මේ ලෝකයේ තිබෙන්නේ අර්ථ වික අර්බුදයක් නොවෙයි, ලෝකය වශයෙන් අධ්‍යාත්මික අර්බුදයක්.

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]

කිසිම යුක්තියක් නැහැ, සාධාරණයක් නැහැ, මේ ලෝකයේ සම්පත් මේතරම් විනාශ කරන්නට. ලොව පුරා බලන විට බඩගින්න, ලෙඩ රෝග, දුප්පත්කම කොයි තරම් පවතිනවාද? ජාතිය අනුව කුලය අනුව පන්තිය අනුව රට අනුව බඩ ගින්නේ, අමාරුකම්වල, දුගීභාවයේ, වෙන සක් නැහැ. ඒ නිසා මේ ගැන අපි සියලු දෙනාම කල්පනා කළ යුතුව තිබෙන්නේ ඒ ස්වරූපයෙන්. එසේ කල්පනා කර අපේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය ගැන කල්පනා කරන විට තමයි, අද තිබෙන නියම තත්ත්වය අවබෝධ කර ගන්නට පුළුවන්.

මේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවේ මුල් පරිච්ඡේද තුන හතර කියව්වාම ඒ ගැන අවබෝධයක් ලබා ගන්නට පුළුවන් කම තිබෙනවා. ඒ නිසා මා කියන්න කැමතියි, මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන අවස්ථාවකදී, මෙතුමා මේ අයවැය ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළේ කියා. ඒ අයවැය විවාදයේදී අපි මේ තත්ත්වය ගැන හැඟීමක් ඇති කර ගන්නට ඕනෑ.

මා මේ සභාවේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඉදලා තිබෙනවා. මීට කලින් ආණ්ඩු පක්ෂයේත් ඉදලා තිබෙනවා. මා කියන්න කැමතියි විශේෂයෙන්ම මේ ප්‍රශ්න ගැන සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවේදී එතරම් සැහිමකට පත් වන්නට පුළුවන් කරුණු විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ඉදිරිපත් වුණය කියා. මා දන්නවා මේ අමාරුවටත් හේතුව. මොනවා කියන්නද? මෙය එක් කෙනෙකුට දෙන්නෙකුට තුන් දෙනෙකුට පක්ෂයකට කණ්ඩායමකට වලක්වන්නට පුළුවන් ආර්ථික තත්ත්වයක් නොවෙයි. ඉන්න විවාදයක් කරනවා වෙනුවට යම් යම් කාරණා ඉදිරිපත් කරනවා.

අපේ නල්ලුර් ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. සීව සිතම්පරම් මහතා) විවාදය ආරම්භ කරන විට මට පෙනුණා බොහොම අමාරුවෙන් ඒ කථාව කරන බව. මොකද? ලෙහෙසි වැඩක් නොවෙයි. ලෝකයේ මෙවැනි ආර්ථික තත්ත්වයක් තිබෙන වෙලාවක හෘදය සාක්ෂියක් තිබෙන මනුෂ්‍යයෙකුට මේ ඇතිවී තිබෙන ලෝක පීඩනය අනුව—මා කී අන්දමට මේ ලෝකයේ විද්වත් ලෙස එකට

එකතු වී මෙහි රහස් සොයා ගෙන තිබෙන වෙලාවේ—පුළුවන්කමක් නැහැ, ඇඟිල්ල දික් කර කියන්නට, මේ පීඩනයට හේතුව එක්සත් ජාතික පක්ෂයයි කියා. එතුමා බොහොම අමාරු කථාවක් කළා. නමුත් මට පෙනුණා එතුමාට පිළිතුරු දුන් වෙලද ඇමති තුමා බොහොම ලෙහෙසි කථාවක් කළා. විශේෂයෙන් මෙබඳු අවස්ථාවක වගකීමක් දරන අයට මෙහෙම කථා කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ තරම්ම තමන්ගේ සීමාවන් ඉක්මවා යන තත්ත්වයක් අද ලෝකයේ තිබෙනවා. එය කාටවත් වලක්වන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ නිසා මගේ කල්පනාව නම් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ යෙන් කිය යුතු දේ හරියට කියා ගන්නට බැරිකමක් ඇති වුණේ එතුමන්ලාටත් හෘදය සාක්ෂියක් තිබෙන නිසාය කියන එකයි. අපි දන්නවා එය කරන්න බැරි වැඩක්. මොකද දන්නවාද? මෙය කියන විට හිතෙනවා “අපට එහෙම ඔය වැඩේ බාර දුන්නා නම් අපි කොහොමද කරන්නේ” කියා. මේ පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදායයේ නැත්නම් වැඩ පිළිවෙලේ ඉතා මත්ම වැදගත් අංශය තමයි, කියන්න තිබෙනවා, නම් ඒවා කියන්නට විරුද්ධ පාර්ශ්වයට අවස්ථාව තිබීම. එමෙන්ම ආණ්ඩුවට අවස්ථාව තිබෙනවා කළ යුතු දේ කරන්නට. මේ නිදහස අපි දෙගොල්ලටම තිබෙනවා. එහෙත් මා හිතන්නේ නැහැ, මේ විවාදයේදී විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ඒ යුතුකම ඉටු වුණා කියා. මා චෝදනා කරන්නේ නැත්තේ එය කරන්න බොහොම අමාරු දෙයක් නිසයි.

There is a dictum that under the Parliamentary system of government the Opposition shall have its say and that the Government shall have its way. Still you could not have your say sufficiently, because you have a conscience. You know what you are speaking about. Because you are in the Opposition, because you have to say something—otherwise people will blame you—I think some of you made your speeches in that sense. I will not blame you for that. The situation is precarious. It is a global situation. As I said, the Brandt Commission Report revealed the situation very clearly. You have read it and you know what the circumstances are.

කථානායකතුමනි, මෙහෙම කල්පනා කර බලන විට අපට හිතා ගත්ව වෙන්තේ මේ අමාරු අයවැයක් විතරක් නොවෙයි, වේ අයවැයට විරුද්ධව කථා කරන එකක් අමාරු වැඩක් බවයි. මේ අමාරුකම මට හොඳටම පෙනුණා. ඒ නිසා නල්ලුර් ගරු මන්ත්‍රීතුමා යමක් කිව්වද, සමහරු ඒක සිංහලෙන් කිව්ව. තවත් සමහරු ඉංග්‍රීසියෙන් වෙන විධියකට කිව්ව, ඒකට අමුතු පාටක් දාල. අර සරුවන් එක-එක පාවිත් දානවනෙ. මොනවද කථානායකතුමනි, සරුවන්වලට දාන පාට වලට කියන්නේ?

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
(ති.රු. ඡාර්. පී. බිඤ්ඤාපීඨ)
(Mr. R. P. Wijesiri)
සබ්ජි.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(ති.රු. ඡාර්. පී. රොමනාස)
(Mr. R. Premadasa)
සබ්ජි නොවෙයි.

විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා (පෝෂකර්ම ඇමතිතුමා)
(ති.රු. බිඤ්ඤාපීඨ මෙණ්ඩිස්—ප්‍රධාන මාස්
නොමිස් අමාත්‍ය)
(Mr. Wijayapala Mendis—Minister of
Textile Industry)
කුකුල් සායම්.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(ති.රු. ඡාර්. පී. රොමනාස)
(Mr. R. Premadasa)

ඔව් කුකුල් සායම්. එක එක පාට කුකුල් සායම් තිබෙනවා. කලවානෙ මන්ත්‍රී තුමා (සරත් මුත්තේවට්ටෙගම මහතා) ඒකට රතුපාට කුකුල් සායම් ටිකක් දැමීම. ඔය වෙනස තමයි, පෙනෙන.

මට කණහවුට්ටි මගේ මිත්‍රයා නුවර එළිය-මස්කෙලියේ දෙවෙනි මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) මෙතැන නැති එක ගැන. එතුමා හදිසියේම පිටරට ඉදල ආවේ. අහස් යාත්‍රාවක හුඟ වෙලාවක් ගමන් කරන විට, පැය 16 ක්, 18 ක් ගමන් කරන විට, කලන්ත ගතියක් ඇති වෙනව. ඒකට කියන්නේ ‘ජෙට් ලැග්’—

jat-lag—කියල. එතුමා කථා කරන විට වෙලාවකදී සැකයක් මට හිතුවා, ‘ජෙට් ලැග්’ එක ඇරිලද කියලා. මොකද ඒ කථාව බොහොම පැටලීලි සහිතයි. ගිය වාරේ එහෙම නොවෙයි, කථා කළේ. ඒදා කථා කළේ ‘ලොනවද තමුත්තාත්තේ ලාගෙ ආණ්ඩුව මේ කරන්නේ? අපි ආව හැටියේ හාලේ පොත් දෙනව’ ආදී වශයෙනුයි. අද වචනයක් නැහැ. අද අහලත් උත්තර දුන්නේ නැහැ. පිටරට යන්න ඉස්සර වෙලා එහෙම ඇහුව නම් ‘කවුද තමුත්තාත්තේ ලාගෙ තායකයා’ කියා. ‘ඔය ඉන්නේ’ කියා මැදවච්චියේ මන්ත්‍රීතුමා (මොනිපාල සේනානායක මහතා) පෙන් වනවා. අද ඒත් නැහැ. මේ ‘ජෙට් ලැග්’ එකදැයි මම දන්නේ නැහැ. එතුමා මුදල් ඇමතිතුමා උත්තර ලබා ගැනීමේ අදහසින් ඇහුව ප්‍රශ්නවලට උත්තර දුන්න. ඒ අතර මමත් ප්‍රශ්නයක් ඇහුව. උත්තර දුන්නේ නැහැ.

කථානායකතුමනි, එතුමාගේ කථාවේදී ගෙවල් ගැන එහෙමත් කිව්ව. මම ඒ ගැන කාරක සභා අවස්ථාවේදී කියන්නම්. එතුමාගේ කථාවේදී ලොකු වරදක් කළා, අද ජීවත්වන අතර නැති, මේ සභාවේ හිටපු ජනනායකයෙකුට, ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතාට. අද කථාවේදී එතුමා අළුත් තේරුමක් දෙන්න ගියා, ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතා ඇතුළු ලංකා සමසමාජ පක්ෂය, එතුමාගේ මැණි යන්ගේ ආණ්ඩුවෙන් ඉවත් කළේ මැණි යන්ගේ වුවමනාවට නොවේය, වෙනත් බාහිර බලපෑමකට නොවේය; ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කෘතඥකාරී මණ්ඩලයේ ඒකමතික තීරණයකින් ය කීමෙන්. මම ඒකට අහියෝග කරන්න කැමතියි.

I want the hon. Second Member for Nuwara Eliya/Maskeliya to prove that statement. Let him bring the records of the working Committee of the Sri Lanka Freedom Party, let him bring the Minutes and read them in this House to say that on such and such a day the late leader of the SL FP Mrs. Bandaranaike went before the Working Committee of the Sri Lanka Freedom Party and explained to them the circumstances in which she had been placed as a result of the

[ආර් ප්‍රේමදාස මහතා]

positions taken up by the L.S.S.P, and that the Working Committee unanimously decided to sack that party from the Government. Let him come and prove that here

මට ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතා යක් මම කියන්නම්. මම ඇසුවාම මොකක් කිව්ව දේ මම දන්නවා. මට කිව්ව වචන ද වුණේ කියා.

I asked him, "Are the Members of the Government against you or is the party against you?" He told me in Sinhala "මොන මේ අම්මන්ඩිගේ හිතුවක්කාර ක්‍රියා කලාපයක්" මම ඇහුවා. ඇයි එහෙම හිතුවක්කාර වුණේ කියා. එතකොට කිව්වා, 'මේ බලවත් ධනවතුන් කීප දෙනෙකුගේ කියමනටයි මෙයා මේක කරන්නේ' කියලා. එයා ගිහින් ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් ඇහුවේ නැහැ; ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කාර්යාලිකාරී මණ්ඩලයෙන් ඇහුවේ නැහැ. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතා කිව්වා, මේ හිතුවක්කාර ක්‍රියාව කෙළේ ධනවතුන් කීප දෙනෙකුගේ බලපෑමටයි කියා.

මම දන්නවා, තමුන් නාන්සේ මගේ වචනය පිළිගනී. මට ඒක ඔප්පු කරන්න කියලා කියාවී. මම දන්නව ඒක. තමුන් මට අමාරුව තිබෙන්නේ දැන් ගිහින් ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතා එක් කරගෙන එන්න බැරි අමාරුවයි. තමුන් වාසනාවට වගේ හැන්සාඩ් වාර්තාවේ ඒක සඳහන්ව තිබෙනවා. මම කියවන්නේ, 1975 ජූලි මාසේ 3 වෙනිදා හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 795 වෙනි තීරුවෙන් :

" 1974 නොවැම්බර් මාසයේ මා අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ දාට පසුවදා මේ රටේ මුදලාලිලා තින්දු කලා කැබිනට් මණ්ඩලයේ වෙනසක් ඇති කරන්න ඕනා කියා. ඒ අයවැය ලේඛනයෙන් මුදලාලිලාට විරුද්ධව මා යුද්ධ ප්‍රකාශ කලා. මා හිටියෙන් මගේ මිලන අයවැය ලේඛනයෙන් මුදලාලිලා විකේන්‍රිය ඔවුනාගේ ආර්ථික බලයෙන් ඉතිරි වන්නේ විකයි. හුඟක් අය කම්මුතු වෙනවා කියා ඔවුන් දැනගත්තා. ඒ නිසා ක්‍රමානුකූලව සුදානම් කරගන්නා එය වෙනස් කරන්නට. තමුන් නාන්සේලා මැතිණියගේ ලිපි කියවන්න. හර්තාල් සිද්ධිය පමණක් නොවෙයි, තවත් දිග හැල්ලක් එතන තිබෙනවා. මුදලාලිලා පැහැදිලි වශයෙන් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා ජූලි මාසේ 3 වෙනිදා ඇමති මණ්ඩලයේ වෙනසක් වෙනවා කියා. අද එය ඉටු වී තිබෙනවා. ඒකයි ඇත්ත" — [නිල වාර්තාව, 1975 ජූලි. 3 කා. 15, තී. 795-6]

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
(නිල. ඡුර්. පී. ඩි. ඩි. ඩි. ඩි.)
(Mr. R. P. Wijesiri)

ඒ නිසයි, මම අර කථාව කිව්වෙ.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නිල. ඡුර්. පී. පී. පී. පී.)
(Mr. R. Premadasa)

ඉතින් මින කියන්න තමුන් නාන්සේගේ නියෝජ්‍ය නායකයාට. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතා මට කී එක බැරි වෙලාවත් මේ සභාවේ කියා නොතිබුණා නම් මම අද බොරුකාරයෙක් වෙනවා. වාසනාවට වගේ එතුමා මේ සභාවටත් කිව්වා. එතකොට බණ්ඩාරනායක මහත්මිය මොකක්ද කිව්වෙ? මම දැන් කිය වනවා, 1975 ජූලි මාසේ 18 වෙනිදා හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 869 වෙනි තීරුවෙන් :

"කෙසේ වුවත්, මේ රටේ මහජනතාවගේ වැඩි සහපත සඳහා සමගි පෙරමුණ පවත්වාගෙන යාම පිණිස මම හම ප්‍රයත්නයක්ම දැරුවේ සමගි පෙර මුණේ පුරෝගාමියා වශයෙන් මා කටයුතු කළ නිසාය. මේ නිසා මම ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ නායකයාට මුදල් අමාත්‍යාංශය තරම් වදගත් වන විදේශීය හා දේශීය වෙළඳ අමාත්‍යාංශය භාරගන්නා ලෙසද ඉල්ලා සිටියෙමි. එහෙම තත්තම් නාවුක හා සංචාරක කටයුතු අමාත්‍යාංශය හෝ සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය තෝරා ගන්නා ලෙසද ඉල්ලා සිටියෙමි. එමෙන්ම තැපැල් හා විදුලි සංදේශ, කම්කරු හෝ සිවර යන අමාත්‍යාංශ වලින් එකක් තෝරා ගන්නා ලෙස ප්‍රචාහන ඇමතිවරයාගෙන්ද මම ඉල්ලා සිටියෙමි. මේ අතරතුර වැඩිලි කමිත්ත අමාත්‍යාංශය වෙනුවෙන් කිසිම වෙනසක් ඇති කිරීමට මා යෝජනා කළේ නැත. මේ අවස්ථාවේදී මා ක්‍රියා කළ ආකාරය අසා ධාරණද එසේ තත්තම් අයුක්ති සහගතද යන්න තීරණය කිරීමේ වගකීම මම ජනතාව වෙත පවරමි. ලංකා සම සමාජ පක්ෂය මේ යෝජනා පිළි ගැනීමට එකඟ නොවීම ගැන මම කනගාටුවෙමි. එක්සත් භවය ආරක්ෂා කර ගැනීමේ ප්‍රයත්නයක් වශයෙන් මේ කරුණු ගැන තීරණ ගැනීම සඳහා හැම අවස්ථාවක්ම ලබා දෙමින් මම සති තුනක්ම ඉතා ඉටුසිලිවත්ව සහ සන්සුන්ව සිටියෙමි. එහෙත් එයින් ප්‍රතිඵලයක් වූයේ නැත. මේ අනුව, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයට එක්සත් භවයක් අවශ්‍ය වන්නේ නම් නිසැකවම මේ රටේ බලවත් පක්ෂය වන සහ සභාග රජයේ විශාලම පක්ෂය වන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ විශදමින්, සමසමාජ පක්ෂයේ කොන්දේසි මත. එම එක්සත් භවය අවශ්‍ය වී තිබෙන බව මට අවබෝධ විය.

මේ කරුණු අනුව ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ නියෝජිතත්වයක් නොමැතිව ඇමති මණ්ඩලයක් සකස් කිරීමට මා තීරණය කළේ මේ රටේ අගමැති වශයෙන් මා වෙත පැවරී තිබුණු වගකීම සිත තුළ රඳවාගෙන බව බබ වෙත දැනුම් දීම මගේ යුතු කමක් වේ." — [නිල වාර්තාව, 1975 ජූලි. 18, කා. 15, තී. 869-70.]

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ 'වර්කිං කොමිටි' එකට ගිහින ඒකමතික තීරණයක් ගෙනාවාය කියා ඒ වෙලාවේ කිව්වේ නැහැ. අගමැතිණිය කිව්වෙන් නැහැ. එන්. එම්. පෙරේරා මහතා කිව්වා, "මගේ අය වෑයෙන් පහර වැදුණු මේ ධනවත් බලවත් උදවියගේ වුවමනාවටයි, මා ඉවත් කළේ" කියා. මට ඒ නිසා කල්පනා කරන්න සිදු වුණා, අද නුවරඑළිය මස්කෙලියේ දෙවන ගරා මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) කතා කළේ කවුරු වෙනුවෙන්ද කියලා. කවුරු වෙනුවෙන්ද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව වෙනුවෙන්ද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වෙනුවෙන්ද? අම්මා වෙනුවෙන්ද? කවුරු වෙනුවෙන්ද? ගමන් මහන්සියෙන් එතුමා කතා කළා කළාද කියා මට පොඩි විවිකිව්වාටත් අති වුණා යයි මම කිව්වේ ඒ නිසයි. මොකද? මේක කාගේවත් තනි තීරණයක් නොවෙයි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කෘතියාධිකාරී මණ්ඩලයේ තීරණයක්ය කියා එතුමා කිව්වා. එතුමා එහෙම කිව්වේ, මේ වැඩ පිළිවෙලට වර්තමාන නායකයාගේත් අනුමැතිය ලැබුණාය කියා ඔප්පු කරන්න. නමුත් එන්. එම්. පෙරේරා මහතා මා සමග කිව්වා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රබල ඇමතිවරු කීප දෙනෙක් ලංකා සම සමාජ පක්ෂය ඉවත් කිරීමට විරුද්ධ වූ බව. මම ඇහුවා කවුද කියා. දෙන්නෙකුගේ නම් මට අද වගේ මතකයි. ජෛත්‍රිසාල සේනානායක මහතාත්, කොබ්බෑකඩුව මහතාත් ඒ අය ඉදිරිම විරුද්ධවූ බව කිව්වා. "මේ අම්මණ්ඩිය ඒ කිසිම කිය මතකට අවනත නෑ බලවත් උදවියගේ කියමන අනුව වැඩ කරනවා" යයි එන්. එම්. පෙරේරා මහතා මා සමග කිව්වා. එම නිසා මම කැමතියි, එය හරිගැස්සීමට. එතුමාගේ කතාවේදී නිවාස ගැන කී දේ වාගේ මයි, මේකත්. ඒ නිසා සාධාරණයක් වශයෙන් මම කල්පනා කළා මේ කාරණය මේ සභාවේ අවධානයට යොමු කරන්නට.

මේ මුදල් ඇමතිතුමාට අපේ ජනාධිපතිතුමා හාර දී තිබෙන්නේ ඉතාම බැරෑරුම් වගකීමක්. මම හිතන හැටියට, අපේ ජනාධිපතිතුමා මේ සභාවේ සිටින හැම කෙනෙකුටම වඩා අත්දැකීම් ඇති, දේශපාලන පළපුරුද්දක් ඇති, මිනිසුන් සහ කරුණු තෝරා බේරා ගැනීමට පුදුම විධියේ ශක්ති

යක් ඇති, බුද්ධිමතෙක් බව අපි කවුරුත් පිළිගන්නවා. මේ මොහොත වන තුරු කවුරුවත් එය එසේ නොවෙයි කිව්වේ නැහැ. ඒ නිසා, කැබිනට් මණ්ඩලය තෝරා ගන්නා විටත් එතුමා, නවකයකු කැබිනට් මණ්ඩලයක් හදනවා වාගේ නොවෙයි එය තෝරා ගන්නේ. ඒ සඳහා එතුමාට තීක්ෂණ බුද්දියකුත් ශක්තියකුත් තිබුණා.

ගරා ජනාධිපතිතුමා, මුදල් ඇමති හැටියට දෙවිනුවර මන්ත්‍රීතුමා තෝරා ගන්නේ එතුමාගේ බුද්ධි මහිමයෙන්ම බවට මට කිසිම සැකයක් නැහැ. ඒ නිසා, මේ කාර්යය කරන්නට අප අතර සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ඉතාම සුදුස්සාට එය හාර දුන් බව අපි පිළිගන්නවා. එතුමා මේ සභාවට යම් යෝජනාවක්—අයවැය වෙන්න පුළුවන්, වෙනත් බිල්පත් වෙන්න පුළුවන්, වෙනත් රෙගුලාසි වෙන්න පුළුවන්—ගෙනා වෙත් එතුමා එය ගේන්නේ අපේ රජයේ අනුමැතිය ඇතිවයි. නමුත්...

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
(ති.රු. ඡාර්. ඒ. බිඤ්ඤාති)
(Mr. R. P. Wijesiri)

එහෙම නම්, ලියුම් වගයක් සභාගත කරන්න දෙන්න බැහැ කිව්වේ?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(ති.රු. ඡාර්. පිරොමනාස)
(Mr. R. Premadasa)

මොකක්ද?

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
(ති.රු. ඡාර්. ඒ. බිඤ්ඤාති)
(Mr. R. P. Wijesiri)

එතුමා ගෙනා දෙයක් සභාගත කරන්න දෙන්න බැහැ කිව්වේ?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(ති.රු. ඡාර්. පිරොමනාස)
(Mr. R. Premadasa)

අයවැය සභාගත කරලනේ තියෙන්නේ?

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
(ති.රු. ඡාර්. ඒ. බිඤ්ඤාති)
(Mr. R. P. Wijesiri)

අද උදේ යම් දෙයක් ඉදිරිපත් කළාම සභාගත කරන්න දෙන්න බැහැ කිව්වේ?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(*திரு. ஆர். பிரமதாச*)

(Mr. R. Premadasa)

ආ, ඒක මට අයිති දෙයක් නොවෙයි. එතුමා ඒක වෙලාවට කරයි.

ඇමතිවරයකුට යම් යෝජනාවක් ගෙන්න පුළුවන කැබිනට් මණ්ඩලයට. කැබිනට් මණ්ඩලය පිළිගන්නා තුරු, ඒක ඒ ඇමතිවරයාගේ යෝජනාවක්. කැබිනට් මණ්ඩලය පිළිගන්නාට පස්සේ ඒක මුළු කැබිනට් මණ්ඩලයේම යෝජනාවක්. ඒක ආණ්ඩු පක්ෂයට ඉදිරිපත් කළාම එය කැබිනට් මණ්ඩලයේ යෝජනාවක්. ආණ්ඩු පක්ෂය පිළිගත් විට ඒක ආණ්ඩු පක්ෂයේ යෝජනාවක්. මේ අයුච්චයන් එසේමයි. අපි සියලු දෙනාම මේ අයුච්චය පිළිබඳ වගකීම සම්පූර්ණයෙන් භාර ගන්නවා.

නමුත් මට කණගාටුවක් ඇති වී තිබෙනවා. යම් ප්‍රචාරයක් ඇති කර තිබෙනවා, මෙතුමාගේ ඇතැම් යෝජනාවල මම අනුමත කර නැහැයි කියල. මෙතුමා ගෙවල් හදන්න සල්ලි දෙන්නේ නැතිව කපන වාය, එයට බාධා කරනවාය, කැබිනට් මණ්ඩලය ඇතුළේ මම එතුමාත් සමග සටන් කරල තිබෙනවාය—

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(*திரு. ஆர். பிரமதாச*)

(Mr. R. P. Wijesiri)

නමුත් නාන්සේ සටන් කර [බඩා කිරීම්] නමුත් නාන්සේ අවුරුදු ගණනක් සටන් කර තිදහස ලබා දුන්න 'සන්' පත්‍රයේ 'මිහාර' නේ කියල තිබෙන්නේ?

කථානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

Order, please! You are not behaving properly. You must be more careful in this House. If you want to speak you must get permission.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(*திரு. ஆர். பிரமதாச*)

(Mr. R. Premadasa)

හැඟීමක් ඇති කර තිබෙනවා, එතුමා මගේ අමාත්‍යාංශයේ මුදල් කපල තිබෙන වාය, ඒ නිසා එතුමාත් සමග අරවුලක් ඇති කරගෙන මම කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් ඉල්ලා අස්වෙන්න ගියාය කියා. මම කැමතියි, මෙය නිසි විධියට මේ සභාව මාගීයෙන් මුළු රටටම කියන්න. පැහැදිලි ලෙස කියන්න ඕන. මේ මුදල් ඇමති තුමාගෙන් මගේ හැම අමාත්‍යාංශයකටම, හැම කටයුත්තකටම ඉතාම නිර්ලෝභීව මුදල් ලැබුණ බව මම අවධාරණයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න ඕන. මම කියන්නම් කොහොමද අර ප්‍රචාරය ඇති වුණේ කියල. කොහොමද 'මිහාර' මෙය කිව්වේ කියල කියන්නම්.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(*திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி*)

(Mr. R. P. Wijesiri)

කවද 'මිහාරට' කියල තිබෙන්නේ?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(*திரு. ஆர். பிரமதாச*)

(Mr. R. Premadasa)

මම කියන්නම්, පොඩ්ඩක් කලබල නැතිව හිටියොත්. වැදගත් දෙයක්, වැදගත් විධියට අහගෙන ඉන්න ඕන.

ගරු කථානායකතුමනි, නිවාස සම්බන්ධව නුවරඑළිය—මස්කෙලිය දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) මොනවා කිව්වත් මට කමක් නැහැ. මොන ප්‍රචාරයක් ගෙනිව්වත් මට කමක් නැහැ. බිනවත් උදවියගේ සල්ලි ලබා ගන්නට විශාල සුබෝපහෝගී ගෙවල් සිය ගණනක් පමණක් ලිබර්ටි සර්කස් එකේ, බුලර්ස් රෝඩ් එකේ, බම්බලපිටියේ ආදී තැන්වල හදන බව ඇත්ත. ඒ හැදවේ ඒ වටිනා ඉඩම්වලින් මුදල් අරගෙන දුප් පත් උදවියට ගෙවල් හදන්නයි. ඒත් ගෙවල් සිය ගණනක් පමණයි.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(*திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்*)

(Mr. R. J. G. de Mel)

හාණ්ඩාගාරයේ මුදල් දීල නොවෙයි.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(තිரு. ඡූර්. පිරොමතාප)

(Mr. R. Premadasa)

හැන්සාගාරයේ මුදල් නොවෙයි. ඒවා Self-financing. ඒවා කුලියට ගන්න මිනිස්සු නැහැයි කියලත් ප්‍රචාරයක් ගෙනියනවා. දැන් හෙට අනිද්දා ඒ ගෙවල්වල මිනිස්සු පදිංචි වුණාම තමුන් තාන්සේලාට එහි වෙනස පෙනේවි. ඒ ගැන කොයි තරම් බොරු කිව්වත් මට කමක් නැහැ. මොකද? ඇත්තා යටපත් කරන්න කවදාවත් බැරි නිසා. ඒ ගැන මට වෙනම කතා කරන්න පුළුවන්.

තමුත් අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විශාල උත්සාහයක් අරගෙන රට පුරාම මේ නිවාස ප්‍රශ්නය පිළිබඳව විශේෂ ප්‍රබෝධයක්, උනන්දුවක් ඇති කර තිබෙනවා. එය නැහැයි කියලා කාටවත් කියන්න බැහැ. සමහර විට නාස්තිය තිබෙන්න පුළුවන් අඩුපාඩුකම් තිබෙන්න පුළුවන්. මම නැහැයි කියන්න නැහැ. තමුත් ඒ වැඩිම වුණොත් සියයට 10 ක් වෙන්න පුළුවන්. එය සියයට 90 ක් ය කියලා කිව්වොත් වැරදියි. කාලයක් තිස්සේ නිවාස ගැන කිසිම සලකිල්ලක් නොතිබුණු වෙලාවේ රට පුරාම—එක පළාතකට සීමා නොකර—මේ ව්‍යාපාරය පටන් ගත්තා. ඒ නිසා මොකක්ද ඇති වුණේ? ගෙවල් හැදීමට වඩා මුළු ලංකාවේම ස්වයං රැකියා ඇති වුණා. ආණ්ඩුවේ රක්ෂා වල් සොයා ගෙන එන අය ගොඩල් හදන්න පටන් ගත්තා. වැලි අදින්න පටන් ගත්තා. හුණුගල් පුළුවන් පටන් ගත්තා. උළු හදන්න පටන් ගත්තා. මේසන් වැඩ ඉගෙන ගන්න පටන් ගත්තා. ඔය විධියේ—පුදුම විධියේ—ප්‍රබෝධයක් ඇති වුණා. එය නැතැයි කියා කියන්න බැහැ. එය නැතැයි කියා යමෙක් කියනවා නම් ඒ අයත් එක්ක බොරුවට තර්ක කරන්න මිනෑ නැහැ. ඒ අයට කවදාවත් එය අවබෝධ කරවන්න බැහැ. තමුත් රටවාසීන් කෙරෙහි අපට විශ්වාසයක් තිබෙනවා.

මේ බලන්න කපානයකතුවනි, මෙය පුදුම විධියේ ව්‍යාච්චක්. 1977 දී මේ ආණ්ඩුව බලයට ආවා. මෙතුමා දුන්නා ප්‍රථම වරට රුපියල් ලක්ෂ 228 ක්. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය 1970 දී බලයට

1970 දී ඒ අය කියක්ද වෙන් කළේ? අපේ පළමුවැනි අවුරුද්ද, ඒ අයගේ පළමු වැනි අවුරුද්ද ආදී වශයෙන් මම අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද ගන්නෙ. අපි ගෙවල් හදන්න, 1977 රුපියල් ලක්ෂ 228 ක් දුන්නා. සුළු කාලයයි, තිබුණේ. 1970 දී—ඒ අයගේ පළමුවැනි අවුරුද්දේදී—දුන්නේ රුපියල් ලක්ෂ 170 යි.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(තිரு. ඡූර්. ජී. බිඳ්‍රෙසිරි)

(Mr. R. P. Wijesiri)

ඒක ලක්ෂ තුන්සිය ගණන් වෙනව බාල්දු කළ රුපියල්වලින් බැඳුවොත්.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(තිரு. ඡූර්. පිරොමතාප)

(Mr. R. Premadasa)

එහෙම නම් අරකත් වැඩි කරන්න. ලක්ෂ 228 ත් වැඩි කරන්න.

ඊළඟට 1978 අපේ දෙවන අවුරුද්දේදී රුපියල් ලක්ෂ 1,985 ක් දුන්නා. ඒ අයගේ දෙවන අවුරුද්දේදී—1971—දුන්නේ කීයද? ලක්ෂ 170 යි. අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ලක්ෂ 1,985 ක් දුන්නා. ඊළඟට 1979 අවුරුද්දේදී අපි රුපියල් ලක්ෂ 4,231 ක් දුන්නා. ඒ අය 1972 දී කීයද දුන්නේ? ලක්ෂ 464 යි. ඒ වගේ දහ ගුණයක් අපි දුන්නා.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(තිரு. ඡූර්. ජී. බිඳ්‍රෙසිරි)

(Mr. R. P. Wijesiri)

සිමෙන්ති කොට්ටයක් කීයද?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(තිரு. ඡූර්. පිරොමතාප)

(Mr. R. Premadasa)

සිමෙන්ති කොට්ට නොවෙයි ගෙවල් ගෙන න ගණන් කරල බලන්නකො. තමුත්තාන්සෙගෙ නුවර දිස්ත්‍රික්කයෙම ඒ කාලෙයි මේ කාලෙයි හදල තියෙන ගෙවල් ගෙන බලන්න. තමුත්තාන්සෙ එහෙ නායකයා නොවෑ? 1980 දී අපි බලයට එනවා. රුපියල් ලක්ෂ 11,102 ක්. කීයද

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]
 1973 දී ඒ අය දුන්නේ? ලක්ෂ 458 කි.
 1981 දී අපි රුපියල් ලක්ෂ 4,660 ක්
 දුන්නා. 1974 දී කීයද? රුපියල් ලක්ෂ
 823 කි. අද වන විට අපි කොපමණ දීලා
 තියෙනවද? රුපියල් ලක්ෂ 22,208 ක්
 අපි දීලා තියෙනවා. ඒ අය ඒ මුළු කාලය
 ටම—අවුරුදු හතරම—දුන්නේ කීයද?
 රුපියල් ලක්ෂ 3,990 කි.

ජී. ඩී. පුංචිනිලමේ මහතා (රත්නපුර)
 (තිரு. ඉ. ඩී. පුංචිනිලමේ—රාජකිනපුර)
 (Mr. G. V. PUNCHINILAME—RATNAPURA)
 ගෙවල් කීයද?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
 (තිரு. ආර්. පිරොමතාස)
 (Mr. R. Premadasa)

ඒකත් ගණන් කළොත් හොඳ
 ගන්නට පුළුවනි. ඒක ගණන් කරන්න
 ලේසියි. කොමිපියුටර් එකක් වුවමනා
 නැහැ. එතකොට, අද දක්වා අපි දී
 තිබෙනවා රුපියල් ලක්ෂ 22,208 ක්—
 tremendous record for any Finance
 Minister to set apart such an amount
 for housing. Every previous Govern-
 ment gave low priority to housing.
 This is the only Government and this
 is the only Finance Minister to give
 top priority to housing for the first
 time. I am very grateful to him. I
 want to say that there was no prob-
 lem.

ගරු කථානායකතුමනි, “මොකක්ද
 එහෙම ‘මිහාර’ ලිව්වේ?” කියලා
 මගෙන් ඇහුවා. නුවරඑලිය—මස්කෙලිය
 දෙවන මන්ත්‍රීතුමාත් (අනුර බණ්ඩාර
 නායක මහතා) මගෙන් එහෙම ඇහුවා. මම
 එදා කිව්වා ‘මිහාර’ ඉතා දක්ෂ ලේඛක
 යෙක් බව. මා අදත් ඒක කියන්නවා.
 කොහොමද ‘මිහාරට’ මේ තොරතුරු
 ලැබෙන්නේ? ජනාධිපතිතුමයි සිංගප්පූ
 රුවෙ අගමැතිතුමයි මධ්‍යම රාත්‍රිය වන
 තෙක් වැලිගමදී සාකච්ඡා කළ
 තොරතුරුත් ‘මිහාර’ ලියා තිබුණාය
 කියලා කලවානේ මන්ත්‍රීතුමා (සරත්
 මුත්තේච්චුවෙගම මහතා) කිව්වා. ඒ

තොරතුරු ජනාධිපතිතුමා දුන්නේ
 නැහැ. ලී ක්වාත් යු අගමැතිතුමා දුන්
 තේන් නැහැ. ඒ ගැන මට සහතික වෙන්න
 පුළුවනි. නමුත් ඒ එක්කෙනා මම දන්
 වනා. ‘මිහාර’ දන්නවා; මම දන්නවා;
 කියපු එක්කෙනා දන්නවා. මම කැමතියි
 ඒක ඒ තුන් දෙනාට සීමා කර ගන්න.

එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා (නල්ලූර්)
 (තිரு. ආර්. සිවසිතම්පරම්—නල්ලූර්)
 (Mr. M. Sivasithamparam—Nallur)
 Can we share those secrets?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
 (තිரு. ආර්. පිරොමතාස)
 (Mr. R. Premadasa)

I do not think you are privileged to
 share those secrets.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
 (තිரு. ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල්)
 (Mr. R. J. G. de Mel)

Those are Cabinet secrets and
 Cabinet leaks.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
 (තිரு. ආර්. පිරොමතාස)
 (Mr. R. Premadasa)

ගරු කථානායකතුමනි, මේක හොඳ
 ලස්සන කථාවක්. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා
 අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළා 12
 වැනිදා. ඇස්තමේන්තු ඉදිරිපත් කර
 තිබුණා, කලින්. ඊට කලින් ඉදලම අපි
 දන්නවා, මුදල් තත්ත්වය. මොන විධිය
 කටද මුදල් වෙන් කරන්න යන්නේ
 කියලත් අපි දන්නවා. අපි දැනගෙන
 හිටියා, පසිනසි වැඩි කරන්න යන විත්තිය.
 ඒවා ඔක්කොම එදා එතුමා එතනදී කිව්වා.
 එතැන වුණු දේ ‘මිහාරට’ කිය යුත්තේ
 එතැන හිටපු අයගෙන් කෙනෙක් නෙ?
 ‘මිහාර’ එතැන හිටියේ නැහැ නෙ! ඒ
 ගැනත් මට සහතික වෙන්න පුළුවනි.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
 (තිரு. ආර්. පී. විජේසිරි)
 (Mr. R. P. Wijesiri)

හිටපු විධියටයි, ලියා තිබෙන්නේ.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(ශ්‍රී ලං. මු. පි. රි. ප්‍ර. ප්‍ර. ප්‍ර. ප්‍ර.)

(Mr. R. Premadasa)

මව්, කියපු විධිය නෙ !

ඒ වෙලාවෙ මම ප්‍රශ්නයක් මතු කළා, මේ විධියට : වැඩිපඩි දෙන්න දෙපාර්ත මේන්තුවල උදවියට විතරද? සංස්ථාවල උදවියටත් මේ පඩි වැඩිවීම කරන්න ඕනෑ. පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය විකුණන සමහර සංස්ථා තිබෙනවා. ඒ ගොල්ලන්ට නම් පුළුවනි, මිල ගණන් වැඩි කර අර මුදල් හොයා ගන්න. එහෙත් සමහර ආයතන—මගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන ජල සම්පාදන මණ්ඩලය වැනි ආයතන—මුදල් උපයන්නේ නෑහැ. ඒවා මුදල් වියදම් කරනවා පමණයි, කරන්නේ. නමුත් ජලය ඉතාමත් අවශ්‍යයි. එහි සේවකයන් ඉතාමත් අවශ්‍යයි. ඒ උදවිය කරන්නේ අත්‍යාවශ්‍ය සේවයක්. එවැනි ආයතන තවත් කීපයක්ම තිබෙනවා. මම ඇහුවා, එවැනි ආයතනවල උදවියට වැඩි පඩි දෙන්නේ කොහොමද කියා. ඒ අය ආදායම් උපදවන අය නොවෙයි. එහෙම නම් ඒ අයට දෙන්න වෙන්නේ, අර යෝජනාක්‍රමවලට වෙන් කර තිබෙන මුදල්වලින්. ඒ විධියට මම ඒ කාරණය මතු කළා.

එතකොට මුදල් ඇමතිතුමා කීව්වා, ‘මුදල් තිබෙන ප්‍රමාණයට, ම. මේක හරි ගැස්සුවේ; ඉන් එහාට මේකෙ වෙනසක් කරන්න බෑ’ කියා. එතකොට මම මගේ සහෝදර කැබිනට් ඇමතිවරුන්ට කීව්වා, එහෙම නම් අපට සිද්ධ වෙන්නේ, ඒ ආයතනවලට වෙන් කර තිබෙන මුදල් වලින් පඩි වැඩි කරන්න ය කියා. හෙට නිලධාරීන් හම්බ වුණාම මේක කියන්න ඕනෑ නිසා ඒ ගැන දැන ගන්න ඕනෑ කියාත් මම කීව්වා. කොයි ඇමතිවරුන්ටත් මේ තත්ත්වයට මුහුණ පාන්න සිදු වෙනවා. අර නිලධාරීන් දැන ගන්න ඕනෑ, තමන්ගේ ආයතනවල සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කරනවාද කියා.

ඔය වෙලාවෙදී අපේ අධිකරණ ඇමතිතුමා කියන්න පටන් ගත්තා, ‘සල්ලි නැත්නම් දෙන්නෙ කොහොමද, සල්ලි නැත්නම් දෙන්නෙ කොහොමද, සල්ලි නැත්නම් දෙන්නෙ කොහොමද,’ කියලා. ඒ අවස්ථා වේදී මට ලොකු කනගාටුවක් ඇති වුණා, තුන්ලෝකාග්‍රවු සම්මා සම්බුදු පියාණන් වහන්සේගේ, ශ්‍රී ලංකාවේ ඉන්න ප්‍රධාන දායකයා මෙහෙම කථා කරන්නේ මොකද කියා. මම ඒ වෙලාවෙ කිව්වෙ ඇත්තටමයි, ‘මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්න බැරි නම් මං ඉල්ලා අස් වෙනවා’ කියා. ඒක කිව්වෙ නොකරන්න එහෙම නොවෙයි, කරන්නයි, ආයෙමත් ඒකෙ දෙවෙනි වචනයක් නෑහැ.

නමුත් මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා, අපේ ජනාධිපතිතුමාටත්, මුදල් ඇමතිතුමාටත් කැබිනට් මණ්ඩලයේ ඇමතිවරුන්ටත් එතුමන් ලා ඒකට ක්‍රමයක් හෙවීම ගැන. ඒ ක්‍රමය ඒ වෙලාවෙම සකස් කළා. ‘මොනවා වුණත් හැම ආයතනයක්ම පඩි වැඩි කරන්න ඕනෑ, යම් ආයතනයකට මුදල් නෑත්නම් ඒ කාරණාව කැබිනට් මණ්ඩලයට රජයේ උදවු කරන්න ඕනෑ’ කියා, තීරණයකට එළඹුණා. ජනාධිපතිතුමාම එය සකස් කර, මුදල් ඇමතිතුමාට දුන්නා. එතුමා අයවැය කථාවේදී එය ප්‍රකාශ කළා.

අපේ ඇමතිවරු කැබිනට් මණ්ඩලය ඇතුළේ තිකම් ඉන්නේ නෑහැ. අපි හැම කරුණක් ගැනම නිර්භයව අපේ අදහස් ප්‍රකාශ කරනවා. මේක තමුත් නාන්සේලා දැන ගන්න ඕනෑ. එහෙම නැතිව එතැන ගොඵවො වගේ ඉඳල මෙතැනට ඇවිත් යමක් කියලා, ඒ විධියට සංස්ථාවල උදවියට පඩිනඩි නොලැබෙන තත්ත්වයක්, අර්බුදයක්, ඇති වෙනකං ඉන්නේ ඇයි? මම කියන්න කැමතියි, ඉතා සාධාරණ ලෙස ඒ ප්‍රශ්නය විසඳුණාය කියලා. ඔක, ඇවිල්ල ‘මිගාරට’ කීව්ව.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ශ්‍රී ලං. මු. පි. රි. ප්‍ර. ප්‍ර. ප්‍ර.)

(Mr. R. P. Wijesiri)

කවුද, කිව්වෙ ?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(ති.රු. ඥා. පිරෝමතාප)
(Mr. R. Premadasa)

කථානායකතුමනි, 'මිහාරට' කිවුව
එක්කෙනා මම දන්නවයි කියල කිවුව
නෙ!

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ති.රු. ඥා. පී. ඩබ්ලිව්. ජයවර්ධන)
(Mr. R. P. Wijesiri)

අපිටත් දැන ගන්න ඕනි.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(ති.රු. ඥා. පිරෝමතාප)
(Mr. R. Premadasa)

මොදක ඉක්කෝම දේවල් එතුමාට
කියා දෙන්න බෑ නෙ! මම හිතේ තියා
ගත යුතු නොයෙක් දේවල් තියෙනව.
මනුෂ්‍ය ජීවිතයේ එහෙම දේවල් තියෙනව
නෙ! මේ, ඉන් එකක්. මම දන්නවා,
'මිහාරට' කියපු එක්කෙනා. හැබැයි, ඒක
'මිහාරට' කියපු එක්කෙනා කිවුවේ,
වෙනත් විධියකට. මේක මමත්, මුදල්
ඇමතිතුමාත් අතර වෙච්චි හැප්පීමක් හැටි
යටයි, කිවුවේ. මෙහෙම හැප්පීමක් අපි
අතර නිබන්ධනය කියල, දැන් කාලයක්
නිස්සේ දෙන්නෙක් 'මිහාරට' කියනවා.
දෙවෙනි එක්කෙනාත් මම දන්නවා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(ති.රු. ඥා. ජේ. ජී. පී. ඩබ්ලිව්. ජයවර්ධන)
(Mr. R. J. G. de Mel)

මමත් දන්නවා.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(ති.රු. ඥා. පිරෝමතාප)
(Mr. R. Premadasa)

දැන් ඒ දෙන්නට ආරංචි වෙයි, මො
මේක කියපු වින්තිය. මම මෙහෙම කියන්
නෙ, ඒ දෙන්නට හැදෙන්නයි. ඒ ගොල්
ලො මේ දේශපාලන වැඩවලට විකක්
අලුත් මිනිස්සු. ඒ ගොල්ලො හිතත්
ඉන්නවා, මේ දේශපාලන වැඩපිළිවෙලේ
කෙටි මාර්ග නිබන්ධනය කියා. කෙටි මාර්ග
යක් නෑ. මේ දේශපාලන ගමනේ
කෙටි මාර්ගයක් නෑ. කෙටි මාර්ග
හොයන්න, හොයන්න, මගන ඒකයි.

එ ගොල්ලො හිතන්න මේක, Just mani-
pulating this way, plotting, scheming,
giving information, saying, put it like
this, put it like that, leaking.
කියලා, මේ මාර්ග හොයන්නවා.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ති.රු. ඥා. පී. ඩබ්ලිව්. ජයවර්ධන)
(Mr. R. P. Wijesiri)

කෙටි මාර්ග!

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(ති.රු. ඥා. පිරෝමතාප)
(Mr. R. Premadasa)

ඔව්, කෙටි මාර්ග. ඔක කොතැනත්
නිබන්ධනය දෙයක්. කොයි සංවිධානයෙන්
නිබන්ධනය දෙයක්. මොන සංවිධානයේද ඔක
නැත්තෙ? කොතැනත් ඔක නිබන්ධනය
දෙයක්. ටියුච්ප්ප් එකේ ඔක නැද්ද?
සමහර උදවිය ඉන්නවා, මෙතැන් ලා හරි
යට මේ නායකත්වය ගෙන ගියේ නෑහැ
කියා බෙලි කපන්න. ඉන්නවා කවිටියක්.

අනන්ත නැද්ද? තියෙනවා හැම තැනම.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(ති.රු. ඥා. ජේ. ජී. පී. ඩබ්ලිව්. ජයවර්ධන)
(Mr. R. J. G. de Mel)

ඒක කේලාම් මල්ලක්!

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(ති.රු. ඥා. පිරෝමතාප)
(Mr. R. Premadasa)

ඔක හැම තැනම තියෙනවා. අපට බැහැ
නේ කථානායකතුමනි, මේ සියලු දෙනාම
සාන්තුවරයෝ කරන්න. නමුත් මම
එකක් කියනවා. මිට ඉස්සර තිබුණු
ආණ්ඩුවල වාගේ බෙලි කැපිලි මේ ආණ්ඩු
වේ නැති බව ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.
අපිට බුද්ධිමත් නායකයෙක් ඉන්නවා.
වාසනාවකට වාගේ බුද්ධිමත් මන්ත්‍රීවරු
පිරිසක් මේ සභාවට පත්වෙලා ඇවිල්ලා
ඉන්නවා. බොරු ප්‍රචාරවලින් මුදා කරන්න
බැරි, මුදල්වලට ගන්න බැරි, ශ්‍රේෂ්ට
මන්ත්‍රීවරු කණ්ඩායමක් එක්සත් ජාතික
පක්ෂයේ ඉන්නවා කියා මම මතක්
කරන්න කැමතියි. අපට විශ්වාසය අපේ
ප්‍රධානුව, අපේ මන්ත්‍රීවරු, අපේ ආණ්ඩුව.

ඒ නිසා මම ඔව්හට කලබල වෙන්නේ නැහැ. තමුන් 'මිහාර' ගේ දක්ෂකම මෙන් න මේකයි: අපේ මිනිහාගේ ද්‍රෝහි කමෙන් ප්‍රයෝජන ගැනීම. 'මිහාර' දක්ෂයෙක් ය කියා මම කිව්වෙ ඒකයි. 'මිහාර' මාව හම්බවෙන්න ගිය සුමානෙ මෙහාට ආවා. ඇවිල්ල මට කිව්වා, "මට අගමැතිතුමා හම්බවෙන්න ඕනෑ" කියා. මම කිව්වා, "මේ සුමානෙ බැහැ, පස්සෙ හම්බවෙමු, මම පණිවුඩයක් එවන්නමි" කියා. මොකද, මම දන්නවා 'මිහාරට' ඒ සුමානේ එක්කෙනෙක් යම් දෙයක් කියන බව. කිව්වා වාගේම කියලා තිබුණා ගිය ඉරිදා. කියෙව්ව නෙ?

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
 (තිල. ඡාර. ජී. බිඳ්‍රෙසිඞ්)
 (Mr. R. P. Wijesiri)
 පොටෝ තුනක් එක්ක.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
 (තිල. ඡාර. ජී. බිඳ්‍රෙසිඞ්)
 (Mr. R. Premadasa)

ඔව්, මායි, මුදල් ඇමතිතුමායි, ජනාධිපතිතුමායි. අපි තුන්දෙනාම නොවෙයි කිව්වෙ, පොටෝ නැති අය.

මෙත්‍රීපාල සේනානායක මහතා
 (තිල. මෘත්තිරිපාල ජෙනානායක)
 (Mr. Maithripala Senanayeke)
 මිනිහගෙ නම කියන්න බැරිද?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
 (තිල. ඡාර. ජී. බිඳ්‍රෙසිඞ්)
 (Mr. R. Premadasa)

මම කිව්වානේ, සිදුවන සමහර දේවල් තිබෙනව, තමුන් නාන්සේත් අපට නොකියන. ඒ වාගේ දේවල් කිහිපය කින් එකක් මේක.

මෙත්‍රීපාල සේනානායක මහතා
 (තිල. මෘත්තිරිපාල ජෙනානායක)
 (Mr. Maithripala Senanayeke)
 නොකියන දේවල් කිව්වාම, කියවෙන

දේවලත් තිබෙනවා.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
 (තිල. ඡාර. ජී. බිඳ්‍රෙසිඞ්)
 (Mr. R. Premadasa)

හැබැයි, මම එකක් කියන්නමි. හැංගිලා මුණු බැන්දත් එළියේ නටන්න ඕනෑ. දන් නැටුම් කිහිපයක පින්තූර ඊයේ පෙරේදා අපි දුක්කා. ඒ නිසා සොයා ගන්න එක ඒ තරම් අමාරු වෙන්නෙත් නැහැ, බුද්ධිමත්කමක් තිබෙනවා නමි.

කථානායකතුමනි, මම එකක් කියන්න කැමතියි, ඒ නිසා. කොයි පක්ෂයෙන් මේක තිබෙනවා. මට කණගාටුව, කලවාන ගරු මන්ත්‍රිතුමා (සරත් මුත්තෙව්ටුවෙගම මහතා) අද මෙතැන නැති එක. එතුමාගේ කථාවේදී කිව්වා, There are lot of contradictions—අපේ පක්ෂයේ. There are big gaps—අපේ පක්ෂයේ There are splits—ඇත්ත. කොහෙද කථානායක තුමනි, 'ගැප්ස්' නැත්තේ? හැම මනුෂ්‍ය යා ලගම 'ගැප්ස්' තිබෙනවා. කොහෙද නැත්තේ? 'ස්ප්ලිට්ස්' නැත්තේ කොහෙද? තමුන් අපේ ගැප්ස් 'වෙන්ටි ලේෂන්' වලටයි. ඒ ගොල්ලන්ගෙ ගැප්ස් අස්සෙන්, ඇතුන්ටත් යන්න පුළුවන්. මෙන් න මේකයි වෙනස. තමුන් නාන්සේ දන්නවාද අද ශ්‍රී ලංකාවේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ ඇතිවෙලා තිබෙන අර්බුදය? මම ඔක්කොම 'පත්තරටල' 'මිහාර' ලාට ලියන්නයි මේ උත්තරේ දෙන්නෙ, මේ කාරණය, මේ රහස.

කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ නායක, දොස්තර එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ මහතා අභාව ප්‍රාප්ත වුණා. තමුන් නාන්සේ දන්නවාද, එතැන නායකත්වයට තිබෙන පොරේ? කලවානේ මන්ත්‍රිතුමා දාන්න ඕනෑ කියා කට්ටියක් ලැස්තියි. කේ. පී. සිල්වාත් ලැස්තියි, එයත් එන්න ඕනෑ කියා. ඒවා ගැන කථා කරන්නේ නැහැ. කලවාන මන්ත්‍රිතුමාගෙ සුදුසුකම් ගැන කියන අය කියනවා, එතුමා උබරට එක් කෙනෙක්ල, ලොකු පවුලක එක් කෙනෙක්ල, සැහෙන පවුලකින් බැඳපු එක්කෙනෙක්ල, හොඳ උගනෙක්, අධිනීතිඥයෙක්. එහෙම

කෙතෙක් ඉන්න ඕනෑ කියනවා.

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]

ශ්‍රී ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ නායකත්වයට ආයි, අපේ කේ. පී. සිල්වට එන්න බරි? ඒ මිනිහ මැරිගෙන වැඩ කළ කෙනෙක්. ගුටිකාපු මිනිහෙක්. පෝස්ටර් ආලෙව් මිනිහෙක්. දෙනව කේ. පී සිල්වට." මේ වගේ තත්ත්වයක් තිබෙනවා. නමුත් ඒවා ගැන කතා කරන්නේ නැහැ. කොයි කණ්ඩායම් වලත් මේ වාගේ කොටස් ඉන්නවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අද එතුමා—කල වාන මන්ත්‍රීතුමා—කතා කරනවා, පඩි ගැන, ආදර්ශයක් දෙනවාද පඩි දීම ගැන? මට කනගාටුයි එතුමා මේ වෙලාවේ සනාවේ නැති එක ගැන. 'ආත්ත' පත්‍රයේ කර්තෘතුමා, බී. ඒ. සිරිවර්ධන මහත්මයා, ඉතා මත් දක්ෂ ලේඛකයෙක්. බොහොම කලාතුරකින් දකින්න ලැබෙන අන්දමේ ලේඛකයෙක්. රූපියල් ලක්ෂයක් දීලා හරි ගන්න වටිනා ලේඛකයෙක්. ලක්ෂණව ලියන්න දන්නවා. 'ගහපත්' කිව්වොත් ගහනවා. 'අතගාපත්' කිව්වොත් අතගානවා, ලියවිල්ලෙන්. ඉතාම දක්ෂයි. කවුරුත් පිළිගන්නවා ඒක. නමුත් දෙන පඩිය කියද? අහල බලන්න. බී. ඒ. සිරිවර්ධන මහත්මයාට, 'ආත්ත' පත්‍රයේ සේවක මණ්ඩලයේ කර්තෘවරුන් කොයි තරම් දක්ෂ අන්දමටද සේවය කරන්නේ? නමුත් කියද නේනේ? අහල බලන්න. මට ආරා විසි දෙන්නේ රු. 450 ය කියල. ඒක පඩියක්ද? රූපියල් දහ දහක්වත් දෙන්න ඕනැ. බලන්න ඒ පත්‍රයට කරන සේවය. කෝ ආදර්ශය? ආදර්ශයක් නැහැ. කියනවා විතරයි. අනික් අයගේ ආදකුද සොයනවා විතරයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අයවැය ගැන කතා කර තිබෙනවා. මම මුළු කතාවම කියව්වා, මෙතැන නොහිටියත්. මොනවාද ඉදිරිපත් කළ තර්ක? ආමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදයට ගිරව වාගේ පහර ගැහුවා මිස පළපුරුදු සටන් පාඨය වන ධනවාදය ගැන කතා කලා මිස ඉන් ඔබ්බට මොකක් කිව්වද කියා අහන්න මම කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර නිදහස අප දී තිබෙන බව වෙළඳ ආමති තුමා එතුමාගේ කතාවෙදී කිව්වා. හදිසි නීතිය පවතින කාලයක සමහර විට අපට යම් යම් ප්‍රවෘත්ති පාලනය කරන්න සිද්ධ

වෙනවා. ඒ හැර, නමුත් තාත්සේ දන්නවා, රජය වුණත්, මැති ආමතිවරුන්ව වුණත්, —ආත්ත තොරතුරු අනුව හෝ තාත්ත තොරතුරු අනුව හෝ—මේ තරම් විවේචනය කරන්න, මේ තරම් පහර ගහන්න, මෙයට ඉස්සර අවකාශ දී තිබුණාද කියා මම අහන්න කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, මම එක කරණයක් කියන්න ඕනැ. මම අර 'ආත්ත' පත්‍රයේ කතුතුමා ගැන කිව්වේ ඉතාම අවංකවයි. එතුමා මා හොඳින් දන්නා කෙනෙක්. මාව හම්බු වෙලා තිබෙනවා, විශේෂයෙන්ම මා විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටින වෙලාවේ. ආත්ත වශයෙන්ම මම ආරාධනාත් කලා, අපේ 'සියරට' පත්‍රය හාර අරගෙන කරන්නටය කියල කිව්වා. එතුමා කිව්වා 'බැහැ'යි කියල. එතුමා පිළිගත් දේශපාලන මතයක් තිබෙනවා. එතුමා ඔය ලියන දේවලින් අපටත් පහර ගහලා ලියන අවස්ථා තිබෙනවා. ඒ කට අපට කමක් නැහැ. මොකද? පාඨකයා ගැන අපේ විශ්වාසයක් තිබෙනවා; රටේ ජනතාව ගැන අපේ විශ්වාසයක් තිබෙනවා. පත්‍රවල මොනවා පළ කළත්, ජනතාව ඒ අදහස්වලට් හරවා ගන්න පුළුවන් වේය කියා හිතන්න එපා.

අපේ ජනතාව බුද්ධිමත් ජනතාවක්. හොඳට සොයනවා. බලනවා. ගිය මහ මැති වරණයේදී ඔක්කොම පත්‍ර අපට ගැහැව්වා. ලේක්හවුස්, ටයිම්ස් මේ ආදී ආයතනවල ඔක්කොම පත්‍ර අපට ගහපු බව නමුත් තාත්සේ දන්නවා. 'දවස', 'සන්' ආදී පත්‍ර පළ කළ ස්වාධීන පත්‍ර සමාගම කාලාන්තරයක් වසා තිබුණා. මැතිවරණයට ඔන්න මෙන්න කියා තිබෙන කොටසි ඒ පත්‍ර නැවත වරක් ප්‍රසිද්ධ කරන්න ඉඩ දුන්නේ. ඒ පත්‍රවලින් පමණයි, මහ ජනතාවට නියම තොරතුරක් දැනගන්න ලැබුණේ. අනික් ඔක්කොම පත්‍ර අපට ගැහැව්වා. නමුත් මහජනතාව ඒ පත්‍ර කියපු ඒවා උඩ ගියාද? මගේ මිත්‍ර නුවරඑළිය-මස්කෙලිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) 'අද' කියල තනියම ගහපු පත්‍රය කිත් මට ගැහැව්වා.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ශ්‍රී ලං. මු. ප්. බිලියෙසිරි)

(Mr. R. P. Wijesiri)

'උදය' පත්‍රයේ කාර්තෘද?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(ශ්‍රී ලං. මු. ප්‍රිමොදාස)

(Mr. R. Premadasa)

මම දන්නේ නැහැ. උන්නාහෙ කිවේ නම් 'අද' පත්‍රය ගැනයි. පුළුවන් තරම් ගැනුවා. ඒකට කමක් නැහැ. එහෙත් මහ ජනතාව ඒවා ඔස්සේ දුවන්නේ නැහැ. මා නුවරඑළිය මස් කෙළිය දෙවන ගරු මන්ත්‍රී තුමාටත් (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) කියන්න කැමතියි, මගේ අත් දැකීමේ හැටියට, එතුමාව විවේචනය කළත් ඔය පත් තර, ඔය වෙන් න එපා කියා. තමන් යන මාර්ගය හරි කියා ආත්ම විශ්වාසයක් තිබෙනවා නම් ඔය නැතිව යන්න. ඒකට ඔය වෙන් න ඔහු නැහැ. ඔය 'දිනකර' අරක මේක ගැනුවට ඔය වෙන් න එපා. තමන් කෙරෙහි විශ්වාසයක් තිබෙන්නට ඔහු; තමන් වැඩ කරන ජනතාව කෙරෙහි විශ්වාසයක් තිබෙන්නට ඔහු. බැනුම් අහන්නට සූදනම් වෙන් න ඔහු. බැනුම් අහන්නට සූදනම් වෙන් න ඔහු. එහෙම නැත්නම් මේ කටුක ජීවිතය ගෙන යන්න අපට අමාරුයි, පොදු ජනතාව වෙනුවෙන්. මට කියන්න බැහැ මම බී. ඒ. සී. වර්ධන මහතා ගැන කියන කථාව ආතැම් කතුවරුන් ගැන. මේ රටේ කාලයක් තිබුණා, කියක් හරි දුන්නම ඔහු දෙයක් ලියවා ගන්නට පුළුවන්. ඒ කාලයේ තමයි අර හික් කඩුවේ බී. එච්. අමරසේන කවියා මෙන් න මෙහෙම කිව්වේ.

“හත් අට විදියකට බඳුනෙන් වෙස්	මුණ
බත් පතකට සුරා බිඳකට අත	පාන
කත් ඇද එකිනෙකා හමුවට	ගාන
පත් කතුවරයෝ නොමගට හරවති	පැන”

ඒ, ඒ කාලයේ. එහෙත් අපට “ඇත්ත” පත්‍රයේ කතූතුමා ගැන එහෙම කියන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. පුළුවන් කමක් තිබෙනවා නම් ගන්න තමුත්තාත්සේලාගේ පත්තරයකට. කියාපු කාර්තෘ. මම කිව්වේ ඒ කාර්තෘට ගෙවන්නේ කියද? ඒක අහගන්න මම ආසාවෙන් හිටියා. අද රුපියල් දහ දහස් වත් දෙන්න වටිනාවක් එතුමා ඒ තරම් දක්ෂ කතුවරයෙක්.

ගරු කථානායකතුමනි, මා මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමතියි, අපේ දේශපාලන නායක ධර්මය—මුදල් ආමන්තූමාගේ කථාවෙන් කිව්වා වගේ—එදිනෙදා ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට ඔහු කරන ප්‍රයෝගික දේශපාලන දර්ශනයක් ය කියා. ඒ ප්‍රයෝගිකත්වය උඩ තමයි මේ අයවැය වාර්තාව අපි සකස් කරන්නට යෙදුණේ. එතකොට මේක සංසන්දනය කර බැලුවොත් යම් යම් නායක ධර්ම සමග එය ගැලපෙන්නේ නැති බව මා පිළිගන්නවා. මගේ කථාවේ මුලදීම මා කිව්වා අද තිබෙන ආර්ථික තත්ත්වය අනුව එවැනි ගැනීම් කිහිපයක් වැඩ කරන්නට පුළුවන් කමක් නැති බව. නමුත් මා එක ප්‍රශ්නයක් අහන්නට කැමතියි විරුද්ධ පක්ෂයෙන්. මේ රජය බලයට පත් වුණට පසුව මේ රජය පිළිගත්, මේ රජය ක්‍රියාත්මක කරන, ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති අනුව මේ රජය බන සම්පත් වැඩ කරන්නට පියවර අරගෙන තිබෙනවාද නැද්ද?

Sir, this is an important question I am asking. It is very easy to say that we must distribute wealth in various ways—through subsidies and other measures. It is easy to demand that. But the question that you should ask is, has this Government since it came into office taken meaningful steps to create wealth? That is the important thing. I want the critics of this Government to examine that aspect.

කියා තිබුණා විදේශ ආධාර ගන්නවා, විදේශ ණය ගන්නවා, මේ ඔක්කොම නාස්ති කරනවා කියා. ගරු කථානායකතුමනි, මම අහන්න කැමතියි, කොහේ බලා ගෙනද මෙහෙම ඒවා අහන්නේ කියා.

When we took over the Government, Sir, what was the situation as far as our infrastructure was concerned?

අපි මේ ආණ්ඩුව බාරගත් වෙලාවේ මූලික අවශ්‍යතාවයන් වල තත්ත්වය මොකක්ද? කොළඹ නගරයේ වතුර නල මාර්ග අවුරුදු 75 කින් සුද්ධ කර නැහැ. We embarked on that. මිගමුවේ ඉදල ගාල්ල දක්වා නව ජල යෝජනා ක්‍රමවලට අත තියල තිබුණේ නැහැ. අපි ඒක පටන් ගත්ත විතරක් නොවෙයි, මාතර ඉදල දික්වැල්ල දක්වා

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]

නව ජල යෝජනා ක්‍රම ආරම්භ කළා. රට පුරාම ජල යෝජනා ක්‍රම අළුතෙන් ආරම්භ කරන්නට යෙදුණා.

වාරිමාර්ග. කුඩා වැව් දස දහස් සංඛ්‍යාවක් ප්‍රතිසංස්කරණය කරන්නට යෙදුණා මන්ත්‍රීවරුන් ඒ ගැන සාක්ෂි දරයි. මහ වැලි යෝජනා ක්‍රමය පමණක් නොවෙයි, ඒ යෝජනා ක්‍රමය යටතේ ඇති විශ්‍ය යුතු ජල තරාක පමණක් නොවෙයි. ඒ මාර්ගයෙන් විදුලි බල නිෂ්පාදනය, ගංවතුර ගැලීම තතර කිරීම ආදිය සඳහා මොන තරම් මුදල් සම්භාරයක් යොදවා තියෙනවද ?

නාස්තිය තියෙනවා යයි තමුන්තාන් සේලා කියන්න පුළුවනි. කොඹි වැඩේද නාස්තිය නැත්තේ ? කපාකායකතුවනි, අපි කවුරුත් වැඩ කරන උදවිය ස්වදේශ ලයෙන් වැඩ නොකළොත් නාස්තිය තමයි. අපට ඕනෑ හොඳ මිනිස්සු මේවාට යොදවා ගන්න. හොරමැරකම් සිද්ධි වෙනවා. හොර මැරකම්වලට අපි උදව් කරන්නේ නැහැ ; අපි අනුබල දෙන්නේ නැහැ. හොරමැරකම් මඩින්න දාන මිනිහත් හොරකම් කරනව. ඒක ආධ්‍යාත්මික ප්‍රශ්නයක්.

බස් රථවල තත්ත්වය කුමක්ද ? මේ පුද්ගලික අංශයට බස් රථ ගෙන්වන්නට ඉඩ දී නොතිබුණා නම් අද පාරවල කැරලි, වෙනම ත්‍රස්තවාදයක් අවශ්‍ය වෙන්නේ නැහැ. හැම මධ්‍යස්ථානයකම කැරලි ගහන්න තිබුණා. අද පාරකට වෙලා බලා ගෙන ඉන්න කොච්චර ලංගම් බස් යනවද, කොච්චර පුද්ගලික අංශයේ බස් යනවද? කොහෙද, මේ මිනිස්සු යන්නේ? මිනිස්සු ගෙදර ඉන්න බැරිව පිස්සුවට යනවද ? කොහෙද මේ මිනිස්සු යන්නේ ? සල්ලී නැත්නම් මේ මිනිස්සුන්ගේ අතේ ඇඹි ගෙදරට වෙලා ඉන්නේ නැත්තේ? කොහෙද මිනිස්සු යන්නේ, කඩිමුඩියේ, ඉවක් බවක් නැතිව ? මොකක් හරි වැඩකට. වැඩ තියෙනව. ඔකට මහ බැංකු වාරිතාවෙන්. අර සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් මේ සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් කරුණු දක්වන්න ඕනෑ නැහැ. ඕනෑ කෙනෙකුට පෙනෙනවා. තිකන් දුවනවද මේ මිනිස්සු? හෙමින් යන මිනිහෙක් හොයා ගන්න අමාරුයි. එහෙම කෙනෙක් ඉන්නවා නම් එක්කෝ ඒ මනුෂ්‍යයා අබ්බගාතයෙක් මු නැරිනම්

මහල්ලෙක් වෙන්න ඕනෑ. මිනිසුන කඩිමුඩියේ දුවනව. බස් මදි, යන්න කාර් මදි යන්න ට්‍රයිසෝ මදි යන්න. වැක්සි මදි, යන්න ඔක් කොම දුවනවා. මේවායේ නිකන්ද එක්ක ගෙන යන්නේ ? මේකට අමුතු සර්වේ එකක් ඕනෑ නැහැ. අමුතු වාරිතා ඕනෑ නැහැ. ' මිනිස්සු අතේ සල්ලී නැහැ; මිනිස්සු යන්නේ නැහැ ' යයි තමුන්තාන් සේලා කියනව නම්, තමුන්තාන් සේලා සන්තෝෂ වෙන්න. මොකද, එහෙනම් එන මැතිවරණයෙන් අපි පරදිනව.

මම එකක් කියන්නම්. මම කිව්ව එකක් බොරුවෙලා නැහැ, මේ ගරු සභාවේ. ලියා ගන්න කියා මම විරුද්ධ පක්ෂවලට කියා ඇති, නාගරික මැතිවරණය වෙලාවෙන්, සංවර්ධන සභා මැතිවරණය වෙලාවෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය දිනන බව. 1983 මහ මැතිවරණයේදීත් එක්සත් ජාතික පක්ෂය තමයි. ආණ්ඩුව පිහිටුවන්නේ. ලියා තියා ගන්න, මේක කිව්ව කියා. මම අද කිව්ව කියා ලියල තියා ගන්න. ඇයි, මම එහෙම කියන්නේ ? උඩගු කමකින් නොවෙයි මම එහෙම කියන්නේ. මේ රටේ ජනතාවට වෙන තෝර ගන්න කණ්ඩායමක් නැහැ. කාවද, තෝර ගන්නේ ? තවම අපේ තුවරඑළිය—මස්කෙලියේ දෙවෙනි මන්ත්‍රීතුමාට තෝර ගන්න බැරිවී තිබෙනවා, තමන් ඉන්න කණ්ඩායම.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති.රු. අනුර පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)
Again you have started.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(ති.රු. ආර්. ප්‍රිමෙදාස)
(Mr. R. Premadasa)

hat is my right. You are also privileged and I am also privileged.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති.රු. අනුර පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(திரு. ஆர். பிரேமதாச)
(Mr. R. Premadasa)

What I am saying is that you have no alternative. In your heart of hearts, I know, you will also vote for us. You know the predicament among your people. So, you will ask yourself, to whom should I give the vote? He would like to vote for his mother. She has been the Prime Minister, but he knows what her policies and principles are. He himself says. මරණ හිටපු අය එක්ක එකතුවෙලාය, කියා. කා එක්කද එකතු වෙන්න යන්නේ? තමුත්තාත්තේගේ සහෝදරියම ඊයේ පෙරේරා ඉරිදා පත්තරයේ ප්‍රකාශයක් කර තිබුණා. මොකක්ද කියා තිබුණේ? ප්‍රජා තත්ත්වවාදය ගැන නොවෙයි කතා කරලා තිබුණේ. මෙනාවද කතා කරලා තිබුණේ? තීති කඩන්න වුණත් ලැස්තියි කියා තිබුණා. කියවලා බලන්න.

I do not think that you will accept that policy or principle, but your mother is with her. Your mother prefers her to you. She prefers terrorism to democracy. I am not going on the basis of daughter and son, but on policy. You have told us here that you are for democracy like your father. We may not agree on our methods. You are basically for democracy. But your sister is not for democracy. She is for terrorism. And are you going to work with her? This is your trouble. But before you went abroad you had decided to work with your leader Mr. Maithripala Senanayake, but today you were reluctant to say that.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Because I was speaking on the Budget.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(திரு. ஆர். பிரேமதாச)
(Mr. R. Premadasa)

Surely, you went out of the Budget about other matters, Budget is an area where you can cover a bigger spectrum. You need not confine yourself to a corner. It embraces the whole political life of this country.

එතුමා එදත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට කොච්චර වැඩ කළත් මත හේද තිබුණා. එතුමා ප්‍රසිද්ධියෙන් කියා තිබෙනවා ගෙන ගිය ප්‍රතිපත්තිය හරි නැහැ කියා. නමුත් ඒ පක්ෂයට උදවු ආධාර කළා. මම අහන ප්‍රශ්නය මේකයි. බණ්ඩාරනායක මහත් මියට පිලික්ස් ඩයස් එක්ක, චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංගත් එක්ක, විජය කුමාරතුංගත් එක්ක ඒවාගේම අර කැරලිලට හසු වෙච්ච කණ්ඩායමත් එකතු වෙලා පාලනය කරන්න, මේ රට ශ්‍රීමත් ජේ. ආර්. ජය වර්ධන ජනාධිපති තුමාගෙන් අරගෙන, එතුමියට හාර දීම මේ රටේ ශුභසිද්ධියට හේතු වෙයි කියා මෙතුමා කියනවාද? කියනවා නම් කරුණාකර කියන්න.

Then I can understand your philosophy or policy. You cannot say that as a democrat. This is the situation in the country.

කාටද මේ රට හාර දෙන්නේ? මම කියන්නේ තිබුණු තත්ත්වය. විදුලි යෝජනා ක්‍රම සියල්ලක්ම කඩාකප්පල් වෙලා තිබුණා. ගරු කළානායකතුමනි, අපට සිදුවුණේ යෝජනා ක්‍රම රාශියක් එක වර අරඹන්න. ඒවා ආරම්භ නොකර බැහැ. That you have embraced too much කියා සමහර උදවිය අපට දොස් කියනවා. ඒ උදවිය පිස්සු දොඩවන්නේ. එහෙම නම් අපි පළමුවෙන් පටන් ගන්නේ මොකක්ද බොන්න වතුර නැත්නම්, වැසිකිලි කැණු ක්‍රමය නැත්නම්, විදුලි බලය නැත්නම්, පාරවල් නැත්නම්, වාරි මාර්ග නැත්නම්, ඉන්න නිවාස නැත්නම් මේවා සියල්ලක්ම එක වර පටන් ගන්නේ නැතිව වෙන මොකක්ද කරන්නේ කියා කරුණාකර මට කියන්න. මේ විධියට මුළු ලෝකයම වැළඳ ගන්න උද්ධමනකාරී තත්ත්වයක් ඇති වෙයි කියා පටන් ගන්න වෙලාවේ අපි හිතුවේ නැහැ. මම ඒකට හේතුව කිව්වා. ලෝකයේ ප්‍රබල ජාතීන් සාමය ගැන කතා කර කර යුද්ධයට ලැස්ති වෙන හැටි මම

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]

කිව්වා. කොයි තරම් සම්පත් සම්හාරයක් විනාශ කරගෙන යනවද කියා මම කිව්වා. අපිටත් ඔහෝ නිකම් ඉන්නද කියන්නේ? මම අහනවා තමුන් නාන්සේලාගෙන් 1977 දී අපි බලය ලබා ගෙන මේ රටේ ජනතාවට වැඩ කරන්නට අවස්ථාවක් දුන්නේ නැද්ද?

සංවර්ධනයක් ඇති කළේ නැත්නම් රක්ෂාවල නැහැ. මිනිසුන්ගේ අතට සල්ලි එනකොට බඩුමුටු නිබෙන්න ඕනෑ. ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් 'ලක්ෂජි ගුඩිස්' කියා ලැයිස්තුවක් කියව්වා. සියයට කියද? ඒවා සියයට දෙකයි. ඔය කියපු ඒවා පිටි බදුව සුපර් මාර්කට් එකේ ලැයිස්තුවක් කියව්වා. ඒවා සියයට දෙකයි. මම එතුමාගෙන් අහනවා, ඒ ආණ්ඩුව කාලයේදී ඔය 'ලක්ෂජි' ඒවාම එක්තරා ප්‍රමාණයක් ආවේ නැද්ද? කාටද ඒවා ආවේ? බලවත් පවුල් කීපයක දරුවන්ට පමණයි. අද මොකක්ද ඇති වෙලා නිබෙන තත්ත්වය? 'ලක්ෂජි මාකට්' එකට යන්න ඕනෑ නැහැ. පිටරටවලට ගිහින් ඉන්නවා, ලක්ෂ ගණනක්. ඒ අය රක්ෂාවල කරනවා. මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවෙදී කිව්වා, මොන තරම් සම්පත් ප්‍රමාණයක් පිටරට වලින් මේ රටට ඇදී එනවද කියා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(ශ්‍රී ලං. මූ. ජේ. ජී. ද මෙල්)

(Mr. R. J. G. de Mel)

2.5 billion.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(ශ්‍රී ලං. මූ. ප්‍රිමදාස)

(Mr. R. Premadasa)

2.5 billion. දස ලක්ෂවලින් කියනවා නම් දසලක්ෂ 2,500 ක්. පිටරට ගිය උදව් යට එදා ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිවලින් මොනවද කෙළේ නැත්තෙ, සල්ලි ගෙවන්න. දඩ ගැහැව්ව. පාස්පෝට් නැවැත්තුවා. මොන මොන නීති පැනව්වද, පිට රට ගිය අයට? සියයට මෙපමණ දුන්නොත් තමයි, පාස්පෝට් අලුත් කරන්නෙ කිව්වා. කවදා වත් ප්‍රථම කමක් නැහැ, ඒ විධියේ බලපෑම්වලින් —to create wealth—සම්පත් ඇති කරන්න.

පැත්තකට දාන්න අපි හදන ගෙවල් ඕනෑම ගමකට ගිහින් බලන්න, පොදු ගලිකව තමන්ගේ ගෙවල් දොරවල් අලුත් වැඩියා කරගන්නෙ නැද්ද හදාගන්නෙ නැද්ද කියා. මේ තරම් විදුලි බලයක් ගම් බදුව දුන් යුගයක් මට කියන්න. මේ සභාවේ ඕනෑම මන්ත්‍රීවරයෙක් කියන්න. දැන් ඉල්ලුම වැඩියි. දැන් මහවැලි යෝජනා ක්‍රමය යටතේ විදුලි බල නිෂ්පාදනයට ලැබෙන රුකුල බලන්න. අපට කියනවා, අප නාස්ති කරනවාය කියා. මොන තරම් හේතු යුක්තියක් අනුවද එහෙම කියන්නේ? කිසිම සාධාරණයක් නැහැ. තමුන් නාන්සේලා හුඟක් දුරටම කියාගෙන යන දෙයක් තමයි ආධාර ලබා ගන්නවාය, මුදල් ලබා ගන්නවාය, ඒවා අරගෙන හරියට පාවිච්චි කරන්නෙ නැත කියන එක. ලෝක බැංකු වාර්තාවේ මෙහෙම සදහන් වෙනවා:

“SRI LANKA’S PERFORMANCE—
EXTRACT FROM WORLD BANK
REPORT 1980, PAGE 1

Sri Lanka's new development strategy is now in its fourth year. The new policies have resulted in a substantial liberalization of the economy and significant changes in relative prices designed to boost production and export incentives. They have been accompanied by a highly successive effort at mobilising external resources in support of an ambitious investment programme designed to address simultaneously the large rehabilitation needs of the country's economic and social infrastructure and through massive investments in irrigation and power development, create new sources of long-term growth. The economy's initial response was most encouraging. After several years of near stagnation, output, employment and investment recorded substantial increases in 1978 and 1979. This achievement was all the more impressive in that it was brought about without undue pressure on domestic prices or on the balance of payments.

The gross domestic product grew by a further 5.8% in 1980 despite a severe drought which caused tree crop output to decline by 11 per cent.”

The hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama) quotes the World Bank Report from various places for his purposes. The most important aspect in this report is about our performance.

“Resurgence in Sri Lanka—Extract from World Bank Report 1981. The principal policy reforms of 1977 in Sri Lanka were followed by dramatic improvements in economic performances as import liberalization, external assistance and a rationalization of prices led to an upsurge of private and public investment and large increases in production and employment. Although growth in gross domestic product (GDP) decelerated in 1980 to about 5.5 per cent this was still twice the rate that had prevailed during the period 1970-1977. The slow-down was largely attributable to decline in tree crops, manufacturing construction and mining.

Paddy production, however, grew more than 10% during 1979, reaching a record high level and bringing the country close to self-sufficiency in rice.

A striking feature of Sri Lanka's recent growth has been a massive increase in capital formation. Important projects in the public sector include the accelerated Mahaweli programme and housing and urban-renewal programmes. Private investment also increased sharply, with total gross investment increasing from 14 per cent of GDP in 1977 to 35 per cent in 1980.”

தே மன மெ லேக ருங்கு வர்க்கு மிது நான. மெ மன ருங்கு வர்க்கு மிது நான. அப வகை சாமாநாச ருதவியெ மெ ரெ தேச ருதவியெ, அநி வீ நிரெந சமீபந் வரே தேயு னுவ கெநெக்ட கியா பீநலா. மெ கியந் நெ நான, சியெயெ சியெயெக்ட னாம தேநாம சரீவ சமீபுரீநுவ னாம அநிந் ம பூநிமந் வ ருந்நலாய கியா. நமூந் ருநந் டுவக்ட் நிரெந, ருந் சாமாயக்ட் நிரெந, மிதுகமக்ட் நிரெந மிதும கெநெக்டு மெககக்ட் னே கர் சீவநேயேயெ நெந யந்ந பூவந் வானாவரணயக்ட் மெ அபூரூப னநர் அநுநெ அபி அநி கர் நிரெநலாய கியா ரெ நானிவ கியந்ந பூவந்.

பீககி மெ கிவெ, 1983 தே மன மூநிவர ணயெ மூநூந தேந்நெ அபெ கிசீம பஹ ருமக்ட் நான கியா. நியமீந காலயே தே அபி மன மூநிவரணயெ பவந் வநலா. சநநாவ நேந் அபி அநநலா, தே பூய்நய : மெககக்ட் தே மெ வெநுவெ நமூந்நான்தே ரு ருலீலந் நெ? மெ தே சனாவெந் அநந்நெந் பீககி. மெ அநந்ந காமநிசீ, தே வுடி பிபிவெலெ விரூடீ மெ ருதவிய கியநலாடி அபஹ யந்நய கியா, 1977 ந் பீககெ மெககக்ட் தே, யந்ந நிரெந ணமே?

கலாநாயகருமே
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please! Till what time will you go on?

அ. ப்ரேமடாச மனா
(திரு. ஆர். பிரேமதாச)
(Mr. R. Premadasa)

I will go on till 4.30 p.m. At 5 o'clock we will come back—

கலாநாயகருமே
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

But the Hon. Minister of Finance will have to speak.

அ. அமீர்தலிங்கம் மனா
(திரு. ஏ. அமீர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

My time cannot be reduced to one hour.

அ. ப்ரேமடாச மனா
(திரு. ஆர். பிரேமதாச)
(Mr. R. Premadasa)

Then we can take less time for tea.

அ. அமீர்தலிங்கம் மனா
(திரு. ஏ. அமீர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

It was agreed that I would have one and a half hours.

அ. ப்ரேமடாச மனா
(திரு. ஆர். பிரேமதாச)
(Mr. R. Premadasa)

Then can do away with the tea interval, Sir.

கலாநாயகருமே
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Does the House agree to sit without the tea interval?

මන්ත්‍රීවරු

(அங்கத்தினர்)

(Members)

Aye!

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(திரு. ஆர். பிரேமதாச)

(Mr. R. Premadasa)

කාලානායකතුමනි, මම අහන ප්‍රශ්නය මේකයි: කරුණාකර කියන්න, මොකක්ද අනුගමනය කළ යුතු ප්‍රතිපත්තිය කියා. නුවරඑළිය—මස් කෙළිය දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) අපට කීවා, ඒවා ඉදිරිපත් කරන්න ලැස්ති නැත කියා. අපි අහන්නේ නැහැ. ඒක අපි කිය යුතු වෙලාවට කිය යුතු අයට කියන්නම් යයි එතුමා කීවා. නමුත්, මෙන්ම මේ තැන්වල නමු සෙලාට වැරදිලා තිබෙනවා යයි අපට කියන්න එතුමන්ලාට පුළුවන්. මම ඒ ගැන කරුණු කීවා. එතුමා මෙහි හිටියේ නැහැ. හාල් පොත් ආපහු දෙන්න එතුමා කියනවාදැයි මම ඇහුවා. එතුමා ඒකට උත්තරයක් දුන්නේ නැහැ. පසුගිය කාලයේ දී එතුමා එහෙම කීවා. නමුත් දැන් එතුමා විකෙන් වික වගකීම් දරන්න උනන්දු වෙනවා. වගකීමක් ඇතුළු කතා කරනවා. මම පිළිගන්නව ඒක.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

දැන් තලන්තැනි වෙලා.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(திரு. ஆர். பிரேமதாச)

(Mr. R. Premadasa)

මව්. දැන් තලන්තැනි වෙලා. මම සන්තෝෂයි ඒ බව දකින්න. මොකක්ද එතුමන්ලා කියන්නේ? අපි අහන්නේ ප්‍රධාන ප්‍රශ්නයක්. මේ ගත් පියවර වලින් මේ රටේ සම්පත් දියුණු කරන්න අපි උත්සාහ ගත්තේ නැද්ද කියා මම අහන්න කැමතියි. Do you say that we did not do anything to create wealth in this country? Can anybody say that?

මේ කරගෙන යන වැඩ අමුණු හැදීම, විදුලි බලය ව්‍යාප්ත කිරීම, ගෙවල් හැදීම, බිමට ජලය දීම, පාරවල් හැදීම, යන මේවා එක වර පටන්ගත් විශාල වැඩ පිළිවෙළවල් මේවා නොකර සිටියා නම් මොකක්ද තත්ත්වය? රැකියාවල් ගැනත් මම කීවා.

අපි බාරගත්තේ මොකක්ද? සමාන කිරීමක් කරනොත්, කොට උඩ තිබුණු කාරෙකක්. විපක්ෂය තර්කයක් හැටියට කිව්වේ මොකක්ද? “අයියෝ, මොකක්ද මේ බජ්ටි එක? මිනිසුන්ගේ කිසි උනන්දු වක් නැහැ. ගැලපී වලට ඒ තරම් ආවේත් නැහැ, රටේ ආන්දෝලනයක් තිබුණේත් නැහැ. “There was no shock” කියල කිව්ව. ඒවගෙම කවුද මන්ත්‍රීවරයෙක් “People were not in the least concerned”. කිව්ව. That is not what we wanted. We do not want to give shocks to the people. Why should we? මේ රටය අපි බාර ගන්නට පස්සේ ඒකේ ‘ෂොක් ඇබ්සෝබර්ස්’ ගහලා ගියා. ‘ෂොක්’ තිබුණේ ඒ කාලයේ. අය වැය කියන කොට ඒ කාලයේ මිනිස්සු මොන විධියේ බියකින්ද හිටියේ, ‘ෂොක්’ එක කොසි වෙලාවේ වදිසිද, කාට වදිසිද කියල. හිටපු ගමන්, ‘ඩිමොනිටයිසේෂන්’ කිය නවා. මොන මොන දේවල්ද කෙරුවේ? අම්මේ... තිබිව්ව දේවල්? මිනිස්සු වෙච්ච ලනවා. මං හිතන්නේ නැහැ, ඒ කාලයේ තරම් හෘදයාබාධ තිබුණය කියල, වෙන කිසිම කාලයක. දහයේ තෝට්ටු වලට, පහේ තෝට්ටු වලට මොනවද කළේ? සල්ලි තියෙන තැන් දන්නවාය කීවා; ගන්න හැටි දන්නවාය කීවා; ‘ෂොක්’ ඇත්ත වශයෙන්ම ගරු කාලානායකතුමනි, අය වැය සාකච්ඡා කරන දවස මේ රටේ කිසිම කෙනෙක් ඒ ගැන සැලකිල්ලක් නොදක්වන දවසක් වෙනවා නම්, ඒ දවස තමයි, අපේ පරමාර්ථය ඉෂ්ට වුණු දවසය කියල අපි සලකන්නේ. ‘ෂොක්’ වුවමනා නැහැනේ.

අපට බාර දුන්නේ පරණ කසිකබල් කාරෙකක් බව මම කීවා. කාරෙක තිබුණේ කොට උඩ. ඩුයිවර් කෙනෙක් හිටියා, තෝනා කෙනෙක්. එයාට ඩුයිවර් වැඩේ

හම්බ වුණේ කොහොමද ඇහුවාම මොකද කිව්වේ? 'මගේ මහත්මයා ඩුයිවර්' කිව්වා. ඒක නිසා එයාට ඩුයිවර් වැඩේ හම්බ වුණා. වාහන ඵලවත්ත පුළුවන්කම හින්දා නෙමෙයි. පටවගෙන හිටියා, කාරෙකේ 'ෂොක් ඇබ්සෝබර්' නෙමෙයි, දුනු හිටන් කඩල යන අය. මොකද වුණේ? ටයර් ගහල ගියා; ටියුබ් ගහල ගියා. කාබියුරේට රයේ ගන්න දෙයක් නැහැ. බැටරිය බැහැල. වැඩ කළේ එකයි. හෝන් එක විතරයි. මේක ගහග හිටිය ඉතින්. හෝන් එක තද කර කර හිටියා. හෝන් එක ඇහෙන කොට මිනිස්සු බයයි. වාසනාව කට වාගේ, කාරෙක කොට උඩ. [බාබා කිරී මක්] කොහොමද දුවන්නේ කොට උඩ නියෙන කොට? ටයර් ටියුබ් ගහල ගිහින්. අන්න ඒ වාගේ රථයක් අපි බාර ගත්තෙ.

මම මේක තර්කයක් හැටියට ඉදිරිපත් කරන දෙයක් නෙමෙයි. ටිකක් කල්පනා කරන්න. හොදට හැරී බලන්න. තමුත් නාන්සේලා මේ කාරෙක ඒ තත්ත්වයට ආපහු ගේන්න කියනවාද? බොහෝම අමාරුවෙන් 'ස්පෙයාර් පාට්ස්' හොයා ගන්නා. ගෙනල්ල, එහෙත් මෙහෙත් මාවටු කරලා, 'ෂොක් ඇබ්සෝබර්' දාලා, ඔක්කොම කරලා, දැන් ඔනන් දවින්න පටන් ගෙන තිබෙනවා. අපට කියනවා, ෂොක් එක නැහැල්ලු. කොහොමද ෂොක් එක එන්නේ? ඇබ්සෝබර් නියෙනවනේ. එවැනි තත්ත්වයක නේද කථානායක තුමනි, මේ රට තිබුණේ. නැතැයි කියා කියන්න පුළුවන්ද? හැමදේම කඩාගෙන වැටිලනේ තිබුණේ.

වරායේ තිබුණ තත්ත්වය ගැන තමුත් නාන්සේ දන්නවා නේ. රටක් පාලනය කරන්න ලැස්ති වෙන ඕනෑම කෙනෙක් රටක ප්‍රධාන දේවල් ගැන කල්පනා කරන්න ඕනෑ; සිතන්න ඕනෑ. වරාය, ජල සම්පාදනය, වාරිමාර්ග, විදුලි බලය, මහා මාර්ග, ගෙවල්, බෙහෙත් හේන්, මේවා නේද, මූලික දේවල්? මොන තත්ත්වය කද අපි හිටියේ? මම කිව්වා, මේ පුද්ගලික අංශය බස් ගෙනාවන් දැමීමේ නැත් නම් මොන විධියේ විප්ලවයක් අද ඇති වෙන්න තිබුණද කියා. වෙන මොකුත් වුවමනා නැහැ, 1970 දී සමුදාය පරමුණ

ආණ්ඩුව—ශ්‍රී ලංකා, සමසමාජ, කොමියුනිස්ට් ආණ්ඩුව—රජය බාරගෙන අවුරුද් දක් යන්න තිබුණේ නැහැ, මොකක්ද ඇති වුණ කැරැල්ල? ජාතිවාදී හේදයක් නොවෙයි. මංකොල්ල කෑමක් නොවෙයි. දේශපාලන කැරැල්ලක්. එය මතක තබා ගන්න. දේශපාලන කැරැල්ලක්. අපි බලයට පැමිණි හැටියේම ජූලි මාසයේදී ඇගය්තු මාසයේදී පමණ ජාති හේද වාදයේ ස්වරූපයෙන් ඇති වුණ කලබල ගැන තමුත් නාන්සේ දන්නවා ඇති. මැතිවරණයෙන් පස්සෙ අපට ඡන්දය දුන්නයි කියා සුළු ජාතිකයින්ට ගහන්න පටන් ගත්තා. මංකොල්ලකාරයින් ආවා. හදිසි නීතිය දමන්න සිදු වුණා. සුළු සුළග ආවා; හදිසි නීතිය දමන්න සිදු වුණා. නැවත ජාති හේදවාදී කෝලාහල ආවා. හදිසි නීතිය දමන්න සිදු වුණා. ඒ හැම වෙලාවකම විරුද්ධ පක්ෂය කිව්වේ තමුත් නාන්සේලා හදිසි නීතිය දමන්න පරක්කු කෙරුවය කියලයි. අපි බොහොම ඉවසිල්ලෙන් ඒ ගැන ක්‍රියා කළේ. එහෙම නොවෙයි, අවුරුද්දක් යන්න කලින් දේශපාලන කැරැල්ලක් මේ රටේ ඇති වුණා. ඒ තත්ත්වය අද තිබෙනවාද කියා මම අහන්න කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, අපි සියලුම දේශපාලන පක්ෂ වලට අවස්ථාවක් දුන්නා. කැරලි මාර්ගය ගන්න කණ්ඩායමටත් කිව්වා, නියම විධියට, ජනසම්මතවාදය අනුව ගමන් කරන්න කැමති නම් එන්න කියා. අන්න දැන් ඇවිත් ඉන්නවා. දැන් ඒ අයත් පක්ෂයක් හැටියට සාමාජිකයින් බදවා ගන්නවා; පන්ති තබාගෙන රැස්වීම් තබාගෙන, සංවිධානය වීගෙන එනවා. සංවර්ධන සහා මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වුණා. ඒ අයටත් ආසන ලැබුණා. අපි අන්න ඒ සංවරය ගෙනාව. We have brought about political discipline in this country. That is a great credit to this Government. You can exercise your funtions, your opposition, in the democratic way. We have provided all the avenues. අපි ඒ සංවරය ගෙනාව, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මාර්ගයෙන්. ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී අඩුපාඩුකම්, දුර්වලකම් තිබෙන්න පුළු

[ආර්. ජෝමදස මහතා]

තල්ලුර් ගරු මන්ත්‍රීතුමා [එම්. සිවසිතම් පරම් මහතා] එදා වැදගත් කාරණයක් මතු කළා එතුමාගේ කතාවෙන්. අප විසින් කරන ලද දේශපාලන බලය ව්‍යාප්ත කිරීමේ වැඩපිළිවෙලේ එක් ප්‍රධාන දෙයක් තමයි, සංවර්ධන සහා වැඩ පිළිවෙල. මම කල්පනා කරන හැටියට එය මේ රටේ ඉතිහාසයේ රන් අකුරින් ලියවෙන වැඩ පිළිවෙලක් වෙනවා. අද නොවෙයි, එහි වටිනාකම තේරෙන්නේ. තව අවුරුදු කීපයකින් පසුවයි. රට පුරාම ජනතාව තුළ නිබුණා, පුදුම විධියේ අසහනයක්. ඔවුන්ට රටේ පාලන තන්ත්‍රයට සහභාගි වෙන්නට බැරි තත්ත්වයක් තිබුණා. මේ සංවර්ධන සහා වැඩ පිළිවෙල නිසියාකාර ක්‍රියාත්මක වුණොත් ඒ අසහනයට පිළියමක් ලැබෙනවා. ඒ සඳහා මේ අයවැයෙන් මුදල් වෙන් කර නැති බව ඇත්ත. නමුත් එ පනත යටතේ මෙතෙක් කල් ගම්සහා හා සුළු නගර සහාවලට තිබුණ ආදායම් මාර්ග සංවර්ධන සහාවලට දී තිබෙනවා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(කීරු. ඡුර්. ජ්‍යෙ. ඡී. ෂ මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා. මගේ කතාවෙන් මම එය කියන්නම්.

ආර්. ජෝමදස මහතා

(කීරු. ඡුර්. පිරෙමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

මම බොහොම සන්තෝෂ වෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා, ඇස්තමේන්තු වල නැතත් මුදල් වෙන් කර තිබෙනවාය කියා.

පළාත් පාලන ඇමතිවරයාගේ අනුමැතිය ඇතිව, මුදල් ඇමතිවරයාගේ අනුමැතිය ඇතිව, මේ පාර්ලිමේන්තුවේ අනුමැතිය ඇතිව, තවත් බදු පනවන අංශ තිබෙනවා නම් ඒකත් කරන්නට අවකාශ දී තිබෙනවා. තවත් බදුපනවන අංශයක් තිබෙනවා ඒකත් කරනවා. ඒ ඔක්කොටම වැඩිය වැදගත් රෙගුලාසි පන්තියක් මම අද සකස් කරගෙන යනවා කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කරන්නට. අමාත්‍යාංශ මාර්ගයෙන් ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල කෙරෙන වැඩ කටයුතු ගැන සොයා බලන පරීක්ෂකයෙක් වගේ සම්බන්ධීකරණයක් ඇති කරල මේ වෙන් කරන මුදල්වලින් දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමෙන් වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ගන්නට මෙම සංවර්ධන සහා මෙහෙයවීමේ වැඩ පිළිවෙලක් අද සකස් කරගෙන යනවා. අද ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල මොන තරම් නාස්තියක් ඇති වෙනවාදැයි තමුත්තාත් සේ දන්නවා. තමුත්තාත් සේ ලා පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු වුණොට දිස්ත්‍රික්කවල ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තු මගින් වියදුම් කරන මුදල් හදල් ගැන දන්නේ නැහැ, පෞද්ගලිකව ගිහින් සොයා බැලුවොත් මිසක්. අර අමාත්‍යාංශයෙන් මේ අමාත්‍යාංශයෙන් අර දෙපාර්තමේන්තුවට මේ දෙපාර්තමේන්තුවට කොපමණ මුදලක් වෙන් කරනවාදැයි දන්නේ නැහැ. ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල සිටින රජයේ නිලධාරීන් මොන මොන විධියට ඇස්තමේන්තු හදනවාදැයි දන්නේ නැහැ. එම නිසා දිස්ත්‍රික්කයේ සංවර්ධනයට දිස්ත්‍රික් මට්ටමෙන් යම් සම්බන්ධීකරණයක් ඇති කරන්නට ඕනෑ. රජය මොන වාද කරන්නේ, මොන තරම් මුදලක් වියදුම් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවාද, මොන ආකාරයටද ඇස්තමේන්තු සකස් කරන්නේ, මොන ආකාරයකද ඒවට මුදල් වියදුම් කරන්නේ, මොන මොන දේවල්ද ඒ වැඩ පිළිවෙලට යොදවන්නේ ආදී වශ වශයෙන් අද කා තුළවත් කිසිවක් දැනුමක් නැහැ. එක අවස්ථාවක, “තමුත්තාත් සේ දන්නවාද මේ දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන රජයේ වාහන ගණන?” කියල මම දිසාපති කෙනෙකුගෙන් ඇහුවා. “දන්නේ නැහැ”, කීව්වා. “දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන යන්ත්‍රසූත්‍ර ගණන දන්නවාද”, කියල ඇහුවා. “දන්නේ නැහැ”, කීව්වා.

බලයට ඉදිරිපත් කරන්නට. අමාත්‍යාංශ මාර්ගයෙන් ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල කෙරෙන වැඩ කටයුතු ගැන සොයා බලන පරීක්ෂකයෙක් වගේ සම්බන්ධීකරණයක් ඇති කරල මේ වෙන් කරන මුදල්වලින් දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමෙන් වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ගන්නට මෙම සංවර්ධන සහා මෙහෙයවීමේ වැඩ පිළිවෙලක් අද සකස් කරගෙන යනවා. අද ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල මොන තරම් නාස්තියක් ඇති වෙනවාදැයි තමුත්තාත් සේ දන්නවා. තමුත්තාත් සේ ලා පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු වුණොට දිස්ත්‍රික්කවල ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තු මගින් වියදුම් කරන මුදල් හදල් ගැන දන්නේ නැහැ, පෞද්ගලිකව ගිහින් සොයා බැලුවොත් මිසක්. අර අමාත්‍යාංශයෙන් මේ අමාත්‍යාංශයෙන් අර දෙපාර්තමේන්තුවට මේ දෙපාර්තමේන්තුවට කොපමණ මුදලක් වෙන් කරනවාදැයි දන්නේ නැහැ. ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල සිටින රජයේ නිලධාරීන් මොන මොන විධියට ඇස්තමේන්තු හදනවාදැයි දන්නේ නැහැ. එම නිසා දිස්ත්‍රික්කයේ සංවර්ධනයට දිස්ත්‍රික් මට්ටමෙන් යම් සම්බන්ධීකරණයක් ඇති කරන්නට ඕනෑ. රජය මොන වාද කරන්නේ, මොන තරම් මුදලක් වියදුම් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවාද, මොන ආකාරයටද ඇස්තමේන්තු සකස් කරන්නේ, මොන ආකාරයකද ඒවට මුදල් වියදුම් කරන්නේ, මොන මොන දේවල්ද ඒ වැඩ පිළිවෙලට යොදවන්නේ ආදී වශ වශයෙන් අද කා තුළවත් කිසිවක් දැනුමක් නැහැ. එක අවස්ථාවක, “තමුත්තාත් සේ දන්නවාද මේ දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන රජයේ වාහන ගණන?” කියල මම දිසාපති කෙනෙකුගෙන් ඇහුවා. “දන්නේ නැහැ”, කීව්වා. “දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන යන්ත්‍රසූත්‍ර ගණන දන්නවාද”, කියල ඇහුවා. “දන්නේ නැහැ”, කීව්වා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ දිස්ත්‍රික්කවල රජයට අයිති වාහන තිබෙනවා. යන්ත්‍රසූත්‍ර තිබෙනවා. මෙවලම් තිබෙනවා. නිලධාරීන් ඉන්නවා. නමුත් කොපමණ නිලධාරීන් ඉන්නවාදැයි කවුරුවත් දන්නේ නැහැ. ඒ නිලධාරීන්ගේ වගතුග, ඔවුන්ගේ හපන්

කම් කවුරුවත් දන්නේ නැහැ. එක දෙපාර්තමේන්තුවක යමක් කරන්නට බැරිව ඉන්නවා යම් වාහනයක් තැනිතව. ඒ දිස්ත්‍රික්කයේම දෙපාර්තමේන්තු කීපයකම වාහන ගරාජ කර තිබෙනවා. ඒ දිනවල වැඩක් නැතිව. අර දෙපාර්තමේන්තුවේ අර වැඩේ කරන්නට මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ වාහනය කියන්න කවුරුවත් නැහැ. එහෙම නැත් නම් කොන්ත්‍රාත් ක්‍රමයට පිටින් වාහනයක් ගන්න මුදල් ගෙනෙන්න කියන ක්‍රමයක් නැහැ. අපේ බලාපොරොත්තුව හරියට කැබිනට් මණ්ඩලය වගේ සංවර්ධන සභාව දිස්ත්‍රික්කයේ විධායක සභාව කරල අවශ්‍ය සම්බන්ධීකරණය ඇති කරන්නටයි.

අපේ රටේ දිස්ත්‍රික්කයකට වඩා කුඩා රටවල් ලෝකයේ තිබෙනවා. කොහොමද ඒ අය වැඩ කරන්නේ? ඇයි මේ අපේ දිස්ත්‍රික්කයකට එහෙම කල්පනා කරන්නට බැරි? අපේ සමහර දිස්ත්‍රික්කවල පුදුම විධියේ සම්බන්ධීකරණයක් කරන්නට පුළුවනි. අපි දැන් ඒ කටයුතුවලට වුව මනා කරන රෙගුලාසි සකස් කරගෙන යනවා. සංවර්ධන සභා මගින් ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවලට දැනට වෙන් කරන මුදල්වලින් මීට වඩා විශාල ප්‍රයෝජනයක් ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබෙනවා. උදාහරණයක් වශයෙන්, අද පාරක එක ඝාතප්‍රමක් හදන්න වෙන් කරන මුදලින් ඝාතප්‍රම තුන හතරක් සෑදිය හැකි අන්දමින් නාස්තිය නැති කර ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබෙනවා. ඒ ගැන කපා කරන විට මෙහෙම ඉදගෙන මට කියන්නට පුළුවනි උදාහරණ රාශියක්. මගේම අත්දැකීම් කියන්නට පුළුවනි. මම දවසක් පාරක් හදන තැනකට ගියා. ඒ පාර දෙපාර්තමේන්තුවේම කල කල් තිබුණා. විරැකට්ටුවලින් කල ගල් ගෙනවිත් බාන කොට ඒවා ඒ අවටින් කඩල ගෙනවිත් බානවා ඇත කියල මම හිතුවා. පාරේ වැඩ කරන මිනිස්සු හිටියා. ඒ වැඩ කරන්නේ ඒ අවට මිනිස්සු වෙන් නැත ඇත කියල මම හිතුවා. නමුත් පසුව බලලාම ට්‍රැක්ටර්වලින් කලගල් ගෙනෙන්නේ ඊට ඝාතප්‍රම 15 ක සුන් ගෙනවිත් මොනට දමනවා. අර

ගමේ උදවියට වැඩක් නැහැ. පාර දෙපාර්තමේන්තුවේම කල ගල් තිබෙනවා. ඒව කඩන්න ක්‍රමයක් ඇති කර නැහැ. ඒ ගම් වැසියන් ඇවිත් මට කීවිව, “අනේ, අපට කීවිව නම් මේ තරම් තෙල් නාස්තිය කරන්නට වුවමනා නැහැ නොවැ. අපි ගල් වික කඩල දෙනව නොවැ, අපිටම මේ වැඩ කරල දෙන්න තිබුණා නොවැ” කියල. ඒ වුණත් අර විධියට පිටින් මිනිස්සු ගෙනත් දාල වැඩ කරනවා. ඒ අය වැඩට ආවත්— නාවත් වෙක්රෝලේ නම වැටෙනවා. ඒ අයගේ පඩියෙන් 10% ක් යන විධියත් තමුත් නාත්සේලා දන්නවා නේ! තමුත් නාත්සේලා දන්නවා ඒ වැඩ පිළිවෙල.

ඒ නිසයි, මම හෙට පනත් කෙටුම්පතක් මේ ගැන සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නේ, මහා මාර්ග සංවර්ධන අධිකාරියක් ඇති කිරීම සඳහා. එය විශාල සංවිධානයක් නොවෙයි; ඉතා කුඩා සංවිධානයක්. එය ගෙනෙන්නේ, මහා මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ පිළිවෙල සංවිධානය කරන්න පමණක් නොවෙයි. මහා මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට හුඟාක් සම්පත් තිබෙනවා; ඉඩකඩමි තිබෙනවා. ඒවා නිසි අයුරින් පරිහරණය කර නැහැ. මුදල් උපයන්න ක්‍රමයක් ඇති කරන්න, ඒ මාර්ගයෙන් ගම් පළාත්වල තිබෙන පාරවල් හදන්න, තිබෙන මුදල් නාස්තිය වන්න ඉඩ නොදී ඉතුරු කරන්න තමයි, ඒ සංවිධානය ඇති කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please ! The Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [නෝමන් වොද්‍යරත්න මහතා] මූලාසනාරූප විය.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று நீங்கவே, உப சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. நோமன் வைத்யரத்ன] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon Mr. SPEAKER left the Chair and Mr. DEPUTY SPEAKER [Mr. NORMAN WAIDYARATNA] took the Chair.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(තිල. ඥා. පිරොමතාප)
(Mr. R. Premadasa)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සංවර්ධන සභා ගැනත් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. මේ සංවර්ධන සභා නියම විධියට ක්‍රියාත්මක කිරීම තමයි, මේ රටේ ජනතාවගේ අසහනයට ඇති පිළියම. රට පුරා තිබෙන සම්පත් වලින් නියම ප්‍රයෝජනය ගන්න සංවර්ධන සභාවලට පුළුවනි. ඒ කාර්යය සඳහා, පන්දයෙන් පත් වී සිටින මන්ත්‍රීවරු වන්දයෙන් පත් වී සිටින සංවර්ධන සභා සභිකයෝ නිසි විධියට යොදවා ගන්න ඕනෑ. ඒ අතර ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල සහ ප්‍රාදේශීය මණ්ඩල—ඒ ජනතා ආයතන— මාර්ගයෙන් සංවර්ධන සභාවලට පුළුවන කම තිබෙනවා, ඒ ප්‍රදේශවල විශාල සංවර්ධනයක් ඇති කරන්න. එහෙම නැතිව කොළඹ ඉදහෙන මේ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීම අමාරුයි.

නාස්තිය වලක්වන්න තිබෙන එක ක්‍රමයක් තමයි, ඇමතිවරුන් හැටියට අපට තිබෙන අපේ කාර්ය භාරයන් සංවර්ධන සභා මාර්ගයෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීම. අපි, ප්‍රතිපත්තියේ නම නියම කරනවා; ක්‍රියා මාර්ගයේ නම නියම කරනවා. ඒ වගේම අපිට පුළුවනි, ප්‍රපත්තියේ නම නියම කරන විටත් සංවර්ධන සභාවල අදහස්-උදහස් ලබා ගන්න. ඒ මොකද කීවොත්, ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ තත්ත්වය විවිධ නිසයි; ඕනෑ-එපාකම් වෙනස් නිසයි; අඩුපාඩුකම් වෙනස් නිසයි. එම නිසා, එකම සැලැස්මක් ඒ හැම දිස්ත්‍රික්කයකම ක්‍රියාත්මක කරන්න බැහැ. ඒ වගේ දේශගුණය වෙනස්; ප්‍රදේශවාසීන්ගේ නිෂ්පාදන ශක්තිය වෙනස්; අවශ්‍යතාවන් වෙනස්. එම නිසා ඒ පිළිබඳ ඔවුන්ගේ අදහස්-උදහස් ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්ක සංවර්ධන සභාව මාර්ගයෙන් ලබා ගන්න ඕනෑ.

ඒ සංවර්ධන සභාවල ඉන්නවා, මේ මන්ත්‍රීවරුන්. මේ අයත් පන්දයෙන් පත් වුණු අය. රජය වෙනුවෙන් එතැන විධායක මණ්ඩලයේ ප්‍රධානියා හැටියට ඉන්නවා. දිස්ත්‍රික් ඇමතිතුමා. ඒ විධායක මණ්ඩලය ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ ඉන්න අදාළ නිලධාරීන් කැඳවා මේ විධියට අහන්න ඕනෑ. ආයතන

වැය ලේඛනය අනුව 1982 අවුරුද්දට තමුන්නාන්සේලාගේ සැලැස්ම මොකක්ද? කොහොමද, මේ ඇස්තමේන්තු හැඳුවේ? මොනවාටද, මේ මුදල් වියදම් කරන්න යන්නේ? ඒ සැලැස්ම සිතියමක් හැටියට සකස් කරන්න ඕනෑ. මෙතෙක් ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ කෙරුණු සේවාවන් තවත් සිතියමකට ගන්න ඕනෑ. ඒ සිතියම අරගෙන අතෙක් සිතියම උඩ තබා බලන්න ඕනෑ එවිට පෙනෙයි, න ස්තිය. එවිට පෙනෙනවා ඇති, ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ සමහර පළාත් කොයි තරම් හොඳ සලකා හරි තිබෙනවාද කියා. සංවර්ධන සභා මාර්ගයෙන් ඒ විධියේ වැඩ සම්භාරයක් කර ගන්න අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කොට ක්‍රියාත්මක කළෙත්, කැබිනට් මණ්ඩලයට ගිහිත්, ඒ සඳහා තවත් මුදල් ලබා දෙන්නය කියා ඉල්ලන්න මට පුළුවන් වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. ඒ විධියේ සම්බන්ධීකරණයක් ඇති හෙ කර, සංවර්ධන සභාවලට විශාල වශයෙන් මුදල් දුන්නොත් මේ නාස්තියම ආයෙ මත් ඇති වෙනවා. ඒ ගැන රජයේ අවධානය යොමු වී තිබෙන බව මම කියන්න කැමතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපිට භාර ගන්න සිද්ධ වුණේ, කසිකබලේ රථයක් වගේ රජයක්. එම නිසා විරුද්ධ පරීක්ෂණයෙන් එක් දෙයක් දැන ගන්න කැමතියි. විශේෂයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් දැන ගන්න මට වුවමනා කරනවා, ඒ ගැන. ඒ මොකද කීවොත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය තමයි, “මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති තරකයි, අපේ ප්‍රතිපත්ති තමයි, හරි” කියා මුළු රටම කියන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ. මේ රජය අනුගමනය කළ නිදහස් ගමන් ප්‍රතිපත්තිය— මිනිසුන්ට පිටරටවල ගමන් යන්න දිප්තිදහස්—වැරදිය කියාත් ඒ අවස්ථාවේදී කියන්න ලැස්තිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් මම අහන්න කැමතියි. අද ඕනෑ කෙනෙකුට “පාස් පෝට්” එකක් තිබෙනවා නම් ඕනෑ රටකට පුළුවන්.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
(තිரு. ඡුර්. ජී. බිඤ්ජිති)
(Mr. R. P. Wijesiri)

සිපීආල් කී දෙනකුට තිබෙනවාද?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(තිரு. ඡුර්. පිරොමතාස)
(Mr. R. Premadasa)

සිපීආල් තිබිය යුතු අයට තිබෙනවා.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
(තිரு. ඡුර්. ජී. බිඤ්ජිති)
(Mr. R. P. Wijesiri)

යුතු නැති අයටත් තිබෙනවා කියලයි අපට ආරංචි.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(තිரு. ඡුර්. පිරොමතාස)
(Mr. R. Premadasa)

එහෙම තිබෙන එවා අපට පෙන්වූ වොත් අපි ඒ ගැන ක්‍රියා කරන්නම්.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
(තිරු. ඡුර්. ජී. බිඤ්ජිති)
(Mr. R. P. Wijesiri)

මගේ කථාවේ දී නම් මා පෙන්වූවා එක් කෙනෙක්.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(තිරු. ඡුර්. පිරොමතාස)
(Mr. R. Premadasa)

එව සුළු කාරණා. නමුත් තමුත් නාන්සේ ආයෙමත් කියනවාද තමුත් නාන්සේලාගේ රජය එදා කළ 'ට්‍රැවල් කොන්ට්‍රෝල්' එක ගේනවාය කියලා. කියන්න. අපේ නැහැ, කොන්ට්‍රෝල් එකක්. ඕනෑ කෙනකුට ඕනෑ රටකට යන්න පුළුවන්. ඕනෑ රැකියාවක් කරන්න පුළුවන්. ගිහිල්ලා එන්න පුළුවන්. ඇවිල්ලා ආපහු යන්න පුළුවන්. දැන් බලන්න, නුවරඑළිය-මස්කෙලිය දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) පාස්පෝට් එක ගත්තා; එයාර් පෝට් එකට ගියා; යන්න ගියා. 'එක්සිට් පර්මිට්' මොකුත් නැහැ; ගියා. මොකක්ද

එහෙනම් ඊළඟට තමුත් නාන්සේ මේ රටේ ධන සම්පත වැඩි කිරීමට කරන්නේ කියලා කියන්න ඕනෑ. නිකම් කිව්වාට වැඩක් නැහැ. අපේ ගම්පහ මන්ත්‍රීතුමා (එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා) මොකක්ද කිව්වේ? බලයට ආවොත් ඔක්කෙම සහනාධාර දෙනවාලු. ඔක්කොම සහනාධාර දෙනවාය කිව්වා එතකොට මා එතුමාට කියන්න කැමතියි. 1970 දී දීප්‍ර පොරොන්දු තමන් බලයේ ඉන්න කොට ඉෂ්ට කළා නම් මහජනයා තමුත් නාන්සේලා ව විශ්වාස කරයි කියා. මොන වාද කළේ තමුත් නාන්සේලා? ඔක්කොම කැපුවා. එමෙන්ම මම අහන්න කැමතියි තමුත් නාන්සේලා වෙනස් කරනවාද කියා මේ තරඟකාරී ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය? මා ඒකයි කිව්වේ, 'The opposition did not have its say' කියලා. ඒ ගෙල්ලන්ගේ කථාවලදී ඒ අය කියනවා නම්, මේ අයවැය විවාදය ගැන ජනතාවගේ සැලකිල්ලක් නැහැ කියා, මම එකට පිළිතුරක් දුන්නා. 'ෂෙක්ස්' නැහැ, අපේ අයවැය වාර්තාවේ. මොකද? 'ෂොක් ඇබ්සෝබර්ස්' දාලා කාර් එකට. නමුත් තමුත් නාන්සේලාගේ පණිවුඩය අහන්නයි මහජනතාව බලාගෙන ඉන්නේ. අයෙමත් කෝටා ක්‍රමය ගේනවාද? ආයෙමත් පර්මිට් ක්‍රමය ගේනවාද?

ගෙදර පොළවේ සිමෙන්ති ටිකක් කැඩුණාම ඒ අල්ලක් විතර සිමෙන්ති ටික ගන්න ග්‍රාම සේවකගේ ඉදලා ඒජ්ඒ දක්වා පර්මිට් එක ගන්න ක්‍රමයක් ඇති කරනවාද? කියන්න මේවා. රතුලුනු, මිරිස් ආදිය ගෙන යන්න බැරිවෙන්න පොලු දෙනවාද? කියන්න. ආයෙමත් පාන් දෙන්නේ පර්මිට් එකටද?

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
(තිරු. ඡුර්. ජී. බිඤ්ජිති)
(Mr. R. P. Wijesiri)

නෑ, දැන් ඇමතිතුමා නිරිඟු වචනවා ලංකාවේ. ඒ නිසා ප්‍රශ්නයක් වෙන්නේ නෑ.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(ශ්‍රී ලං. ජ්‍ය. පිරිමිපාස)
(Mr. R. Premadasa)

ඒ කියන්නේ අපේ ඇමතිතුමා කරන දේවල්. එතුමන් ලාගේ ඇමතිතුමා නොවෙයි.

රෙදිපිළිවල, මොකක්ද තත්ත්වය? යන්න ලංකාවේ ඕනෑම ප්‍රදේශයක තමුන් තාත්සේලාගේ රැස්වීම්වලට. අද තමුන් තාත්සේලාගේ නායිකාව එක්ක යන්නේ මොනවායිත්ද? මෝටර් සයිකල් පෙරහා රෙන්. මා දන්නේ නැහැ, 'අපේ අම්මා එනවෝ' කියා කියා බණ්ඩාරනායක මැති ණියව, මෝටර් සයිකල් පෙහැරින් ගෙන ගියාලු කියා 'දිනකර' පත්‍රයේ තිබෙනවා කවිද මෝටර් සයිකල් ගෙනලා දුන්නේ? තමුන් තාත්සේලා ගෙනලා දුන්නාද මෝටර් සයිකල්? ගේන්න දුන්නද? මෝටර් සයිකල් තබා බයිසිකල් එකක්වත් නේන්න දුන්නේ නැහැ. බයිසිකල් එකක් ඕනෑ නැහැ, ටයර් එකක් තිබුණාද? ටයර් එකක් ගන්න තිබුණාද? ටයර් එකක් ගන්න, පරණ ටයර් එක කරේ දාගෙන තේද ගියේ?

නුවරඑළිය-මස්කෙළිය දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) දැන් රැස්වීම්වල කියනවා ඉලංගරත්තගේ වැඩ පිළිවෙල නිසා පැරදුණාය කියා. ඇයි ඉලංගරත්තට බිකින්නේ? ඉලංග රත්ත එක අමතිවරයෙක්. තමුන් තාත් සේගේ මැණියන් අනුමත කළා, ඒ ප්‍රති පත්තිය. තමුන් තාත්සේගේ මැණියන් තමයි, රාජ්‍ය නායිකාව. මට කරන්න දෙයක් නැහැ. අපි කැබිනට් මණ්ඩලය තුළදී නම් විරුද්ධ වුණා. තමුන් මේක පිළි ගන්නා කියා වෙන ඇමතිවරයෙක් කිව්වා නම් ඒක පිළිගන්න අපට පුළුවන්. තමුන් ඒක බැහැ කියන්න, බණ්ඩාරනායක මහත් මිය ගැන ඉලංගරත්තගේ ඇග උඩ දාන්න බැහැ, එයා වගකීම භාරගන්න ඕනෑ. ගම් පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (එස්. ඩී. බණ්ඩාර නායක මහතා) කථාව අහගෙන සිටියාම මට කල්පනා වුණේ ඒකයි. මොන විධියේ පිළියමක් මේ වැඩ පිළිවෙලට එතුමා දෙන වාද කියා ඇසුවාම මොකක්ද කිව්වේ? අපි

ආපු හැටියේම ඔක්කොම සහනාධාර දෙන වාය කියනවා. හොඳයි, කොහොමද සහනා ධාර දෙන්නේ? එහෙම නම් ඔක්කොම හාල් පොත් දෙන්න ඕනෑ. හාල් පොත් දෙන්න වුණාම මාර්කට් එකේ විකුණන හාල් ඔක්කොම නවත්වන්න ඕනෑ. ගොවි යාගෙ නිෂ්පාදන ඔක්කොම ගන්න ඕනෑ. ගොවියාට අද පුළුවනි, විවෘත වෙළඳ පොලට ගිහින් විකුණන්න. මේ එක්කොම එකතු කරන්න ඕනෑ. ඒක සලාක කරන්න ඕනෑ. වුට්මනා ප්‍රමාණය අනුව. මිල ගණන් අඩු කරනවාද කියා අහන්න කැමතියි.

මිල ගණන් අඩු කරනවා නම් කොහෙන්ද සල්ලි උපයන්නේ? ආයිමත් 'ඩිමොනට්සිසේෂන්' ගෙනෙනවාද? ඩිමොනට්සිසේෂන්වලින් සල්ලි එනවාය කියා මම හිතන්නේ නැහැ. "ට්‍රේෂරි බිල්ස්" ගහන්නේ නැහැ කියල කියන වාද? ආධාර ලබා ගන්නේ නැහැ නියල කියනවාද? තමුන් තාත්සේලා මොනවද මේ කියන්නේ? "මේ අයවැය පියවන්න මෙපමණ අරගෙන තිබෙනවා, මේ සම්පත් වලින් නොවෙයි මේක කරන්න පුළුවන්, ධනපතින්ගෙන් ගැනීමෙන්". කියල තමුන් තත්සේලා කියනවා. හොඳයි, ඒ වුද මේ ධනපතියෝ? කී දෙනෙක් ඉන්නවද? ඒ ගොල්ලන්ගෙන් සියයට සියයක් ගන්නත් කියද ලැබෙන්නේ? සියයට සියයක් ගන්නොත් එතනන ධනවත් කමක් ඉතුරු වෙනවාද? එතකොට ඒ ගොල්ලන් යටතේ වැඩ කරන මිනිසුන්ට වෙන්නේ මොනවද? රැකියා නැති වන අයට රැකියාවල් දෙනවාද? එහෙම රැකියා දෙනවා නම්, ඒ අයට පඩිනඩි ගෙවන්න සල්ලි කොහෙන්ද? මේවත් පුශ්න. ඒකයි අපි කියන්නේ මේ ආර්ථික පිළිවෙත හැර වෙනත් පිළිවෙතක් නැති බව.

නල්ලුර් හි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. සීව සිතම්පරම් මහතා) කිව්වා, මේ අණ්ඩුව විදේශ ආධාර වලක වැටී තිබෙනවාය කියා. සම්පූර්ණ ඇත්ත. මේ මුළු රටම වලකයි සිටියේ. තවමත් හරියට ගෙඩගන්නේ නැහැ. මුළු රටම ඇතෙකුට සමාන කළා නම්—ලෝකයේ ඉන්න ලොකුම සතා අලියයි—මේ රට නැමැති ඇතා වලක

වැටුණා නම් කාටද ගොඩ ගන්න පුළුවන් වෙන්නෙ? අතකට පුළුවන්ද? යතුරකට පුළුවන්ද? තවත් ඇතෙකුට තමයි ඕක කරන්න පුළුවන් වෙන්නෙ. සුභාෂිතයෙ මෙන් න මෙහෙම කියා තිබෙනවා :

විපුල නැණැති මහතුන් හට පත් විප	ත
තිසල නැණින් යුතු උතුමෝ ම දුර ල	ත
කලල ගිලුණු මත වරතදු ගොඩ ගනු	ත
තුමුල බලැති ගිජ්දෙකු මිස අත් කෙව	ත

එක්සත් ජාතික පක්ෂය හැර වෙනත් පක්ෂයක් නැහැ. මේක තමයි 1983 මැති වරණයේදී ජනතාවගේ තීරණය. කොයි තරම් අපේ මුහුණුවලට අකමැති වුණත්, කොයි තරම් අපේ පක්ෂයේ නාමයට අකමැති වුණත්, “කරන්න දෙයක් නැහැ බන්. මුන්ට හැර වෙන කාටවත් දීල වැඩක් නැහැ” කියල ජනතාව කියනවා. බලන්න වෙන්නෙ මොකද කියා. ඒ ගැන කිසිම සැකයක් හිතන්න එපා. එවැනි තත්වයක් තමයි මේ රටේ ඇති වෙන්නෙ. නමුත් අපි කැමතියි, නමුත් නාන්සෙලා විරුද්ධ පක්ෂයේ ඉන්නවට. නමුත් මීට වඩා කරුණු ගැන සොයන්න, බලන්න, විවේචනය කරන්න. අපි විවේචනයට කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැන් අපේ නුවරඑළිය—මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමා ලැයිස්තුවක් ගෙනවිත් කියෙව්වා, “ලක්ෂරී ගුඩිස්” ගැන.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(ශ්‍රී ලං. ඥා. ග්‍රේ. ඉ. ප්‍ර. දෙබල)
(Mr. R. J. G. de Mel)
සියයට දෙකක් වත් නැහැ.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(ශ්‍රී ලං. ඥා. පිරිමෙදාස)
(Mr. R. Premadasa)

අපේ මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා, සියයට දෙකක් වත් නැත කියල. එතුමන් ලාගෙ ඒ “කොන්ට්‍රෝල්” කාලයේ ‘වොක්ලට්’ විස් ආවෙ නැද්ද කියා මම අහනවා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(ශ්‍රී ලං. ඥා. ග්‍රේ. ඉ. ප්‍ර. දෙබල)
(Mr. R. J. G. de Mel)
අවශ්‍ය මිනිසුන්ට ආවා.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(ශ්‍රී ලං. ඥා. පිරිමෙදාස)
(Mr. R. Premadasa)

එතුමාට මම මතක් කර දෙන්නම්. ඒ කාලයේ වොක්ලට්, විස් ආවෙ නැද්ද? මගේ හිතේ මෙයට වැඩිය ආවා. හොරෙන් අවා. හැබැයි, සමහර උදවියට විතරයි ලැබුණෙ. ඒ වරප්‍රසාද ලත් අයට. ඇත්ත වශයෙන්ම වටිනා විදේශ විනිමය මෙවැනි දේවලට වියදම් කරනවා නම් අපි වෙනස් කරන්න ලැහැස්තියි. තවත් මොනවාද මේ කියන්නෙ? පරණ කාරී ඇවිත් තිබෙන වාලු. හැම දෙනාටම අලුත් කාරී ගන්න බැහැ. එම නිසා “සෙකන්ඩ් හැන්ඩ්” කාරී ගෙන්වා ගන්නා තමයි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1977 තිබුණු තත්ත්වය මේකයි අවුරුදු 10 ක් 12 ක් පරණ කාරී එකක් තමන්ට තිබුණා නම්, ඒකට ‘ස්පෙයාර් පාර්ටි’ එකක් ගන්න බැරි තත්ත්වයක් තිබුණා.

මෝටර් සයිකල් ගැන කථා කරන්න ඉඩක් ඇත්තෙම නැහැ. බයිසිකල් ගැනත් කථා කරන්න ඉඩක් ඇත්තේම නැහැ. මොනවායිත්ද අද මේ කාරී ගෙන් වන්නේ? මොකක්ද රටට පෙන්වන්නේ? වටිනා විදේශ විනිමය පාවිච්චි කර ගෙන්වනවාය කියා හේද කියන්නේ? එහෙම වෙනවාද? නැහැ. මිනිස්සු හම්බ කළ මුදල්වලින් තමයි, ගෙන්වන්නේ. බස් රථවලට නම් අවකාශ දුන්නා. මොකද, ඉතාමත්ම බරපතල ප්‍රශ්නයකට මුහුණ පාන්නට තිබෙන නිසා. මිනිසුන් උපයන සල්ලිවලින් මේවා ගෙන්වන්නේ. මොකක්ද ඇති වරද? ඒකත් කැපිටල් එකක්, ඒකත් බිනායක්. සල්ලි පමණක් නොවෙයි බිනාය. බඩුමුට්ටුත් බිනාය. මෙන්න මේ ප්‍රශ්නයයි මා අහන්නේ. මේ වැඩ පිලිවෙල හැර තිබෙන වෙන වැඩ පිලිවෙල මොකක්ද?

නමුත් නාන්සෙලාට පුළුවනි, නාස්තිය ගැන කියන්න. දුර්වලකම් ගැන කියන්නත් පුළුවන්. නමුත් එය අපි සියලුදෙනාම එකට එකතු වී වැළැක්විය යුතු දෙයක්. හොරකම් ඇති වෙනවා; නාස්තිය ඇති වෙනවා. මා නැත කියන්නේ නැහැ. මේ දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන සභා ක්‍රමය, මේ ප්‍රාදේශීය සභා ක්‍රමය, මේ

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]
 නාස්තිය වැළැක්වීමට ඉතාමත්ම ප්‍රයෝජනවත් වන ආයතන බව මා කියන්න කැමතියි. අපි වෙන් කරන මුදල් නිසි විධියට පාවිච්චි කරන්නට ඒ වැඩ පිළිවෙලින් අපට විශාල රාකුලක් ලැබෙනවා. මේ වඩ පිළිවෙල සාර්ථක කරන්නට අපි කවුරුත් වැඩ කරන්න ඕනෑ.

අවසාන වශයෙන් මා නැවතත් කියන්න කැමතියි, මා කපාව පටන්ගත් ආකාරය. මේ රටේ නියම සමාධියක් ඇති කරන්න නම් රටේ සාමයක් ඕනෑ. මේ රටේ සාමය පවතින්නට නම් මේ රටේ ජීවත් වන සියලුදෙනා අතරම සමගිය පවතින්නට ඕනෑ. මේ රටේ සමගියක් පවතින්නට නම් මේ රටේ ජනතාව ජාති ආගම් කුල පන්ති ආදී වශයෙන් වෙන් නොකළ යුතුයි. එසේ වෙන් වෙන්ව අවකාශ නොදිය යුතුයි. ප්‍රදේශ හැටියට හෝ කොටස් හැටියට හෝ භාෂාවල් හැටියට හෝ සිරිත් විරිත් හැටියට හෝ ජාති ආගම් කුලමල අනුව හෝ වෙන්වීමක් ඇතිවීමෙන් කවදාවත් ඒ සමගිය අපට ඇති කර ගන්නට බැහැ. සමගියෙන් තොරව සාමයක් නැහැ. සාමයෙන් තොරව සංවරයක් නැහැ. සංවරයෙන් තොරව සමාධියක් නැහැ. මෙන්ම මේකයි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දර්ශනය. ඒකයි. අපේ ගරු පානදුරේ මන්ත්‍රීතුමාට (වෛද්‍යවාර්ය නෙවිල් ප්‍රනාන්දු මහතා) මම කැරුණාවෙන් කරන ආයාචනය.

එතුමා කීව්වේ මොකක්ද? අපි සිංහලයේ ඔක්කොම එකට එකතු වන්න ඕනෑ කියන එකයි එතුමා කීව්වේ. ඔව්. එකතු වෙන්න බරි නැහැ. පුළුවන්. එහෙම සිංහලයේ ඔක්කොම එකට එකතු වී සිංහලයේ වචන කෑම පමණයි කන්න ඕනෑ; සිංහලයේ උයන කෑම පමණයි කන්න ඕනෑ; සිංහලයේ වියන රෙදි පමණයි පාවිච්චි කරන්න ඕනෑ; සිංහල උදවිය පමණයි, කසාද බෑද ගන්න ඕනෑ. පටන්ගෙන බලන්න මොකක්ද වෙන්වේ කියා. දුටු උදවියත් එහෙම වෙයි. මුස්ලිම් උදවියත් එහෙම වෙයි. බර්ගර් උදවියත් එහෙම වෙයි. එතනින් නිකර වෙන් වෙන්න කියලා.

නැහැ. අර සිංහල කියා වෙන් වු අය කීව්වට, ඒ අයත්, සිංහල පමණක් නොවෙයි සිංහල බෞද්ධයෝ හැටියට වෙන් වෙයි. සිංහල ක්‍රිස්තියානි හැටියට වෙන් වෙයි. දුටු උදවිය අතරත් ඒක වෙයි. දුටු හින්දු උදවිය දුටු ක්‍රිස්තියානි උදවිය ආදී වශයෙන් වෙන් වෙයි. මුස්ලිම් උදවිය අතරත් එය ඇති වෙයි. ඒ ගොල්ල අතරත් දැන් කොටස් රාශියක් තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි. ක්‍රිස්තියානි අය අතරත් ක්‍රිස්තියානි උදවිය, රෝමානු කතෝලික උදවිය, ප්‍රොටෙස්ටන් උදවිය, මෙනඩිස් උදවිය වශයෙන් වෙන් වෙන්ව පටන් ගනිවි. මේ වෙන්වීම මේ විධියට ගිහින් මා මුලින් කීව්වා වගේ අත්තිමට ගැණු පිරිමි හැටියටත් වෙන් වෙයි.

මෙය වෙන් වන යුගයක් නොවෙයි. ගරු පානදුරේ මන්ත්‍රීතුමාට මගේ විශේෂ ආයාචනය ඔය ගමන් මාර්ගය වෙනස් කරන්න කියන එකයි. ඔය ගමන ගිය අයගේ කටුක ඉතිහාසය තිබෙනවා, මේ ගරු සභාවේ කේ. එම්. පී. රාජරත්න මහතා අද කොහේද? ආර්. ජී. සේනානායක මහත්මයාට මොකක්ද වුණේ? මට තවත් කියන්න පුළුවන්. ඔය මාර්ගයෙන් කවදාවත් මේ රට සමාධියට පත් කරන්න බැහැ. අපි අද සිංහල වුණාට මැරිල ගිහින් ආයෙමත් කොහෙ උපදිදැයි දන්නෙ නැහැ. අපි කොහේ ඉදල මෙහට ආවදැයි දන්නෙ නැහැ. අපේ ජාතික උරුමය, අපේ ජාතික සම්පත්, සිරිත්-විරිත්, අතික් අය සමග හේදයට තුඩු දෙන ආකාරයට පාවිච්චි නොකරමු. භාෂාව තියෙන්නෙ මිනිසුන්ව හේද කරන්න නොවෙයි; මිනිසුන්ව එක් කරන්න. සිරිත් විරිත් තියෙන්නෙ මිනිසුන්ව එක් කරන්න. මිනිසුන්ට අගය කරන්න. ආගම ධර්මය තියෙන්නෙ මිනිසුන් වෙන් කරන්න නොවෙයි, හේද කරන්න නොවෙයි, සමගියක්, සමාදානයක්, සංවරයක් ඇති කරන්නයි. මම අවසාන වශයෙන් ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (වෛද්‍යවාර්ය නෙවිල් ප්‍රනාන්දු මහතා) කියන්න කැමතියි, එතුමා මගේ මිත්‍රයෙක් නිසා, කැරුණාකර ඔය ගමන් මාර්ගය වෙනස්

டி. ஐ. 4.37

ஃ. அமிர்தலிங்கம் மஹா (கங்கேசன்
குரே)

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்—காங்கேசன்
குரே)

(Mr. A. Amirthalingam--Kankesan-
turai)

Mr. Deputy Speaker, we are in the penultimate stage of the debate, or possibly of the final budget or the last but one budget of your Government. At the outset I would like to compliment the Hon Minister of Finance on the very frank and truthful speech with which he introduced the Budget Proposals. He did not try to gloss over the difficulties that the country and the government are confronted with. The Hon. Minister of Finance deserves the sympathy of everybody. He spoke of problems within problems, dilemmas within dilemmas, but as the debate unfolded itself we found that we had wheels within wheels, that we had Finance Ministers competing with aspiring Finance Ministers, and we had conflicts of various types in various sections of this House given expression to by hon. Members.

Before I come to deal with the Budget, I would like to strike a personal note. This House has accorded me the unique distinction of being the only Leader of the Opposition in the whole world against whom a Vote of No Confidence was passed in the absence of the entire Opposition by the Government! Four months ago, on this very date, on the 24th of August, this House passed a Vote of No Confidence on me. And, in fact, they also did me another honour, they discussed in this August assembly how I should be done away with; whether I should be shot at Galle Face green or hanged, or whether I should be horsewhipped and thrown to the Beira Lake, or whether I should be tied between two arecanut trees and torn into two, or what else could be possibly done to me. I am very thankful to the hon. Members for giving me that great honour of discussing the mode of my death in this August assembly.

But later, Mr. Deputy Speaker, the wind seemed to be changing. I have had a few pats on my back, coming even from the Hon. Minister of Industries and Scientific Affairs. I think it was a very scientific pat on my back. He said, I am a very sober person, that I want to settle this matter. I am glad that realisation has dawned on at least some of the hon. Members of this House. As far as I and my party are concerned, I want to make my position very clear. I am not influenced in the least by the attacks on me or what praises that some hon. Members may give me. I am not concerned with the compliments or with criticism. We have come here having given a promise to our people. We are not dishonest men. Any honest man will have to honour the promise he gives.

The Hon. Prime Minister expressed the position of his Government, that they are against Eelam, that they are against any division of the country. For our part, I want to say categorically that we went to the polls and asked the people to give us a mandate to win back their freedom by the establishment of an independent state of Tamil Eelam. Unless we get a fresh mandate, we cannot as honest men, go back on it. I think hon. Members of this House should understand that basic position.

The Hon. Prime Minister gave expression to some very lofty sentiments. He said that one should not talk in terms of race, language, religion, caste or any divisions of society. I have absolutely no quarrel with the sentiments expressed by the Hon. Prime Minister. He went further and said that we should think of ourselves as citizens of the world. I think it was a Tamil poet who, two thousand years ago, said, "every country is my country and every man is my relative." So we agree that we should think of ourselves as human beings, as members of one human race.

[ඒ. අමීර්කලිංගම් මහතා]

If only successive Governments that ruled this country since Independence in 1948 had been guided by the lofty principles that the Hon. Prime Minister gave expression to, I am sure we will not be where we are today. If one million people were not overnight made stateless and voteless, using the newly won political power, we will not be where we are today. If the language of one section of the people was not dethroned, if the stamp of inferiority was not placed on one section of the people merely because they spoke a different language, we will not be where we are today. If discrimination in every sphere had not been practised by successive Governments—in the spheres of employment, economic development, education, every possible sphere—we will not be taking the stand that we are taking today. If attempts by successive Prime Ministers to work out solutions to this problem in order to re-establish the unity which the Hon. Prime Minister said is so sorely needed for economic development had not been thwarted by successive Opposition parties, we will not be in this plight today.

When in 1957 he late Prime Minister Mr. Bandranaike entered into a pact with my late leader to find a solution to this problem, hon. Members of the United National Party went round the country rousing the people against it. They said Mr. Bandaranaike had sold the Sinhalese to the Tamils. Mr. Bandaranaike had to tear up the pact, and in the wake of that we had the first communal holocaust that this country witnessed. In 1965, the former leader of the UNP, Mr. Dudley Senanayake, entered into a pact with my late leader, Mr. Chelvanayagam, to work out a solution to this same problem. Then my Friends of the Sri Lanka Freedom Party with their allies went round the country saying “*Dudleyge bade masala wade*”—“there is *masala wade*

in the stomach of Mr. Dudley Senanayake.” They went round the country saying that the currency note was smelling of gingelly oil. They whipped up the people to such an extent that Mr. Dudley Senanayake had to say, “I am unable to honour this agreement which I had entered into with you, Mr. Chelvanayagam”.

It was in the context of all this, more than anything else, in the context of a virtual army of occupation sitting on top of the people of a particular part of this country, harassing them and heaping humiliation on them, that the Tamil people were driven to the position of demanding the right to rule themselves. These are things which are known to everybody. We have said on the Floor of this House on many an occasion that there is no point in preaching to us. Let us look at our own conscience and decide whether we have done the correct thing.

Mr. Deputy Speaker, the Hon. Minister of Finance spoke of the need to have peace and harmony. He said :

“All our efforts will be in vain if disharmony and disunity engulf our land. Political stability is indeed the *sine qua non* for development.”

That is what the Hon. Minister of Finance said, and the Hon. Prime Minister, in his own inimitable way, reinforced the same sentiments. He said, “If there is no peace, if there is no unity, there cannot be development.”

Now, do we have peace in this country? I think we are having a state of Emergency even today because there is no peace. No one can be heard to say that merely because somebody asked for a separate state violence has been unleashed.

You are speaking of a fall in tea production, of the damage done to the tea industry. What is the position of the tea plucker today? When 10,000 tea workers in the Ratnapura District were driven out of their homes and their houses were burnt

down they had to trudge miles and miles to distant Bogowantalawa and other places, some of them to Colombo, and they swore never to get back to their homes. Have we established peace? Have we established the climate for economic development? These are matters that we have to give our minds to.

So, Mr Deputy Speaker, when we refer to some of these problems, hon. Members get upset, they get angry. The hon. Member for Panadura, my good Friend, spoke of the need for unity among the Sinhalese. I have no quarrel with that. There should be unity among the Sinhalese, there should be unity among the Tamils. There is nothing wrong in that.

In fact, the whole of humanity should unite. We have no quarrel with that. But in the process I have to correct one wrong statement which he made the other day on the Floor of this House.

A trader from Panadura came crying to my house. He is the proprietor of Subramaniam & Sons. His shop got burnt down and the poor man lost nearly six lakhs of rupees. There is a proverb in Tamil — I do not know whether you have the same proverb in Sinhalese — “மரத்தால் விழுந்தவனை மாடு மிதித்தது” என்று — “A man who fell from the tree was gored by the bull”.

ஈ. ப்ரேமதாசா மஹா

(திரு. ஆர். பிரேமதாசா)

(Mr. R. Premadasa)

எனது உட்புற மீதினது ஸ்தலம் தான் தான் வலி.

ஈ. அமிர்தலிங்கம் மஹா

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

In fact, this poor man who fell from the tree had the unfortunate experience of being gored by the bull. The hon. Member for Panadura tried to make out that this man had removed all his belongings and then set fire to the shop in order to make insurance claims.

மொன்டேகு ஜயவிக்ரம மஹா

(திரு. மொன்டேகு ஜயவிக்ரம)

(Mr. Montague Jayawickrema)

Was it a Tamil bull or a Sinhala bull?

ஈ. சிவசிதம்பரம் மஹா

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

In this instance it was one of a different type.

ஈ. அமிர்தலிங்கம் மஹா

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

I do not know whether we have started branding the bovine species also as Sinhala and Tamil. I suppose if they start speaking they will speak one language, and that is the bulls' language.

மொன்டேகு ஜயவிக்ரம மஹா

(திரு. மொன்டேகு ஜயவிக்ரம)

(Mr. Montague Jayawickrema)

Must be a stud bull.

ஈ. அமிர்தலிங்கம் மஹா

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

I think the Hon. Minister of Public Administration is an authority on stud bulls.

மொன்டேகு ஜயவிக்ரம மஹா

(திரு. மொன்டேகு ஜயவிக்ரம)

(Mr. Montague Jayawickrema)

Why not? What is wrong with that? A great compliment!

ஈ. அமிர்தலிங்கம் மஹா

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

I want the record to be put right. This man came in tears and saw me and said: “I have left the place for good. I do not mind the loss I have suffered, but I do not want this stigma to be attached to me”. He

[**பு. ஷீரீநிளேசி மகனா**]
 said that only three or four days earlier he had taken whatever was left unburnt in his shop and transported it by lorry to Jaffna. He wanted me to place on record the absolute untruth of the statement made by the hon. Member for Panadura in saying that he had himself set fire to the shop. In fact, Sir, this man was a dealer in bicycles and various valuable articles. The shop had been broken open from the rear door and all the articles taken out. There was a petrol bomb thrown on the shop on the previous day, Deepavali day. So this man, his brother and others had come away to Colombo. The next day the shop had been broken open, the articles had been removed, and the shop set on fire.

Sir, I want that to be on record. I hope the hon. Member for Panadura, who belongs to an noble profession, will show the same nobility in accepting the tearful story of this poor man.

Sir, peace is not merely the absence of conflict. The great human rights fighter, Martin Luther King, in America said: "Peace is not merely the absence of conflict. Peace is the presence of justice and the presence of equity". The Hon. Prime Minister quite correctly stressed the need for peace and the need for unity. The *sine qua non* for peace and unity in the re-establishment of justice and equality. Unless and until that is done, you cannot avoid people with a feeling of grievance, people who feel that an injustice is done to them, from raising their voice in protest. In fact, no less a person than the Hon. Minister of State once said on the Floor of this House, "If I were in the position of the Tamil people I will do the same thing that you people are doing today".

So let us not start preaching to each other. We must have justice. We must have equality.

The Hon. Acting Minister of Education spoke of a sum of Rs. 80 million being spent on defence by the Defence Ministry in Jaffna during the last four years. He said Rs. 80 million was spent by the Defence Ministry. I do not blame the youthful Acting Minister for trying to make out that that was also a benefit conferred on the people of Jaffna.

பு. சிவசிதம்பரம் மகனா
 (திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
 (Mr. M. Sivasithamparam)
 Development.

பு. ஷீரீநிளேசி மகனா
 (திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
 (Mr. A. Amirthalingam)

That is also development. Spending Rs. 80 million by the Defence Ministry to maintain an army of occupation, to pay them batta during Emergency, perhaps to put up barracks and houses and provide all the comforts for them is also a development for us for which we have to be thankful because they have done so much for us. At least they enabled so many people to get to hospital; they enabled so many to go to the other world—easy passports they have given. Therefore, he thinks we should be thankful for that. The moment we mention this, cries are raised, "You are not speaking of the policemen who were killed, of the army personnel who were killed". I want to use this opportunity to reiterate once for all and to state categorically that we condemn this violence by anyone, in any part of the country, whether it be against the police and army personnel in the North or against the poor Tamil people in the South. We condemn violence, and that is what we have agreed to with His Excellency the President. We want to put down violence. Violence cannot work out solutions to any problems. Violence in fact aggravates problems. That is what we firmly believe in. Our late leader Mr. S. J. V. Chelvanayakam was a firm believer in the Gandhian method of agitation.

I distinctly remember, Mr. Deputy Speaker, that on the 5th of June 1956, 25 years ago when I was a young Member who had been just elected to this House, on the day the "Sinhala Only" Bill was introduced in this House, we all sat opposite Parliament exposing ourselves to the ravages of the elements. It rained, and we got wet in the rain. Then the sun became very hot and we were exposing ourselves to it. But in the midst of that, about 10,000 people were set up to attack us. They came and attacked us when we were seated there. We did not do anything. We did not hurt anybody, except perhaps the grass on which we were seated. We were attacked. My head was broken in two places. Blood poured out and my dress got soaked in blood. I came into the Chamber in blood stained clothes, and the then Prime Minister, Mr. Bandaranaike, remarked "Honourable wounds of war". That is what he said when I walked in. I am sure the hon. Leader of the SLFP will recall that tragic scene. So, that is the way we have acted throughout.

During the last 30 years of my political career, I have been put in prison four times and with the short arrest on the night of 3rd June, I think that was the fifth time I was arrested and put in prison.

එම්. சிவசிதம்பரம்

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

That was protective custody!

ஆர். அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

That was protective custody, they said. Then I have been beaten by the police and army on no less than eight times during the last 30 years. We are not complaining about that. We are prepared to face many more things like that, and that is our method of agitation. Let not anybody think that we are a party to any violence.

Therefore, it is to put down violence everywhere and to maintain law and order that we have entered into an understanding with His excellency the President, and His excellency, the Hon. Prime Minister, the other Ministers and we are discussing ways and means of establishing that. Let not anybody think that we are discussing any of the fundamental solution to this longstanding problem. We are just trying to create the climate for a solution. We are trying to re-establish harmony and peace, and for that we are giving all the co-operation possible to His Excellency and to the Hon. Prime Minister. That is the position, and I want to make that very clear.

There is no point in talking glibly about peace and harmony and unity. The hon. Leader of the Sri Lanka Freedom Party, the hon. Member for Medawachciya (Mr. Maithripala Senanayake) has said that they are prepared to participate in an all-party conference to work out a solution. It is up to the leaders of the parties of the Sinhalese people to realise the need for solutions to these pressing problems, and work out the solutions. We, on our part, have tried everything, failed in everything. Our late leader has given us one objective, and it is with that objective that we have come to this House.

I am sorry that I had to deviate from the main speech I had to make on the Budget in view of various statements that had been made by hon. Members, including the Hon. Prime Minister. As I said, I have no quarrel with the Hon. Prime Minister's statement, and I very much appreciate his reiteration of the determination of the Government to make the Development Councils work, and work in such a way as to enable the people in the various districts in the periphery to look after their own affairs and develop their own areas. That is one of the matters on which we are very anxious. We

[**சீ. ஷீல்டிங்ஹி** **தெய்வம்**]

went out of the way, in the teeth of opposition from certain sections, to accept the Development Councils because we wanted to work them. We wanted, through the Development Councils, to give a chance to the Tamil people to develop their own areas and not labour under a sense of grievance. We re-assured by the speech of the Hon. Prime Minister that Development Councils will be made to work, and work satisfactorily, in the true spirit in which they were introduced.

In regard to the Budget, the Hon. Prime Minister said that the Opposition Members did not make good contributions, that they did not make any worthwhile criticism of the Budget, because they are men with consciences, and they would not attack the Budget. I want to tell one thing to the Hon. Prime Minister. We are certainly men with consciences. Our consciences are not so elastic. But if we really feel that this Budget is good we will not hesitate to say that. Even as on certain measures we have not hesitated to support the Government, we would have supported the Government. But we feel from the very depth of our very being that the poorer sections of the people of this country are undergoing tremendous hardship as a result of the economic policies that this Government has introduced, and it is a result of the economic policies that are adumbrated in this Budget that we are opposing this Budget and criticizing it.

Much has been said about the cost of living. I do not think anybody will deny that the cost of living has reached an all-time high. It was never so high as it is today.

அனூர் பண்டாரநாயக்க **தெய்வம்**

(**திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க**)

(**Mr. Anura Bandaranaike**)

Closer to the moon, now

சீ. ஷீல்டிங்ஹி **தெய்வம்**

(**திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்**)

(**Mr. A. Amirthalingam**)

The Hon. Members of the Government may say that the cost is higher in other countries. Quite so. In fact I had the opportunity to be in Taiwan last month. I found that prices of articles were higher there. But what is the level of income there? I went to a tea estate there. I asked them "What is the pay of the woman in a tea estate?" A woman worker in a tea estate in Taiwan is paid 3 Taiwan dollars per day. That is about a little more than Rs. 150 of our money per day. How much is our tea worker paid? Is our woman tea-plucker paid at least 1/10 of that money?—[*Interruption.*] The Hon. Member for Kotmale says it is Rs. 10 which 1/15 of that amount. But surely our cost of living is not 1/15 of what it is in Taiwan. It is just a little fraction less than what it is there. So that you will realise that our people are living much below the poverty line.

சீ. ஷீல்டிங்ஹி **தெய்வம்**

(**திரு. ஆர். பிரேமதாசா**)

(**Mr. R. Premadasa**)

What are the prices of goods?

சீ. ஷீல்டிங்ஹி **தெய்வம்**

(**திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்**)

(**Mr. A. Amirthalingam**)

For instance, a kilogram of rice there, I was told, cost the equivalent of Rs. 9 or Rs. 10. Here it is almost the same; it is now almost Rs. 9, but at the time I was in Taiwan, it was about Rs. 7 now with this budget and the BTT—the Hon. Minister of Finance said that the BTT will mean only a 10 cents' increase in the price of rice—it has actually resulted in nearly a rupee increase. The Hon. Minister of Finance thought that BTT has to be paid only at one stage.

Actually it has to be paid at 3 or 4 stages. When rice is bought by the wholesale dealer, he has to pay BTT. Then when he sells it to the smaller wholesale dealer in the town, he has to pay BTT. Then when it goes down to the small trader and then to the petty trader, at every level they pay his BTT, and what are you left with? You find the cost of living skyrocketing as a result of this BTT.

Sir, at the time the Government did away with the subsidies and introduced the food stamps, they accepted the position that Rs. 300 income was the poverty line. That was in 1979. I ask the Hon. Prime Minister in all sincerity to answer me. Is the purchasing power of Rs. 300 today the same as it was in 1979? I will say in all seriousness it is half of what it was in 1979. If you take the value of our currency from year to year you will realize that. In fact, Sir, I think the parity rate to the US dollar was Rs. 7.89 in 1977. What is it today? It is 20.9 or 20.80 let us say. How many times has our currency depreciated in value, by how many per cent? I calculated to find that it is 256 per cent. The depreciation in the value of the rupee is 256 per cent between the time this Government took over and today.

இந்திய ரூபாயை

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

In relation to the dollar.

பீ. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

In relation to the pound sterling it is much worse. In relation to the Indian rupee it was 89 cts. to Re. 1 of Indian money. The Indian rupee was priced higher than the Indian rupee. Today Re. 1 of Indian money is equivalent to Rs. 2.24 or something like that of the Ceylon rupee. What

was 89 cts. has become 2.24 cents, almost three times drop in value, a little less than 300 per cent to be more accurate. So that whatever currency you may compare it with you will realize that the value of the rupee depreciated more than 200 per cent, and since 1979 when you laid down this poverty line at Rs. 300 it has depreciated at least over 100 per cent. So that if you want to be fairer by the poorer sections of the population, I think it is absolutely necessary that the Government should raise the level of income for the food stamps, at least the poverty line should be raised to Rs. 600; otherwise, you are depriving, you are keeping them much below the poverty line, you are riving them to the starvation line. You gave them food stamps. The Hon. Prime Minister said, "We are giving them food stamps, kerosene stamps." They cannot eat the food stamps or burn the kerosene stamps. The quantity of rice that you can buy with the food stamps has gone down.

What could be bought for Rs. 15 at the time you introduced the food stamps may have been about four measures of rice; but today what you can buy is just 1½ measures of rice with the food stamps. So that, let us not fool ourselves. When the stomach of the poor man pinches, he is not going to be fooled by any statistics that the Hon. Minister of Finance or others may trot out; because, with your food stamps at the time you introduced them, the poor man could buy four measures of rice—with the same stamp today he can buy just a little more than 1½ measures of rice. Should you not raise the amount of money you give on the food stamps and the kerosene stamps? Or rather, I want to say in all seriousness, if the government wants to really help the poor people, they should ensure that the people below the poverty line which, as I said, should be not Rs. 300 income, but should be above Rs. 600 income, at the present purchasing power of our rupee—at least those

[ඒ. අමිද්ලිංගම් මහතා]

people with incomes below the poverty line should be assured of a certain minimum quantity of food, infant milk food, and kerosene at a fixed price. That is the least that the government can do. That is a constructive suggestion which I am placing before this government. If you are alive to the hardships of the poor people and not carried away by the apparent prosperity you see in the super-market and the shops and the World Market in Colombo, you should do that. If you are not prepared to do that, one can only echo the words of Edward Kennedy with regard to the Reagen administration in America, that this is also "a government of the rich, by the rich, and for the rich" completely oblivious of the sufferings of the poor.

Now, Sir, much has been said about the inflation ratio. I do not want to go back to it; but I think the very mentors of this Government, the World Bank Mission, has said that estimates of inflation in 1980 range from 23 to 38 per cent. I am sure no one will challenge my statement, because I have it from their gospel—the World Bank Report. Estimates of inflation in 1980 range from 23 to 38 per cent as against 9 to 28 per cent in 1979. The Hon. Minister of Finance tried to make out that inflation has gone down to 18 per cent. I beg to differ from the Hon. Minister of Finance. Thereon, I am sure that Hon. Minister of Finance will not refute my statement, that the estimates of the inflation ranged from 23 per cent to 38 per cent. So that, it is much higher than what it was in 1979. Of course, in 1981, I am sure, it must be much more. Everybody knows the position with regard to BTT, and the Rs. 5,000 million Treasury Bills which are going to be issued on the Motion of the Hon. Minister of

Finance today, I am sure, will expand the money supply with such rapidity that it cannot be absorbed or assimilated and it will create a very much higher inflation by the end of this year.

Now, Sir, everybody including the Government, has accepted that the public sector deserves a wage increase. In fact, the Hon. Minister of Finance said this:

"the absolute minimum salary increase for anyone will be Rs. 107, inclusive of allowances, rising automatically if the cost of living rises."

This is what the unions in the public sector have been agitation for the last thirty years. In the course of their agitation some of these unions called a strike in July 1980. When the poor man asks for bread, if you do not give him bread, at least do not hit him. Do not kick him.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(තිரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

They hit the blind also!

ඒ. අමිද්ලිංගම් මහතා

(තිරු. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

I would appeal to the Government. You realize that they had a just cause, that there was justice behind that strike. Whether you admit there was a strike or not, as a result of certain action they took in pursuance of their demand for a wage increase to make both ends meet, you say 40,000 have been dismissed or 40,000 have vacated their posts. That means 40,000 families have lost their means of livelihood. I am glad that some of them have been taken back, but even in that, why should there be differences between the various Ministries? I do not know what different standards of morality, different standards of humanity, moved the actions of various Ministers because in certain Ministries

over 90 per cent of those who lost their jobs have been given their jobs back. In some of the Ministries, a large majority of them have been reinstated. I would use this opportunity, as I did last year when in fact I made an appeal for all these men to be reinstated as a Christmas or New Year gift for the poor families, to request the Government to reinstate these people. Time after time, we have requested this Government without any further delay to reinstate them and let these families at least have a square meal.

I am personally aware that not less than nine of those officers who you say vacated their posts have committed suicide because they could not support their families. The Hon. Prime Minister speaks of the next birth and the birth after, but let us confine ourselves to this birth and do this act of charity by giving them their legitimate right. I think His Excellency the President has indicated that the Government is willing to take them back. But let there be no delay. One of the diseases plaguing this Government throughout is the delay in carrying out their good intentions. Bad things they do promptly, but good things they believe in procrastinating and dragging on. For instance, if it is the dismissal of a man you do that immediately, but when you have to reinstate him you take months and years, till the man is punished and almost on his death-bed or about to commit suicide. It is only then that you think of reinstating him. Do not do that. I do not think *maithriya* teaches you to do that. Therefore, I would use this opportunity, particularly when the Hon. Minister of Finance has himself admitted that they are now accepting a long-standing demand of the trade unions, to request you to take back these strikers. That is one of the things that I request this Government to do in the interests of the poor and the suffering.

The Hon. Minister of Finance in the course of his speech referred to the poor performance of the tea industry. Last year you gave a wage increase of Rs. 70 to everybody but the poor tea worker. The poor plantation worker was left out. You have provided various incentives to the tea industry. You have provided incentives to the proprietors of those holdings, the smallholder and the management of the plantations. But you have forgotten the human factor, the nimble fingers that pluck the tea. However much money you may spend on the tea industry, unless there is a contented and efficient workforce your tea industry can never prosper. You have forgotten that. The Minister has proposed incentives to increase tea production— increase of subsidies, reduction of taxes, etc. He has spoken about every aspect of the tea industry— replanting, new planting, fertilizer, etc. But he has not uttered one word about the most important factor, namely, the human beings behind the whole industry, their wages, their housing conditions, their schooling, and matters like that. I would request this Government to see that the increase that is now promised is also made available to the plantation sector. In addition to the Rs. 70 increase that was given last year, you should make the increase that is now promised also available to the plantation worker.

Further, the Tamil workers in the plantation districts, after their traumatic experiences of August/September this year, are living in an atmosphere of fear and insecurity. No one can deny that. Even some of the smallholders who happened to be members of the Tamil community are living in the same fear. If you want all-round development of the tea industry, the plantation industry, you should remove this atmosphere of fear and insecurity in which the Tamil people in general in the plan-

[ඒ. දුම්රිකර්.ගම මහතා]

tation districts live. No one can say they are suffering because they asked for a separate state. They never asked for any such thing. They are suffering because they belong to the Tamil linguistic group, because they speak the Tamil language. What is the use of preaching, "Do not think of language and race; do not think of these dividing factors", when merely because one group of people speak the Tamil language they are made to live in fear, in trepidation I would request the Government, if they are earnest about their plea for unity and peace, to see that the just demands of the plantation workers are granted, that their economic conditions are ameliorated, that their living conditions are improved, and that they are able to live without fear in an atmosphere of security and safety. That is one of the matters which the Government must keep in mind.

Now, Sir, the Hon. Minister of Finance spoke about the booming industry. Of course, he admitted that in agriculture and industry there has not been a marked improvement. But in one sector there has been a boom, and that is in the debt sector. I have with me the Answer given by the hon. Deputy Minister to a question asked by the hon. Member for Kaduwela (Mr. M. D. H. Jayawardena) on the 11th of September 1981. The question is, what is the total debt in which we are today? I am reading out the Answer from Volume 16th of HANSARD of 11th September 1981, column 1242 :

"The total of Sri Lanka's external debts as at 30th June 1981 is Rs. 24,575,321,492".

That is over Rs. 24½ billion, the external debt. Of course, to this one has to add the Rs. 14 odd billion which is now promised. So we will owe 38 billion by the end of this year. Let the Government remember what burdens they are heaping on future generations.

The Answer goes on to say :

"The estimated interest payments on these debts in—1981—Rs. 794,296,654 1981—Rs. 1,078,275,047".

I do not want to read the figures year by year. By 1985 it will be Rs. 1,264,318,851. This is the interest that will have to be paid. Of course, it will be much more if we add the Rs. 14 billion external debt that you are incurring now.

"The total amortization payments falling due on the above debts in : 1981—Rs. 787,066,823".

By 1985 it will be Rs. 2,266,151,384. What burdens are you heaping on generations yet unborn? This is only up to 1985. Of course, as these 30 years and 40 years loans mature, I do not know how great the burden is going to be.

The total gross domestic debt as at 30th June 1981 is Rs. 30,996,791,296 and the total interest payment falling due on this debt is Rs. 3,017,605,959 in 1981.

In fact, I do not know whether hon. Members have paid sufficient attention to the Votes under the Finance Ministry. One of the biggest items of recurrent expenditure, running into over Rs. 5 billion, is for the repayment of the foreign and local debt and the interest on them. That is for the present year. With the capital expenditure, for the repayment of the debts that fall due it works out to over Rs. 8 billion. Over Rs. 8 billion of our estimated expenditure is for the servicing of the public debt—Rs. 8 billion out of a total expenditure of Rs. 38 billion. That is, more than 20 per cent is for the servicing of the debt.

The Hon. Minister, of course, took shelter behind economic pardon and said that it is 7½ per cent of the gross domestic product, 7½ per cent, but actually it is over 20 per cent of our expenditure budget going towards servicing of the debt. If you keep that in mind, you can realise in what a sorry state the economy of the country is.

The Hon. Minister of Finance in his speech said that we have cut back on consumption and subsidies in order to release resources for investment. In other words, he tried to make out that in order to save a certain part of the revenue for investment, for capital expenditure, they have cut back on consumption and subsidies. But what is this Budget that he has presented? As the hon. Member for Mannar, who is an accountant—he gave the figures very lucidly—pointed out, for the first time we have a Budget where the recurrent expenditure alone exceeds the total revenue. So you are borrowing for recurrent expenditure. You are not saving anything by cutting the subsidies: You are not saving anything for investment. Your total revenue plus part of the money that you are borrowing from abroad and locally becomes necessary for recurrent expenditure. This is like the spendthrift villager who borrows money to have a grand wedding for his daughter. Unproductive recurrent expenditure—you are spending part of the money that is borrowed for that purpose. Does not the Government realize that they have landed the economy in a morass?

In this connection, I would also like to state what the World Bank has given as the total debt service payments that will fall due from year to year. In 1981 it will be 199 million dollars, in 1982 it will be 215 million dollars.

ஃ. சே. சீ. டி. டி. டி. டி.
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

From what are you reading?

ஃ. அமிர்தலிங்கம்
(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

This is from certain notes I have taken down.

ஃ. சே. சீ. டி. டி. டி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Not from a World Bank document?

ஃ. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

I got this from somebody who has seen the World Bank document, and I am sure the Hon. Minister of Finance must have seen that document.

228 million in 1983. I ask the Hon. Minister to contradict me or to correct me if I am wrong as it is in the Report. It will be 289 million in 1984, it will be 395 million in 1985. These are dollars, not rupees. It will be 478 million dollars in 1986. These are the total debt service payments that will fall due year by year. You see how progressively the burden on the future generation is increasing. Today, for your debt servicing, you are using up 20 per cent of the budget. Next year you may have to use a higher percentage and by 1986 you may have to use more than half the estimated expenditure of the budget for servicing the debt! What can they do? What is the sort of economy that you are building up? No doubt, the Hon. Minister of Lands & Land Development and Mahaweli Development said, "We are certainly not in heaven but we are not in hell." He said, "You will admit we are not in hell." I would add, "We are not yet in hell, but we are fast moving in that direction!"

ஃ. சிவசிதம்பரம்

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Knocking upon the doors!

ஃ. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

Actually, Mr. Deputy Speaker, the debt service ratio rises from about 8.6 per cent in 1981 to 14.5 per cent in 1986. If one includes the IMF repurchases, it rises from 13.4 per cent

[**பீ. ஶ்ரீரங்கலிங்கம்** மொழி]

today, in 1981, to 16.3 per cent in 1986, that is, 16.3 per cent of the Gross Domestic Product as in the budget. Thus 7.5 per cent of the GDP has become 20 per cent of the budget. If it is 16. odd per cent of the GDP, one can just imagine what percentage of the budget it would be. And, our foreign reserves or external assets have declined to very parlous levels. There, again, I would like to give the figure. Net international reserves declined by 220 million dollars in 1980 and by end of 1980 were only 38 million dollars. Gross reserves at 377 million dollars were equivalent to less than nine weeks of imports. That was the position at the end of 1980. We had enough external assets and foreign reserves for only 9 weeks of imports. I think the Government will have to give serious consideration to this. All these go to show that the economy is sick. Speakers on the Government side, from the Hon. Prime Minister, the Hon. Minister of Trade, the Hon. Minister of State—speaker after speaker—started harking back to the previous Government. When they have nothing positive to show, they look for a scapegoat for their poor performance and say, “You left us a run-down economy.” If you could not put that run-down machine in order in 4½ years, you are not worth your salt.

மன்றிவரேசன்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Buy a new one.

பீ. ஶ்ரீரங்கலிங்கம் மொழி

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

If it is beyond repair, scrap it. But what have you done? I do not deny for a minute that the economy was badly run down during the period 1970-1977. In the course of the debate on the first Budget presented by my

good Friend, the Hon. Minister of Finance—the blue eyed boy of the Father of Socialism, the man whom Mr. Phillip Gunawardena handpicked to implement some of his socialist policies—I said that the fundamental mistake in your economic policy is the lack of planning, that you have attempted to put all your eggs in one basket. That is what you did.

You have had just three schemes—three grandiose schemes. No doubt, Mahaweli is necessary, but there is an absorbable maximum beyond which you cannot pump money into one project or into an economy. This is like a doctor who starts giving blood transfusion to an emaciated patient and instead of giving it in proper doses, states that this man is too weak and he must be given blood and pumps into him gallons of blood, so much so that all his vessels burst and he dies. Operation successful but the patient died. The action of this Government is a classic case of a successful operation but the patient has died. You have pumped into certain grandiose schemes more money than the economy can absorb, more money than what you can manage. That is the mistake. You have bitten more than you can chew and you are choking. You have swallowed more than what you can digest and the indigestion has become a worse disease than what you started with. That, in short, is the present economic situation. In order to get over it, you are going deeper into the mire.

As I said, I sympathise with the plight of the Hon. Minister of Finance. He is intelligent, capable, and has been successful in persuading all these countries to give us more and more aid. But I know why he has prepared a Budget of this type. I think the Hon. Minister of Trade and the Hon. Prime Minister gave the show away when they said, “The voters will return us again.” They are thinking of the election and of the voter, not of the sick economy and of the long-term damage

that has been done to the economy. This, in short, is an election Budget. That is what they are trying to do. But even then, they cannot satisfy the poor sections of the people because things have gone beyond that situation.

The Hon. Minister of Finance said that they were going to tax the rich and not harm the poor. But as speaker after speaker from the Opposition side pointed out, the impact of the BTT is going to hit every poor man. It is definitely going to result in an increase in the cost of living, not of the rich but of the poor man. The rich can bear it. It is nothing for them. It is just a flea bite for them. But for the poor man it will become an unbearable burden. The increase in the price of beedi, of cigarettes, of arrack—out of those you are making nearly Rs. 2,000 million. Out of those proposals you are getting Rs. 2,000 million, whereas from your surcharge and super-charge—whatever you may call it—against the rich man you are getting only Rs. 200 million. You are getting Rs. 200 million from the rich and Rs. 2,000 million from the poor.

The only saving feature of the whole Budget is that—the saviours of the Hon. Minister of Finance have been the donor countries, the aid givers. Now, I would like to ask this question in all seriousness! The Hon. Minister of Finance said that we have been able to get a lot of aid. He said, “I am glad to say Sri Lanka gets the highest aid *per capita* for any Third World country.” Good. That shows that he has been the most successful beggar of all the Third World countries. I think, we in this country, have good beggars. As all tourists will say, the most importunate beggars are in Sri Lanka. They know how to beg. No doubt the Hon. Minister of Finance is the master beggar. But then, these foreign countries which give us aid are not motivated by altruistic considerations. The Hon. Minister of Finance said that they refused to give the same aid to the last Government.

What is the difference between the last Government and this Government that has enamoured the Western countries to this Government? People are apprehensive, people are becoming rather nervous as to what price we are going to pay for these massive doses of aid that we are getting from the Western world.

We all know, Mr. Deputy Speaker, that the big power conflict is shipped into the Indian ocean. South-Asia is becoming one of the potential centres of big power conflict. This was not the position in the last decade. In the 1970s, at least immediately after the Bangladesh war, even America accepted the position that in South Asia—I think Nixon stated it openly in the Congress—India had to be accepted as a dominant power. That was a factor for stability in the region, and during the last decade there was not the same degree of big power activity and movement in the Indian Ocean. We in Sri Lanka as well as in India jointly voice the demand that the Indian ocean should be a peace zone. But today things are definitely changing.

Recently we had the pleasure of listening to a broadcast by the Broadcasting Corporation of highlights from a talk by Prof. Leo E. Rose, Professor of Political Science of the University of California, on India, Pakistan and the super powers.

தீயேன் கலிமாசகதுலா

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The Hon. Speaker will now take the Chair.

ஊதாதுல தீயேன் கலிமாசகதுலா இலாசன
யேன் ஓலன் இயேன், கலிமாசகதுலா [ஈஈஈ
ஈஈ. ஈ. ஈஈஈ ஈஈஈ] இலாசனாதுல ஈஈ.

அதன் பிறகு, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்
அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, சபாநாயகர்
அவர்கள் [அல்ஹாஜ் எம். ஏ. பாகீர் மாகார்]
தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left
the Chair, and MR. SPEAKER [AL HAJ M. A.
BAKEER MARKAR] took the Chair.

ஸ்ரீ. ஐதீர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

A few weeks ago the Sri Lanka Broadcasting Corporation relayed some of the highlights of Prof. Rose's speech. He said in no uncertain terms that in order to contain Soviet intervention in the region as shown by their action in Afganistan, there was a distinct possibility of the United States emerging as a permanent power in the Indian ocean. Prof. Rose categorically stated that a fifth fleet, not as part of the seventh fleet, but as a distinct unit by itself, is going to become a permanent feature in the Indian ocean. In this context, Sir, people are beginning to ask the question, "What price is Sri Lanka paying for this massive aid that they are getting?"

I want to draw the attention of the House to a news report that appeared in the "Ceylon Daily News"—I am not quoting anything else, but Government's own paper, the Ceylon Daily News of 12.5.1981. Mrs. Jean Coon, Deputy Assistant Secretary of State—she is presently the U.S. Ambassador in Bangladesh, in charge of the Bureau of Near East and South Eastern Affairs, before the sub-committee on Asian and Pacific Affairs of the Foreign Affairs Committee of the U.S. House of Representatives on March 23rd, and 25th, 1981, gave the reasons why they are increasing the aid to Sri Lanka.

Among other things she said: The U.S. welcomes Sri Lanka's willingness to receive foreign naval vessels and Sri Lanka's facilities given to the Voice of America. These are two of the matters which this spokesman of the American government mentioned before the Foreign Affairs Committee of the U.S. House of Representatives as reasons motivating their increasing the aid given to Sri Lanka.

However much the Government may deny any involvement in this big power conflict, one can see what is moving them. They are enamoured of the naval facilities that we are offering. What are these naval facilities that are being offered? Of course, the Government will say, "We are allowing all ships". That is today. But as your debt burden increases, as you become more and more, almost subjugated by American debt, will you be able to resist their demand that these facilities should be exclusively for them? Are you not mortgaging the whole future of not merely Sri Lanka, but the entire region? Are you not endangering peace in the Indian Ocean by throwing these facilities open? If one takes that in conjunction with the facilities that have been provided to the Voice of America, you cannot deny what I am saying. I understand that one square mile of land in the Puttalam area has been placed at their disposal for them to expand their relaying power, their transmission power—

மன்றியலகை

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

They are also asking for Trincomalee.

ஸ்ரீ ஐதீர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

And then the agreement which the Ceylon Petroleum Corporation has entered into with an American Company to place at their disposal the tanks and other facilities available in the Trincomalee Harbour area, in the China Bay area. All these are pointers to our getting involved in big power conflict.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I think you will have to—

ஸ்ரீ அமிர்தலிங்கம் மஹா

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

Yes, Sir. I will wind up at 6 o'clock.
[Interruption.] Yes. Of course when you sell the country and get your aid I have to speak about it.

மேம்பலர்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

You are only imagining things. You are imagining a lot.

மேம்பலர்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

You are in a dilemma.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Yes, you carry on now.

ஸ்ரீ அமிர்தலிங்கம் மஹா

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

Yes, Sir. I am not making any specific allegation. I feel it my duty as Leader of the Opposition, whether the Hon. Minister of Justice accepts me as such or not, in the interests of the future generations of the people of this country and in this whole region, to draw the attention of the people to the dangers that are inherent in the whole policy.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I have not objected. You can carry on.

ஸ்ரீ அமிர்தலிங்கம் மஹா

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

All these dangers are inherent in an economic policy of excessive dependence on foreign aid. No one denies that all countries are getting foreign aid. You have to get foreign aid. I do not say, no.

The hon. Member for Manipal (Mr. V. Dharmalingam) refers to the letter written by the U.S. Ambassador to the United Nations, Mrs. Kirkpatrick to our Foreign Minister to show cause why we should not be dealt with for participating in the Foreign Ministers' Conference. At least that is the substance of that letter. These are things which we have to give our minds to. We cannot take a plunge in the dark; we cannot take a leap in the dark. I am only drawing the attention of the Government to the potential danger inherent in the situation.

Therefore, Sir, I want to say that the remedy prescribed is worse than the malady. Instead of ameliorating the conditions of the poor people, the poor people are made to suffer greater hardships under the economic policy of this Government. And the whole Budget appears to be geared towards only of being able to sell this economic policy and get returned to Parliament, and not towards a long term solution of the problems.

Thank you.

டி. என். 6.00

டி. ஜி. ஜி. டி. மெல் மஹா (டி. ஜி. ஜி. டி. மெல் மஹா)

(திரு. ஆர். ஜி. டி. மெல்—நிதி, அமைப்புத் திட்ட அமைச்சர்)

(Mr. R. J. G. de Mel—Minister of Finance & Planning)

சார் கலாநாயகரே, டீர்ட்ஸ் அல்லது விலாடின்கள் மூலம் அபிவிருத்தி வேலை நடக்கிறது. மெல் ரிப்போர்ட்டின் மூலம் அது, மெல் ரிப்போர்ட்டின் கலாவேடி விடேன்

[ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා]
 අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු ගැන සාකච්ඡා කරන්නටවත්, ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙර මුණේ ප්‍රශ්න ගැන සාකච්ඡා කරන්නට වත්. මේ ප්‍රශ්න ගැන සාකච්ඡා කරන්නට නිසි අවස්ථාවක් ලැබෙයි. ගරු විපක්ෂ නායකතුමා ඉදිරිපත් කළ චෝදනාවලට ගරු විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා කාරක සභා සාකච්ඡා අවස්ථාවේදී, නිසි පිළිතුරු දෙයි කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මගේ පිළිතුරු කථාව අයවැය ලේඛනයට පමණක් සීමා කරන්න මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ආණ්ඩු පක්ෂයෙන්, විපක්ෂයෙන් ගරු මන්ත්‍රීවරු, ඉතාමත්ම වැදගත් අදහස් රාශියක් ඉදිරිපත් කළා. සෑම කථාවකටම මම ඇහුම්කන් දුන්නා; ශ්‍රවණය කළා. කණගාටුයි, ගරු විපක්ෂ නායකතුමා කථා කළ කාල සීමාව තුළ විනාඩි පහළොවකට විතර මට කරන්නට සිදු වුණා, මම අද රු 'ඔපෙක්' සංවිධානයේ රැස්වී මකට යන්න පෙර විශේෂ සාකච්ඡාවකට ගරු ජනාධිපතිතුමා මාව කැඳවූ නිසා. ඒ ගැන මගේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. මම කියන්න කැමතියි, ආණ්ඩු පක්ෂයේත්, විපක්ෂයේත් ගරු මන්ත්‍රීවරු, ඉදිරිපත් කළ වැදගත් අදහස් ගැන මගේ අවධානය යොමු වෙන බව.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අයවැය ලේඛනය ගැන කල්පනා කරන කොට, අපි මුලින්ම මේ අයවැය ලේඛනයේ පසුබිම ගැන කල්පනා කළ යුතුයි. මොකක්ද මේ අයවැය ලේඛනයේ පසුබිම? බොහෝම ලේසිසි මෙහේ ඇවිල්ලා, වියදම වැඩියි, උද්බමනය වැඩියි, මේක වැඩියි, අරක වැඩියි කියලා විවේචනය කරන්න. ඒ අස්සෙන් එහෙත් මෙහෙත් 'මිගාර' ටත් ලීක් වෙනවා. ඒ ලීක් එක කෙලින්ම යන්තෙන් නැහැ. දෙසියයේ අපිව මැව්වේ සමහරක් දේවල් කෙලින් කරන්න. ඒ කෙලින්වත් මේ ලීක් කරන මනුෂ්‍යයන්ට කරන්න බැරි බව මා මේ අවස්ථාවේදී කියනවා. ඒ කෙසේ වෙතත්—

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
 (තිල. ඡාරි. පී. බී. ජී. ජී. පී.)
 (Mr. R. P. Wijesiri)
 ලීක් වෙන එකවත් කෙලින් නැහැ.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
 (තිල. ඡාරි. ජී. ජී. ද මෙල්)
 (Mr. R. J. G. de Mel)
 ඒකවත් කෙලින් නැහැ. ඒකවත් කරගන්න බැහැ හරියට.

මේ 'මිගාර' කියන මහත්මියව මම හොඳින් දන්නවා. එතුමා තරුණ මහත්මයෙක්. දක්ෂ පත්‍ර කලාවේදියෙක්. එතුමාගේ පියාත් මම දන්නවා. එතුමාගේ මවත් මම දන්නවා. ඉතාම හොඳ පවුලකින් බිහිවෙලා ආපු තරුණ ළමයෙක්. බොහෝම දක්ෂ ලෙස මේ මහත්මිය කැබිනට් එකේ ලීක්ස් නැත්නම් රහස් සොයා ගන්නවා. එතුමා තරුණ වයසේ පත්‍ර කලාවේදියෙක් නිසා එතුමාට තේරෙන්නේ නැහැ, සමහරු මේවා ලීක් කරන කොට මේවා කෙලින් ලීක් කරන්නේ නැහැ. ඒගොල්ලන්ගේ ඕනෑ එපාකම් ඉෂ්ට කරගන්න 'සයිඩ් වේස්' වලින් මේවා ලීක් කරන්නනෙ කියන එක සමහරුන්ගේ බොහෝම ලොකු ආශාවක් තිබෙනවා, බොහෝම කෙටියෙන්, වැඩිය සේ වය කරන්නේ නැතිව, කෙටි කාලයකින් අග මැතිවරු වෙන්න, ජනාධිපතිවරු වෙන්න.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
 (තිල. ඡාරි. පණ්ඩාරනායක)
 (Mr. Anura Bandaranaike)
 කවිද?

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
 (තිල. ඡාරි. ජී. ජී. ද මෙල්)
 (Mr. R. J. G. de Mel)

මම කියන්න කැමතියි, අගමැතිවරු පත් කරන්නේ, ජනාධිපතිවරු පත් කරන්නේ, 'මිගාර' නොවෙයි, මේ රටේ ජනතාව බව. ඔය බොහෝම ඉස්පාසු නැතිව ඉන්න කවිටියට මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමතියි—

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
 (තිල. ඡාරි. පණ්ඩාරනායක)
 (Mr. Anura Bandaranaike)
 කවිද ඒ ඇමතිවරයා?

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(திரு. ஆர். ஜி. து மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

හැබැයි, මේ අයවැය ලේඛනය ගැන කල්පනා කරන කොට එහි පසුබිම ගැන අපි කල්පනා කරන්න බිනා. මොකක්ද මේකේ පසුබිම? ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාගේ රජය, එතුමාගේ උපදෙස් අනුව, ලංකා ඉතිහාසයේ ලොකුම සංවර්ධන ව්‍යාපාරය ආරම්භ කර තිබෙනවා. මේ රටේ නොයෙක් සංවර්ධන ව්‍යාපාරවල් ආරම්භ කළ පුදුම රජවරු හිටියා. දුටුගැමුණු රජතුමා හිටියා; රට දියුණු කළා; රට ස්වයංපෝෂිත කළා. මහ සෙන් රජතුමා හිටියා; වාරිමාර්ග දියුණු කළා; මින්නේරිය හැදුවා; ගිරිතලේ හැදුවා; කන්නලේ හැදුවා; රට දියුණු කළා. පරාක්‍රමබාහු රජතුමා පරාක්‍රම සමුද්‍රය හැදුව; පදවිය හැදුව; මුළු රටම එක් සේසත් කළා පමණක් නොවෙයි, ඉන්දියාවේ මෙන්ම මුළු ආසියාවේම මේ කුඩා ලංකාවේ කීර්තිය පැතිරෙව්ව. එහෙත් මට එකක් කියන්නට පුළුවන්. අපේ ශ්‍රේෂ්ඨ ඉතිහාසයේ මේ අවුරුදු 2,500 ක දීර්ඝ කාල සීමාව තුළ මෙතරම් විශාල සංවර්ධනයක් ආරම්භ කරපු එකම රජයක් වත් නැහැ, ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාගේ රජය වාගේ. මින්නේරියක් තියෙනව නම්, ගංතලාවක් තියෙනව නම්, පදවියක් තියෙනව නම්, පරාක්‍රම සමුද්‍රයක් තියෙනව නම්, කලාවාවක් තියෙනවා නම්, ඒ ඔක්කොම එකතු කළත්, අපි හදාගෙන යන කොත් මලේ ජලාශය, අපි හදාගෙන යන වික්ටෝරියා ජලාශය, අපි හදාගෙන යන මාදුරුඔය ජලාශය, අපි එන අවුරුද්දේ පටන් ගන්න රංදෙනිගල ජලාශය එක් කළාම තරම් ලොකු නැති බව මම මේ ගරු සභාවටත්, මේ රටටත් මතක් කර දෙන්නට කැමතියි.

මේ අයවැයේ පසුබිම ඒකයි. මේ රටේ ආරම්භ කරපු ලොකුම සංවර්ධන ව්‍යාපාරය නමයි, අපි ආරම්භ කරල තියෙන්නේ. මේ ලංකා ඉතිහාසයේ අවුරුදු 2,500 කට මෙතරම් විශාල සංවර්ධනයක් මේ රටේ කවදා වත් ඇති නොවුණු බව මම මේ ගරු සභාවටත් රටටත් කියන්නට කැමතියි. එවැනි බිහිවීමක් ලෙසෙයි. මේව ගැන කල්පනා

යෝධ සංවර්ධන ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කරන්නට මුදල් අවශ්‍යයි. ඒ මුදල් සොයන්නට තමයි මේ අයවැය ලේඛන 5 ම ඉදිරිපත් කෙරුවේ. විශේෂයෙන්ම මේ අවුරුද්දේ ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනයට මගේ කථාව අද සීමා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපි මේ මුදල් වැය කරන්නේ මේ රටේ ආරම්භ කළ ලොකුම සංවර්ධන ව්‍යාපාරය දියත් කරන්නයි.

මේ ලොකුම සංවර්ධන ව්‍යාපාරය දියත් කරන්න මට සිද්ධ වුණා, මේ රටේ මෙතෙක් ඉදිරිපත් කළ ලොකුම අයවැය ලේඛනය මේ අවුරුද්දේ ඉදිරිපත් කරන්න. මේ අයවැය ලේඛනය කොයි තරම් ලොකුද කියා කල්පනා කරනව නම් —ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මැතිතුමා මේ රටේ හිටපු ඉතාම හොඳ මුදල් ඇමති කෙනෙක්. එතුමාට අද වුණත් මම ගරු කරනවා. —1970 දී සිරිමාවෝ රත්වත්තේ ඩයස් බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුවේ මුදල් ඇමති හැටියට ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මැතිතුමා ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනය වගේ දහ ගුණයකින් මෙය විශාල බව කියන්න පුළුවනි. ඒ මුළු අයවැය ලේඛනයේ සම්පූර්ණ වියදම රුපියල් දශ ලක්ෂ 4,000 යි. 1982 වර්ෂය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනයේ වැය දශ ලක්ෂ 40,000 යි. දහ ගුණයකින් වැඩියි. ඒ තරම් විශාල වියදමක් අපට කරන්න සිද්ධ වෙලා තියෙනව, මේ රටේ ආරම්භ කරපු ලොකුම සංවර්ධන ව්‍යාපාරය, ලොකුම සංවර්ධන සැලැස්ම දියත් කරන්න. ඒ එක් කම අපි ෆීපීලික්ස් ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා 1976 දී ඉදිරිපත් කළ, ගිය ආණ්ඩුවේ අන්තිම අයවැය ලේඛනයත් එක්ක මේ අයවැය ලේඛනය සන්දනය කර බලමු. ඒ මුළු අයවැය ලේඛනය කියද? දශ ලක්ෂ 7,000 යි. මේ අයවැය ලේඛනය ඒ වගේ හය ගුණයක් වැඩියි.

ප්‍රශ්න මේවයි. ‘වියදම වැඩියි; උද්ධමනය වැඩියි; මේක වැඩියි; අරක වැඩියි; මේකෙ ‘බැලන්ස්’ එකක් නැහැ; අරකෙ සමබර කාවක් නැහැ’ යයි කියන්න ලෙසෙයි. මේව ගැන කල්පනා

[ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා]
කරල දෙපාර්තමේන්තම බලල, සාධාරණ ලෙස අපක්ෂපාතව කථා කරන්ට කියා මම මුලින්ම මේ විරුද්ධ පක්ෂවල ගරු මන්ත්‍රී තුමන්ලාට කියන්ට කැමතියි.

ඊළඟට අපේ අයවැය ලේඛන ගැන කල්පනා කරමු. 1980 අයවැය ලේඛනයේ වියදම කීයද? මුළු වියදම රුපියල් දස ලක්ෂ 20,000 යි. මේ අවුරුද්දේ—අවුරුදු දෙක කට පසු—මුළු වියදම රුපියල් දස ලක්ෂ 40,000 යි. අවුරුදු දෙකකදී දෙගුණයකින් වැඩි වී තිබෙනවා. පසුගිය අවුරුද්දේ අය වැය ලේඛනය ගැන කල්පනා කර බලමු. මුළු වියදම රුපියල් දස ලක්ෂ 30,000 යි. මේ අවුරුද්දේ අයවැය ලේඛනයේ වියදම ඊට වඩා සියයට 25කින් වැඩියි. ඒ නිසා මුදල් ඇමති වශයෙන් මට සිදු වුණා, මේ විශාල සංවර්ධන සැලැස්ම දියත් කිරීම සඳහා මේ රටේ ලොකුම අයවැය ලේඛනය මේ අවුරුද්දේ ඉදිරිපත් කරන්ට. දශ ලක්ෂ 40,000 ක අයවැය ලේඛනයක්. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මැතිතුමාගේ—ඉතා හොඳ මුදල් ඇමතිවරයෙකුගේ—අයවැය ලේඛනය වගේ දහ ගුණයක අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන්ට මට සිදු වුණු බව මේ අවස්ථාවේදී මේ සභාවට අවධාරණයෙන් මතක් කර දෙන්න ඕනෑ. මේ කිව්වේ වැය නැත්නම් වියදම ගැනයි.

ඊළඟට, අය කොහොමද කියා බලමු. 'රෙවෙනියු' වැඩි වී තිබෙනවාද? ඒකයි ප්‍රශ්නය. මේ අවුරුද්දේ සම්පූර්ණ අය නැත්නම් ආදායම දස ලක්ෂ 17,000 යි. ගිය අවුරුද්දේත් දස ලක්ෂ 17,000 යි සම්පූර්ණ ආදායම. ඒකයි ප්‍රශ්නය. එතකොට හිඟය නැත්නම් පරතරය දස ලක්ෂ 23,000 යි. මම හිතන්නේ විපක්ෂයේ අය හිතන්නා ඇති, අපට මේ අවුරුද්දේදී අය වැය ලේඛනයක්වත් ඉදිරිපත් කරන්ට වත් බැරි වේවිය කියා. කොහොම හරි, බොහොම අමාරුවෙන් අපි අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කළා. හිඟය නැත්නම් පරතරය රුපියල් දස ලක්ෂ 23,000 යි. මේ හිඟයම නැත්නම් පරතරයම fපිලික්ස් ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මහත්මයාගේ අයවැය ලේඛනයට වඩා හතර ගුණයක්

වැඩියි. ඒ හිඟය පියවන්න නොයෙක් මාර්ග සොයන්න අපට සිදු වුණා. විදේශ ආධාර නරකයි, අරක නරකයි, මේක නරකයි, කොන්දේසි හොඳ මදි කියන්න බොහොම ලේසියි. විදේශ ආධාර නැතිව මේ වගේ සංවර්ධන සැලැස්මක් කොහොම දියත් කරන්නද කියා මම අහනවා. මේ වැඩ කොහොම කරන්නද කියා විපක්ෂ නායකතුමාගෙන් මම අහනවා.

ඒ නිසා ගරු කථානායකතුමනි, මේ විශාල පරතරය—දස ලක්ෂ 23,000 ක පරතරය—පියවන්නට විදේශ ආධාර ගන්න මට සිදු වුණා. ලබන අවුරුද්දේදී රුපියල් දස ලක්ෂ 14,000 ක විදේශ ආධාර ප්‍රමාණයක් අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඊළඟට දේශීය ණය දස ලක්ෂ 4,000 ක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒත් තව දස ලක්ෂ 5,000 ක පරතරයක් තිබෙනවා. අන්තිමට එන ඒ අවසාන පරතරයත් ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහත්මයාගේ මුළු අයවැය ලේඛනයට වඩා විශාලයි. විශාල වශයෙන් මේ අයවැය ලේඛනවල තත්ත්වය වෙනස් වී තිබෙනවා. ඒ නිසා 1970 දී අපි කතා කළ පිළිවෙලට අද මෙහි ඇවිත් කතා කිරීම අන්ත මෝඩකමක් කියා මම කියන්න කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අන්තිම දස ලක්ෂ 5,000 ත් පියවන්න අපට සිදු වුණා. ලබන අවුරුද්දේදී දේශීය සම්පත් සංවලනය කිරීමෙන්—බදු මාර්ගයෙන්—දස ලක්ෂ 2,500 ක් පමණ සොයන්න අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒත් තවත් දශ ලක්ෂ 2,500 ක හිඟයක් තිබෙනවා. ඒ සඳහා බොහොම අකමැත්තෙන්, බොහොම කනගාටුවෙන්—මම තරම් භාණ්ඩාගාර බිල්පත්වලට විරුද්ධ තවත් කෙනෙක් නැහැ—භාණ්ඩාගාර බිල්පත් ඉදිරිපත් කරන්ට අද මට සිදු වී තිබෙන බවත්, මගේ කතාව අවසානයෙන් පසු ඒ භාණ්ඩාගාර බිල්පත් ඉදිරිපත් කරන බවත්, මේ සභාවට කියන්න කැමතියි. මේ වගේ සංවර්ධනයක් දියත් කරන්න වෙන කිසිම මාර්ගයක් නැහැ. එක්කෝ මහවැලිය නතර කරන්න ඕනෑ. කොත්මලේ නතර කරන්න ඕනෑ. වික්ටෝරියා නතර කරන්න ඕනෑ. නැත්නම්

රැකිරීම් දීම නතර කරන්න ඕනෑ. ඉඩම් දීම නතර කරන්න ඕනෑ. වාරිමාර්ග සැපයීම නතර කරන්න ඕනෑ. නැත්නම් ඒ ගොල්ලන් කලා වගේ අවුරුදු 30ක කාල සීමාවක් තිස්සේ මෙය කරන්න ඕනෑ. නමුත් අපි කොහොම හරි, මේ ක්‍රමයට හරි මුදල් ගොසා ගෙන මේ වැඩ කටයුතු වික—අපි ආරම්භ කළ වැඩ කටයුතු වික—අවසන් කරන බව මේ අවස්ථාවේදී මේ සභාවට කියන්න කැමතියි.

ඊළඟට, ගරු කථානායකතුමනි, මම කියන්න කැමතියි, මම මේ ගරු සභාවට කවදාවත් බොරු පින්තූරයක් මවා පාවේ නැහැ. ඇත්ත ඇති සැටි හැමදාම කිව්වා. අපේ ආර්ථික අමාරුකම්, අපේ මුදල් අමාරුකම් අවසාන නැහැ. ගරු සභාවේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කවුරුත් මේ ගැන අවබෝධයකින් වැඩ කළ යුතුයි. අපට ලබන අවුරුද්දෙන්—ඒ කියන්නේ 1982 ත්— ඒ වගේම 1983ත්, 1984ත් බාග වෙලාවට 1985ත් මේ තරම්ම මුදල් අමාරුකම් මේ රටේ ඇති වන බව මම මේ ගරු සභාවට අවධාරණයෙන්ම මතක් කරන්න කැමතියි.

ඒ ඇයි? අපි ආරම්භ කළ මේ සැලැස්ම වල් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ විශදම වැඩි වන්නේ, විශදම මුද්‍රනටම එන්නේ, විශදම ඉහළම පෙත්තට එන්නේ, විශදම ඔක්කොම එකට ගොඩ ගැසී එන්නේ 1982ත්, 1983ත්, 1984ත් බව මම මේ ගරු සභාවට කියන්න කැමතියි. මහවැලි විශදම විශේෂයෙන්ම විශාල වශයෙන් වැඩි වන්නේ 1982, 1983 සහ 1984 යන අවුරුදුවලදීයි. කොත්මලේට යන විශදම, ඒ වගේම වික්ටෝරියා ජලාශයට යන විශදම, මාදුරු ඔයට යන විශදම, ඒ වගේම එන අවුරුද්දේ පටන්ගන්නා රත්දෙනිගල ව්‍යාපාරයට යන විශදම මුද්‍රනටම එන්නේ 1982, 1983 සහ 1984 යන වර්ෂවලදී බව මම ගරු සභාවට අවධාරණයෙන් මතක් කර දෙනවා.

Sir, our expenditure will peak. We are not over the hill yet. Our expenditure will peak in 1982, 1983 and in 1984. Till our present schemes—Mahaweli, Kotmale, Victoria, Maduru Oya and Randenigala which will start

next year--till these things are over our expenditure will come to a peak in the next three years. I would like to warn this House not to think that the problems are over.

ඒ නිසා මහවැලි ව්‍යාපාරය අවසාන වන තුරු, ඒ කියන්නේ 1985, 1986 පමණ වන තුරු අපට නොකඩවාම මුදල් අමාරුකම් තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී මා මතක් කර දෙන්න කැමතියි. අපට මහවැලිය තැනුව ඉන්නත් බැහැ. කොහොමද වැඩ කරන්නේ මහවැලිය තැනිව? කොහෙන්ද බල ශක්තිය දෙන්නෝ? කොහෙන්ද විදුලිය දෙන්නෝ? How are we going to give power to run this country? කොහොමද ඉඩම් දෙන්නෝ? කොහොමද රැකී රක්ෂා දෙන්නෝ? කොහොමද අලුත් නගර හදන්නෝ? කොහොමද වනත්තරේ තිබෙන ප්‍රදේශ දියුණු කරන්නෝ? මහවැලිය අත් හරින්නද කියන්නෝ? බොහෝම ලෙහෙසියි, මහවැලියේ ව්‍යාපාර දෙකක් අඩු කළොත්. ට්‍රේෂරි බිල් ගහන්න ඕනෑ නැහැ. බොහෝම ලෙහෙසියෙන් අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන් බව මම විරුද්ධ පක්ෂයට කියන්න කැමතියි.

ඒත් අපි ලැහැස්ති නැහැ, මහවැලිය අත් හරින්න. ගරු ජනාධිපතිතුමා ප්‍රතිඥාවක් දුන්නා, අවුරුදු 6ක කෙටි කාලයකින් කරන්න මේ වැඩේ පටන්ගන්නවාය කියා. පුළුවන් තරම් ඒ කාලය ඇතුළත අවසන් කරනවා. ඔක්කොම ඉවර කරනවාය කියන්නේ නැහැ. 1985 වේවි සමහර විට බැම් හදල, බලාගාර හදල විදුලිය දෙන්න. සමහරවිට Down Stream Development අවසාන කරන්න 1986, 1987, 1988 වේවි. ඔක්කොම අවුරුදු 6ත් ඉවර වෙනවාය කියා අපි කියන්නේ නැහැ. ඒත් මම විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමාගෙන් අහන්න කැමතියි, තමුන්නාත්සේ අපට මහවැලියේ යෝජනා ක්‍රම දෙකක් අත් හරින්නය කියලද කියන්නෝ? ඉවත් කළොත් කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ, මම බොහෝම ලෙහෙසියෙන් අයවැය ලේඛනය නිකම් බණ්ඩක්ක වගේ ඉදිරිපත් කර බණ්ඩක්ක වගේ පාස් කරගන්න පුළුවන්.

[ආර්. ජේ. ජී. ද මැලේ මහතා]
 තමුත්තාන්සේලා ඉදිරිපත් කරන විවේචනාවල කිසිම අර්ථයක්, කිසිම තේරුමක් නැති බව මම ගරු විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමාට කියනවා. නැගිටල කියන්න, මහවැලිය අත්හරින්නද කියන්න කියා. මම වාසි වෙන්න කැමතියි. උත්තර දෙන්න. මම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් අහනවා ඒ ප්‍රශ්නයම. නැගිටල කියන්න, කොත්මලේ අත් හරින්න කියා. නැගිටල කියන්න, වික්ටෝරියා අත් හරින්න කියා. නැගිටල කියන්න ඒ ව්‍යාපාර අත්හරින්න කියා. මම වාසි වෙන්නම්, මිනිත්තු ඊකින් පිළිතුරු දෙන්න පුළුවන් නම්. ගරු මැදවච්චියේ මන්ත්‍රිතුමා (මෙමත්‍රිපාල සේනානායක මහතා) මා හිතන හැටියට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ දැන් නියම නායකයා—මම දන්නේ නැහැ, ප්‍රකා පිළිගන්නවද කියා දැන්—දැන් බිලේඩි තල ඇදලද? කපල ඉවරද?

මම මගේ ඒ හිතවත් මිත්‍ර, නුවරඑලිය මස් කෙලියේ ගරු දෙවැනි මන්ත්‍රිතුමාට එකක් කියන්න කැමතියි. අපේ පක්ෂය තුළ කිසිම හේදයක් නැහැ. මගේ අය වැය ලේඛන පහටම ගරු ජනාධිපතිතුමා ගෙන් සියයට සියයක් නෙමෙයි, සියයට දෙසියයක් සහයෝගය ලැබුණු බව මම කියන්න කැමතියි. මගේ අයවැය ලේඛන පහටම ගරු අගමැතිතුමාගෙන් සියයට සියයක් නෙමෙයි, සියයට දෙසියයක් සහයෝගය ලැබුණු බව මම මේ ගරු සභාවට කියන්න කැමතියි. ඒ වාගේම කැබිනට් මණ්ඩලයේ මගේ සහෝදර ඇමති වරුන්ගෙන් අපේ පක්ෂයේ මන්ත්‍රි වරුන්ගෙන්, කොච්චර අමාරුකම් තිබුණත් සියයට සියයක්ම සහයෝගය ලැබුණු බව නුවරඑලිය මස්කෙලියේ ගරු මන්ත්‍රිතුමාට මම මේ අවස්ථාවේදී ඉතා සන්තෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. නිකම් ඔය 'මිහාර' ලාගේ කතා අහගෙන එහෙත්, මෙහෙත් 'වෙජ්' දැමීමට, අපි වාගේ පළපුරුදු දේශපාලනදෙයො ඕවාට අහු වෙන්නේ නැති බව මම මතක් කර දෙන්න කැමතියි.

මම මේ ගරු සභාවට අයවැය ලේඛන 5 ක් ඉදිරිපත් කළා. මට ඒ වාසනාව ලැබුණා. අයවැය ලේඛන 5 ක් වුණත්, මේවා එකම සංවර්ධන සැලැස්මක් උඩ ඉදිරිපත් කළ බව මේ ගරු සභාවට මම මතක් කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ හැම අයවැය ලේඛනයක්ම එකම සංවර්ධන සැලැස්මක, එකම ආයෝජන සැලැස්මක පුරුකක් බව මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමතියි. මේ අයවැය ලේඛන ඔක්කොම ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ එක පදනමක් මත, නියම ආර්ථික දර්ශනයක් සහ ක්‍රියා මාර්ගයක් මත බව මේ ගරු සභාවට කියන්නට කැමතියි.

ඒ ක්‍රියා මාර්ගය මොකක්ද? එය ප්‍රජා නත්ත්‍රවාදී සමාජ වාදය බව මම මේ ගරු සභාවට මතක් කරනවා. මේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ, මේ රටේ සුපිරි ධන වාදයක් ඇති කරන්න. මේ රටේ සුපිරි ධන වාදයක් ඇති කරන්න බැහැ. මේ රටේ ජනතාවගෙන් සියයට 50 කට වඩා රුපියල් භාරසියයකට අඩු

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
 (ති.රු. அனூர பண்டாரநாயக்க)
 (Mr. Anura Bandaranaike)
 තමුත්තාන්සේලාගේ පැත්තේ තමයි බිලේඩිතල තිබෙන්නේ. අපේ පැත්තේ නැහැ. [බාධාකිරීම්].

ආර්. ජේ. ජී. ද මැලේ මහතා
 (ති.රු. ஆர். ஜே. ஜி. து மெல்)
 (Mr. R. J. G. de Mel)
 නුවරඑලිය-මස්කෙලිය ගරු දෙවැනි මන්ත්‍රිතුමාට (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) මම එකක් කියන්න කැමතියි. ඒ මන්ත්‍රිතුමා මගේ පරණ මිත්‍රයා. [බාධාකිරීම්] ගරු කථානායකතුමනි. අතෙක් ගරු මන්ත්‍රිවරුන් හිතු හැටියට නෙමෙයි මම හිතුවේ. [බාධාකිරීම්] එතුමායි මමයි ඒ කාලයේ පොත්පත් හුවමාරු කර ගත්තා. නිතරම සාකච්ඡා කළා. අපි දෙන්නාම ඉතිහාසය හැදැරුවේ. එතුමාත් ඒ කාලයේ ඉතිහාසය හැදැරූ ශිෂ්‍යයෙක්. මමත් ඉතිහාසය හැදැරූ ශිෂ්‍යයෙක්. මම හැමදාම ශිෂ්‍යයෙක්. අපි ඒ කාලයේදී නිතරම කතාබහ කළා, හමු වුණා. නමුත්

මාසික ආදායමකින් දුකසේ ජීවත් වන පිරිසක්. ශ්‍රී ලංකාව ඉතාම දුප්පත් රටක්. සුපිරි ධනවාදයක් කවදාවත් මේ රටේ ඇති වෙන්නේ නැති බව මම කියන්න කැමතියි. අපි මේ අයවැය ලේඛනයෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ එක් අතකින් මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කර මින් නියම සමාජවාදී රාමුවක් තුළ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජ වාදයක් ඇති කරන්න බව මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමතියි.

ආර්ථික සංවර්ධනය, තව තවත් සංවර්ධනය, මේ සංවර්ධනය තුළින් වැඩි වැඩියෙන් රැකියා ලබා දීම, වැඩි වැඩියෙන් රැකියා ලබා දීමෙන් මේ රටේ තරුණ තරුණියන්ගේ ඒ වාගේම ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කර දීම මේ අය වැය ලේඛනයෙන් අප බලාපොරොත්තු වන එකම පරමාර්ථය බව මේ ගැන සභාවට කියන්න කැමතියි.

අපි 1977 දී මේ ආයෝජන සැලැස්ම—හය අවුරුදු ආයෝජන සැලැස්ම—ඉදිරිපත් කරද්දී අපි එක්තරා ඉලක්කයක් මේ ගැන සභාවට ඉදිරිපත් කළා. ආර්ථික සංවර්ධනය අඩු වශයෙන් සියයට 6 කින් එක් අවුරුද්දකට අපි බලාපොරොත්තු වන බව අපි කීව්වා. මම බොහෝම සන්තෝෂයෙන් කියන්න කැමතියි. මේ අවුරුදු 5 තුළදී, කොතෙක් අමාරුකම් තිබුණත්, දේශීය අමාරුකම් තිබුණත්, විදේශීය බලපෑම් තිබුණත්, මේ සංවර්ධන සැලැස්ම සාර්ථක ලෙස ඉදිරියට ගෙන ගොස් සමස්ත වශයෙන් සියයට 6 ක පමණ ආර්ථික සංවර්ධනයක් ලබා ගන්න—අපේ ඉලක්කය ලබා ගන්න—පුළුවන් වුණු බව. මේ අයවැය ලේඛනයේ අපේ පරමාර්ථය, මේ ඉලක්කය, මේ සංවර්ධන වේගය නොකඩවාම 1983 දක්වා ගෙන යන්න අපි බලාපොරොත්තු වන බවත් මේ අවස්ථාවේදී මම ප්‍රකාශ කරනවා. මේක බොහෝම දුෂ්කර කාර්යයක්. ගිය අවුරුද්දේ අඩුපාඩුකම් ගැන කල්පනා කරන විට මේ සංවර්ධන වේගය අපට නොකඩවාම ගෙන යන්න පුළුවන් වෙයි කියා මම හිතුවේ නැහැ. ඒ තරම් විශාල

බලපෑම් ආවා. විදේශීය බලපෑම, ලෝකයේ උද්ධමනකාරී තත්ත්වය, ලෝක ආර්ථික පරිහානිය ආදී මේ සියලුම විශාල දුෂ්කර තාවන් මධ්‍යයේ අපට සියයට හයක පමණ සංවර්ධන වේගයක් නොකඩවාම ගෙන යන්න පුළුවන් වුණා. ඒ ගැන මගේ සන්තෝෂය මම මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම් මේ සෑම සංවර්ධනයක්ම ඇති වුණේ, අපට ඉදිරියට යන්න පුළුවන් වුණේ 1977 දී සහ 1978 දී ගැන ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාගේ උපදෙස් අනුව අපි මේ රටේ ආර්ථික විප්ලවීය වෙනස්කම් රාශියක් කළ නිසයි. 1977 දී මගේ මුල් අය වැය ලේඛනයෙනුත්, ඒ වාගේම 1978 දී මගේ දෙවැනි අයවැය ලේඛනයෙනුත් ඒ විප්ලවීය වෙනස්කම් කළ නිසා තමයි, අපට මේ රටේ තිදහස් වෙළඳ කලාපයක් ආරම්භ කරන්න පුළුවන් වුණේ; එය දියුණු කරන්නට පුළුවන් වුණේ. මේ විප්ලවීය වෙනස්කම් කළ නිසා තමයි, අපට මේ රටේ අවුරුදු 30 ක් පමණ දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ගාවන්නේ නැතිව මහ වැලිය අවුරුදු හයකින් කරන්නට පියවර ගන්න පුළුවන් වුණේ. ඒ විප්ලවීය වෙනස්කම් කළ නිසා තමයි, මේ ආණ්ඩුව ගිය ආණ්ඩුව කලා වගේ අවුරුදු හතකට ගෙවල් 450 ක් හදන්නේ නැතිව සැහෙන ප්‍රමාණයකින් ගෙවල් හදන්නට පුළුවන් වුණේ. අපේ ගැන අගමැතිතුමාට අවුරුදුපනා ගෙවල් තැනීම මගින් ගෙවල් පණස් දහස, හැට දහස ඉක්මවා ගොස් අවුරුදු 5 අවසන් වන විට ගෙවල් ලක්ෂයක් හදන්නට පුළුවන් වේවායි කියා මම ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

එම නිසා මේ සියල්ලක්ම අපට කරන්නට පුළුවන් වුණේ අපේ ආර්ථිකයේ ඒ වෙනස්වීම් ඇති කළ නිසා බව මූලික වශයෙන් මේ ගැන සභාවට කියන්න කැමතියි. 1977 දී සහ 1978 දී අපේ ආර්ථිකයේ ඒ විප්ලවීය වෙනස්වීම් නොකලා නම් මේ එකක්වත් අපට කරන්නට බැරි වෙන බව මම මේ ගැන සභාවට කියනවා. ඒ වාගේම, මේ වැඩ කටයුතු විදේශ ආධාර නැතිව අපට කවදාවත් කරන්න බැහැ. විදේශ ආධාරවලින් තමයි, අපට

[ආර්. ජේ. ජී. ද මැල මහතා]
 මේ වැඩ කටයුතු කරන්න පුළුවන් වූ
 වුණේ. විදේශ ආධාර ලබා ගත්තේ නැත්
 නම් අපට මහවැලිය අවුරුදු 30 කින්වත්
 කරන්න බැරි වෙනවා. මේ සංවර්ධන
 වේගය වැඩි කර, සංවර්ධන වේගය නො
 කඩවාම ගෙන යන්න පුළුවන් වුණේ
 විදේශ ආධාර ලැබුණු නිසා බව මේ ගරු
 සභාවට කියන්නට කැමතියි. ඇත්ත වශ
 යෙන්ම කියනවා නම් ලෝකයේ කෙත
 රම් අමාරුකම් තිබුනත් ලබන අවුරුද්දේ
 විදේශ ආධාර වශයෙන් දශ ලක්ෂ
 14,000 ක් පමණ බලාපොරොත්තු වෙන
 වා. අද ලෝකයේ විදේශ ආධාර පසුබිම
 එතරම් හොද නැහැ. සතුටුදායක නැහැ.
 කලවානේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්
 තෙට්ටුවෙගම මහතා) කීව්වා වගේ ලෝක
 යේ දියුණු වූ රටවල් අද නොයෙක් ආකාර
 රයේ අර්බුදවලට මුහුණ දෙනවා. ඇත්ත
 වශයෙන්ම කියනවා නම් :

There is a sort of a crisis of capita-
 lism in this world today. Long before
 the hon. Member for Kalawana (Mr.
 Sarath Muttetuwegama) came into
 this House this time, I used to men-
 tion this two or three years ago.

ඒ කෙසේ වෙතත්, කොපමණ අමාරු
 කම් තිබුණත්, විදේශ ආධාරත් දස ලක්ෂ
 14,000 ක් පමණ බලාපොරොත්තු වෙන
 වා. දස ලක්ෂ 14,000 ක් කියන්නේ පසු
 ගිය ආණ්ඩුවට ලැබුණු විදේශ ආධාර
 වගේ විසි ගුණයක් තරම් ප්‍රමාණයක්.

20 time more than what the last
 government received in a single year,
 20 times more.

මේ සියල්ලක්ම අපට ලැබෙන්නේ
 විදේශ රටවල්, ජාත්‍යන්තර ආයතන ගරු
 ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාගේ
 ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති කෙරෙහි තබා තිබෙන
 විශ්වාසයත්, ගෞරවයත් නිසා බව
 මම මේ ගරු සභාවට කියන්නට කැමතියි.

මේ අයවැය විවාදය ගැන කල්පනා
 කරන විට ඇත්ත වශයෙන්ම මට පිළිතු
 රක් දෙන්න දෙයක් නැහැ. පසුගිය
 වතාවේ ගැසුට් 'රෙකෝඩ්' එකමයි ගැසු
 වේ. එකම තැටියමයි. දැන් ඒ තැටිය
 සම්පූර්ණයෙන් හිල් වි තිබෙන බවත්
 මම කියනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම විපක්ෂයේ කලා
 ශ්‍රවණය කලාම මට හිතූණා ගිය අවුරුද්දේ
 මා කළ කලාවම කියවන්න. අද මේ විවාද
 යේදී කිසිම අලුත් අදහසක්—කලවානේ
 මන්ත්‍රීතුමාගෙන් හැරුණු විට කිසිම අලුත්
 අදහසක්—ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. ඔය ඉදිරි
 පත් කළ අදහස්වලට මා ගිය අවුරුද්දේදී
 සම්පූර්ණ පිළිතුරු දී තිබෙනවා. කලවානේ
 මන්ත්‍රීතුමා පමණක් එතුමාගේ දර්ශනය
 අනුව කොමියුනිස්ට් වාදය අනුව ඉතාම
 හොද කලාවක් කළ බව මා පිළිගන්නවා.
 ඒත් මේ රට කොමියුනිස්ට් රටක් නො
 වෙයි. අපි යන්නේ වෙනත් මාර්ගයකින්.
 එතුමා යන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ
 කොමියුනිස්ට් මාර්ගයකින්. කොමියුනිස්ට්
 ක්‍රමයට ගැලපෙන ඉතාම හොද කලාවක්
 එතුමා කළා. කොමියුනිස්ට් ආණ්ඩුවක්
 පිහිටුවා කොමියුනිස්ට් මුදල් ඇමති
 කෙනෙක් පත් වුනොත් එවැනි ක්‍රමයක්
 මේ රටේ ගෙන යන්න පුළුවන් බවත් මා
 පිළිගන්නවා. හැබැයි, මේ රටේ ජනතාව
 කොමියුනිස්ට් ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්නට
 අද වන තුරු කැමැත්ත ප්‍රකාශ
 කර නැහැ. අද මේ ගරු සභාවේ
 එකම එක කොමියුනිස්ට් මන්ත්‍රී
 වරයයි ඉන්නේ. ඉස්සර පහක් හයක්
 හිටියා. ඒකත් දැන් එකට බැහැලා. කොමි
 යුනිස්ට් ක්‍රමය ජනතාව පිළිගන්න තුරු
 එවැනි පිළිවෙලකට ආර්ථිකය සකස් කරන්න
 නට බැරි බව එතුමාත් දන්නවා; මමත්
 දන්නවා. එමනිසා කොපමණ හොදට කලා
 කලත් ඔය වාගේ අදහස්වලට පිළිතුරු දීම
 කාලෝචිත නොවන බව මා මේ අවස්ථාවේ
 දී කියන්නට ඕනෑ.

ගරු කලානායකතුමනි, මේ විවාදයේදී
 විපක්ෂය ඉදිරිපත් කළ සමහර අදහස්
 වලට කෙටියෙන් හෝ පිළිතුරක් දෙන්නට
 මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. වැඩි වශ
 යෙන්ම ගහපු තුරුමිපුව නමයි විදේශාධාර
 ලබා ගන්නවාය කියන එක. විපක්ෂයේ
 නායකතුමාත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ
 නායකතුමාත් විපක්ෂයේ අනික් සියලුම
 දෙනාත් සමස්තයක් වශයෙන් කියා සිටි
 දෙයක් නමයි, අනාගත පරම්පරාවත්
 උගස් කරමින් අපි ඕනෑවට වඩා විදේශ
 ආධාර ලබා ගන්නවාය කියන එක. ඔය

කලාව ඔය තැටිය පසුගිය අවුරුදු විස්සෙම මේ සභාවේදී ගැනුවා. මම ඔය පැත්තේ ඉන්න කොට මමත් ඔය තැටිය ගැනුවා. එමනිසා මා සිතන්නේ තැනැත්තා ඒ තරම් වැදගත් කලාවක් කියලා තමුත්තාත් සේලා ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා අපි ඔය පැත්තට ගියොත් අපිත් කියනවා ඔය කලාවම. ඒ නිසා ඒකෙ අලුත් අදහසක් තැනැත්තා කෙසේ වෙතත් මා විපක්ෂයේ තායක තුමාගෙන් ප්‍රශ්නයක් අහනවා. විදේශ ධාරා නැතිව සංවර්ධනය කළේ තුන්වන ලෝකයේ කොයි රටද? මා වාඩි වෙන්නම්. ප්‍රච්චන් නම් එහෙම එකම රටක් නම් කඳත්ත. ඊළඟට දියුණු වූ රටවල්—ජර්මනිය, ජපානය ආදී රටවල්—හැම එකක්ම විදේශ ධාරා ලබා ගෙන තිබෙනවා. එංගලන්තය මාජල් ඒඩ් ලබා ගෙන තිබෙනවා. තුන්වැනි ලෝකයේ හැම රටක්ම විදේශ ධාරා ලබා ගෙන තිබෙනවා. අපේ රට වටා තිබෙන ඉන්දියාව, පාකිස්ථානය, බංග්ලාදේශය, තේපාලය, චීනය ආදී රටවල් බොහොම විශාල ලෙස විදේශ ධාරා ලබා ගන්නවා. All take foreign aid or foreign loans.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)
With the devaluation !

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(*திரு. ஆர். ஜே. ஜி. து மெல்*)
(Mr. R. J. G. de Mel)

I will tell you. I will read out the Indian conditions. They are far, far stricter than ours. I will read out the whole thing to you.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(*திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க*)
(Mr. Anura Bandaranaike)
But are they accepting ?

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(*திரு. ஆர். ஜே. ஜி. து மெல்*)
(Mr. R. J. G. de Mel)

They have accepted all the conditions. Otherwise, they will not get one red cent. I have all the conditions with me, I will read out all the conditions to you.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
(*திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி*)
(Mr. R. P. Wijesiri)

Are you reading out Grand Central transactions also ?

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(*திரு. ஆர். ஜே. ஜி. து மெல்*)
(Mr. R. J. G. de Mel)
Do not distrub me !

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(*திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க*)
(Mr. Anura Bandaranaike)

He met the President in the evening !

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(*திரு. ஆர். ஜே. ஜி. து மெல்*)
(Mr. R. J. G. de Mel)

ගරු කලානායකතුමනි, සමාජවාදී රටවල් තමයි විශාල වශයෙන්ම විදේශ ධාරා ලබා ගෙන තිබෙන්නේ. සෝවියට් දේශය ආතුළු හැම සමාජවාදී රටක්ම අද විදේශ ධාරා ලබාගෙන තිබෙනවා. යුරෝපයේ තිබෙන සමාජවාදී රටවල් පමණක් ලබා ගෙන තිබෙන විදේශ ණය මම ඉදිරිපත් කරන්නම් ගරු සභාවට. ඒ කියන්නේ සෝවියට් දේශය, පෝලන්තය, හංගේරිය, චෙකෝස් ලෝවේකියාව, බල්ගේරියාව, ඇල්බේනියාව යනාදී රටවල් ලබාගෙන තිබෙන විදේශ ණය.

Their total foreign debt borrowings from Western Banks, capitalist Banks, is 250 billion dollars. From the Western Banks alone the Soviet Union, Hungary, Czechoslovakia, Rumania, Poland—that bloc of countries—has borrowed 250 billion dollars. [Interruption.] Do not disturb me. Let me finish. I will tell you the whole story. Poland alone has borrowed 29 billion dollars from Western Banks. Western Banks would mean 19 percent interest today, not at the rate we get, one percent, two percent, and three percent. Poland has taken loans credit

[ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් 'මහතා]
from 450 Banks in Germany, in England, in France, in the United States in every Western country, and Japan. From 450 Banks they have taken. Up to date, they have not gone to the World Bank, but they have applied for membership. Even Hungary has applied for membership.

Then, Sir, the crux of the matter is the terms of aid, not the totality of the aid. In the totality of aid, certainly, the Communist countries, the socialist countries beat us. China is getting 6 billion dollars from the IMF. They became members of the World Bank only the other day, last year. Already they have started with about 10 billion dollars in one year. That is apart from their loans from the Western capitalist Banks. Their loans from the Western capitalist Banks amount to billions and billions of dollars. The crux of the matter is not the amount of the loan, but the terms of the aid.

කිය සේවා අනුපාතය. එයයි ප්‍රශ්නය.
The debt service ratio—the Leader of the Opposition was talking of the debt service ratio. I will give you some figures. Please bear with me. The debt service ratio of Sri Lanka is still one of the lowest in the world. I will read you the statistics. The World Development Report 1981, published in August 1981. That is the latest World Bank Report which gives the debt service burden of several countries. Sri Lanka, 6.5 percent, one of the lowest. This is as at January 1980, because they have given the statistics only as at January 1980. That is, the published statistics of the World Bank. Bangladesh 8.4 higher than us, Burma 22, three times higher than us, India 9.5, higher than us; Sri much; Tanzania 7.4; Zaire 9.1; Uganda 7.4; Indonesia 13.4; Sudan 33; Senegal 13.7; Egypt 15.8; Zambia 19.7; Phillippines 12.6; Beirut 22.3. I am only taking a representative

group of Third World countries from Asia, Africa, Latin America and South America. Columbia 12.5, Jamaica 15.9, Turkey 12.9, Mexico, one of the biggest oil producers today, 64.1, Chile 26.2, Brazil 34.6, Yugoslavia 4.2, lower than us. The only country still lower than us is 4.2 Venezuela, another oil producer, 9.4. Singapore, only a city state as I often tell in this House, is 1.3, less than us, I admit: a small city state where wants are very limited. Israel 10.3.

That is the debt service ratio of a representative group of Third World countries of Asia, Africa, Latin America and South America, taken from the latest World Development Report, published in August 1981. The debt service—the Leader of the Opposition will ask the question how this debt service is being calculated. After his meeting with my good Friend Mr. David Hopper and his visit to the World Bank, I must confess, that he is very well informed about some of these matters. So, I will let you know. The debt service, according to the World Development Report, is a sum of interest payments and instalment payments of principal on external, public and public quaranteed debts. You do not calculate local debts into it. You never do it.

So this is the debt service data from the World Bank. It is called the Debt Reporting System. That is a very fine system. The data does not cover the debt contracted for the purchase of military equipment. For example, we did not. The last Government did contract some debt for the purchase of military equipment. But we did not include it. We have not done so. Not yet, anyway: I hope not, I hope never. This is how it is calculated.

So on this basis, still our debt service position is one of the lowest in the world. If we can do these, these things without debts, without borrowing from anybody, it is all well and

good, and I will be the happiest man in the world to say that we have no debts to the world. But if you are doing this type of programme, we have to get loans, we have to get them on the best terms possible. And that is why, despite massive foreign aid, we have still a public debt service ratio which is one of the lowest in the world. එහෙම නම් අපේ 'රෙකෝඩ්' එක තවමත් හොඳයි.

This is entirely because our terms of borrowing have been among the best in the world—the most concessional so far. I have ensured that 35 per cent of all our borrowings are grants; outright grants, non-repayable. There will be no burden on future generations. They do not have to pay one red cent. As to the balance, they are all long term loans—30 years, 40 years and 50 years. Most of them with a ten-year grace period. Most of them have no interest. We have to repay only the capital. For example, loans from Saudi Arabia, a number of loans—no repayment of interest. The only repayment is the capital. Others at half per cent interest; one per cent interest; two per cent interest, and three per cent interest. 85 per cent of our borrowings have been on that basis. Few export credits. As you all know, export credits are on a regulated basis called the Export Credit Consensus. There is a world agreement on this consensus. It used to be about 7 per cent in the old days, but now under the new consensus, which I think will come into effect within a week's time, it will be about 9 per cent, because the interest rates are going up.

Then, a few commercial borrowings from banks. there too, we have obtained the best terms possible. I will give you the terms of the very last commercial borrowings we did. August 14, 1981. US \$75 million loan, Uro-dollar loan. Rate of interest 5|8th per cent over LIBOR that is, the London Inter Bank offered rate.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)
How much is LIBOR?

ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල් මහතා
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த் மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

LIBOR is the normal rate. It goes up and down according to the interest rates. Today it is 13. It can go up to 19, 20. It depends on the interest rates in the world.

Then August 14, 1981. I cannot tell you in August what the interest rate was, I forget. 5/8th per cent over LIBOR for first six years and 3/4th per cent over LIBOR for the balance two years. This is the best term that Sri Lanka had ever got in the commercial market; the very best term, and very good for a poor third world country. There are many countries, much more powerful third world countries, with much stronger economies than ours. Of course, you, have to remember that we are one of the poorest and the lowest economies in the world. Do not talk big. We are only a speck of sand in all the sea shores of the world. Many countries take at 2 per cent, 1½ per cent over LIBOR. We have managed to get at 5/8th per cent for the first six years over LIBOR and 3/4th per cent over LIBOR for the balance years.

The hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) referred to the percentage of commercial borrowings. I must reply you. You said that the percentage of commercial borrowings as against the rest of the borrowings was increasing. You are quite right. But I agree with you up to a point. I do not want to mislead the House in any way. For what are these borrowings? Mainly for commercial purchases. Air Lanka made a purchase of planes. They had to go into the commercial market. Ceylon Shipping Corporation, for the purchase of ships; Ceylon Cement Corporation, for their expansion had to go into the commercial market; the Powdered Milk Factory at Welisara, which was burnt down—

கேள்விகள் பதிலளிப்பது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Who burnt it down? That is the point. World Bank?

பார். கே. ஜி. டி. டி. மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

That is a different matter. The Minister of Finance does not know what is happening in the Powdered Milk Factory.

அனாண்டா டாசனாயக்க

(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)

(Mr. Ananda Dassanayake)

What has happened to the inquiry?

பார். கே. ஜி. டி. டி. மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Anyway, the money is for the Powdered Milk Factory. We had to do commercial financing for part of Kotmale also because, as you know, the original estimate was Rs. 800 million and it went up to Rs. 6,000 million; it might go higher—it might be even Rs. 8,000 million by the time we end. So, the entirety of it cannot be financed under Swedish aid. It was fully financed under Swedish aid on the old estimate, but when the cost escalated, due to no fault of ours, we had to go in for commercial borrowings from the Swedish bank to supplement some part of the estimate. Otherwise, these things could not have been done. Anyway Kotmale will have to be abandoned if we do not go for some commercial borrowings from the Swedish bank. So, I would ask the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) to tell me, is it better that we went for some commercial borrowings, or is it better that we did not start at all and do not get our power by 1985? That is the question.

கேள்விகள் பதிலளிப்பது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

There is a debate at the Committee stage.

பார். கே. ஜி. டி. டி. மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I agree. It is better to avoid commercial borrowings. I was trying my best as Minister of Finance to avoid commercial borrowings, and I did it up to, say, one and a half years ago. But it is impossible for a poor country like Sri Lanka to do all these things at one and the same time without any commercial borrowings. As the hon. Member for Attanagalla will know, all countries borrow commercially. There is no country that has not borrowed commercially at some time or the other. Our percentage of commercial borrowings is still quite low, still quite small compared to many countries. In some countries the percentage of commercial borrowings is as high as 75 per cent, 80 per cent and 90 per cent. For example, Brazil's commercial borrowings are about 90 per cent. Zaire's about 80 per cent. Our commercial borrowings are still less than 15 per cent of our total foreign financing. The balance 85 per cent is still coming under most concessional terms, which I mentioned earlier—either as outright grants or at $\frac{1}{2}$ per cent, 1 per cent, 2 per cent or 3 per cent. I must assure the hon. Member for Attanagalla that I am very much alive to this problem of commercial borrowings. I am so alive to this problem that I have requested His Excellency the President to call upon Air Lanka to curb their borrowings, not to purchase any more planes, and His Excellency has already instructed Air Lanka to curb their commercial borrowings in future. So we are very much alive to this problem—[Interruption.] If they can get some money, why not? If they can get local capital, why not?

Then, Sir, I come to the IMF and the World Bank. There was much criticism of the IMF and the World Bank. Some of it was well-informed, some of it ill-informed. The IMF and the World Bank have always been the twin ogres of Third World countries. I have myself been a strong opponent of the IMF and the World Bank in the old days. In fact, I remember long, long ago when Mr. Robert McNamara came to this country I took part in a demonstration against him, although later on I became one of his closest friends and I told him that I took part in a demonstration against him. He enjoyed the joke as hugely as I did. So I have myself been a strong advocate of the policy of not being tied too much to the IMF and the World Bank.

I will not be telling you a secret if I tell you that my first proposal to this Government was to go half and half if possible, without being completely tied to the World Bank and the IMF. We had to borrow, we had to go somewhere and borrow money for this huge programme. Our total resources are only Rs. 17,000 million. How can you finance a project of Rs. 40,000 million in one year without borrowing? So I told this Government that we should go half and half if possible, borrowing half from the IMF and the World Bank and half from the private capital market, though at a higher rate of interest—at that stage in 1977, the private capital market rate of interest was very low—so that we had a proper balance. Some countries go for a balance, so that they are not tied too much to the World Bank and the IMF. In fact, it is best if we can do without them at all. But we cannot do without their aid, and we decided to do this massive programme and to liberalize the economy. We had no option then but to come to some arrangement of a substantial nature with both the IMF and the World Bank. You could not liberalize the economy without an arrangement

with the IMF and the World Bank. We would have had the same 7 years of shortages and queues, as you had earlier, if we did not come to some arrangement with the World Bank and the IMF.

My Friend, the Hon. Minister of Trade & Shipping would have been in the same position as Mr. T. B. Ilangaratna. There would have been no difference whatsoever. I do not know whether he would have been called කරවල කුමරයා or something else. But if we did not go to the World Bank and the IMF and come to some arrangement with them there was no hope in hell of liberalizing our economy, of putting an end to all these shortages and queues, භාල් පොල, පාන් පෝලිම් and all the rest of it. We had no hope in hell.

We had no hope of starting the Mahaweli Programme without going to the World Bank. So we were compelled to go there in order to do this massive programme and to liberalize the economy. We had no option but to come to some arrangement with these institutions. If not for the assistance we have received from them, I must tell this House, none of these new policies could have been implemented. What would have been the result? We would have taken 30 to 50 years to do the Mahaweli. It would have been double the cost or treble the cost. The cost may have been even five times if we did it over a 50-year period. There would have been no GCEC unless we went to the IMF and the World Bank and liberalized our economy. Who is the foreign investor who would have come here? Dr. Seevali Ratwatte and Mrs. Sirima Ratwatte Dias Bandaranaike tried very hard to bring in foreign investors, but without liberalizing the economy no foreign investor would come. So we had to go to the IMF and the World Bank to liberalize our economy, to even start our GCEC to even contemplate a GCEC.

[ආර්. ජේ. ජී. ද මැලේ මහතා]

We would not have been able to set aside so much money for the Hon. Prime Minister for his housing programme if we had not gone to the IMF and the World Bank and got money from them for other purposes. Because we got money from the IMF and the World Bank for other purposes, we were able to set apart a fair proportion of local resources for the massive housing programme of the Hon. Prime Minister. No new industries would have been possible. No aid for fisheries development would have been possible. There would have been no money for agriculture. There would have been complete stagnation. It would have been just like the period 1970-1977 if we had not gone to the World Bank and the IMF. So I think when you tell us that we are wrong to have gone to the World Bank and the IMF your criticism is not justified. I would like the Members of the Opposition to kindly see both sides of the picture. I still say that if we can do without the World Bank and the IMF I would be the happiest man. But we simply cannot do without them. We have no option in the matter.

Now, what are the IMF and the World Bank? There is a lot of misunderstanding in this country about these two institutions. Some people think that they are the same thing. They are two different institutions. They are not some outside, esoteric, evil force, far away in Washington. They are international banks, international financial institutions. We are also members, shareholders in a very small way, in both the IMF and the World Bank. I am also a Governor of the World Bank in my own small way. That is why I have to go there twice a year.

Being a small country, we do not have a permanent executive director on the board but we have an alternate executive director. We have a very fine gentleman, whom some of you hon. Members may know, Mr.

Lakshman Canakeratne. Very soon he will be coming back, and Mr. A. S. Jayawardene, who under the SLFP Government was the General Manager of the Bank of Ceylon, a very efficient officer, will go as my relief director to the IMF. At the moment we are represented by the executive director from India who looks after the whole region. That is, the executive director from India looks after, India, Sri Lanka, Bangladesh, Nepal and Bhutan. There are 22 executive directors on the board, and India represents us. There is a gentleman by the name of Shri Narasimhan. There is a distinguished Indian Civil Servant who was also the Governor of the Reserve Bank. He is the son-in-law of Sir Sarvapalli Radhakrishnan, the ex-President of India, the great philosopher whose books on Hindu Philosophy we used to read in the old days. He came and gave a talk in the university when the three of us were in the university, I remember. Shri Narasimhan is his son-in-law. He, and not an American, represents us. Shri Narasimhan represents us in the IMF with Mr. Lakshman Canagaratne as his deputy. There is another Indian Civil Servant called Shri H. N. Rai who represents us in the World Bank.

I would also tell the House, and give some information to the House, about the other executive directors to show the House how this whole thing is constituted because there is so much of misunderstanding in Sri Lanka about this institution.

The executive directors on the board of the IMF not only represent big countries like the United States, the United Kingdom, Germany, France and Japan. There is an executive director from Saudi Arabia, my good friend, Mr. Abbal Kai. He is the Finance Minister and he is a very important member of the board. Mexico is on the board. Canada and eight West Indian countries are

represented on the board. Rumania and Yugoslavia are represented on the board. Italy, Greece, Portugal and Malta are represented. Australia, Korea, New Zealand and the Philippines are represented by one Australian. Libya and 13 Muslim countries are represented. Libya is on the board. Belgium, Austria, Turkey and Luxembourg are on the board with one representative. India, Bangladesh, Sri Lanka, Nepal and Bhutan are represented with India as representative. Sweden and four Nordic countries are represented. Uganda and 16 African countries are represented. Indonesia and eight South-East Asian countries are represented, as well as Brazil and eight Latin American countries. Iran and six Arab Muslim countries are represented. China has now come on the board. In the olden days it was Taiwan. They have been chased out, and China is on the board, as they should be. Argentina and five Latin American countries are represented on the board. The Camerouns and 21 African countries are represented.

Those are the countries that are represented on the board of the IMF. We are also represented always on the board.

I would also like to tell the House that every Third World country has gone to the World Bank and the IMF. The developed countries have also gone there. England got a loan from the IMF only in 1976. India has just got a loan of 5.8 billion dollars. China has applied for one of six billion dollars.

Loans and credits from the IMF are given on the basis of shareholdings. It is not a great thing to say that India has got 5.8 billion dollars. India got 5.8 billion dollars, and that amount is based on the quota, the shareholding. Four hundred and fifty per cent of the quota is what you can get as the maximum. Our shareholding is one-tenth of India's. So we

can never hope to get anything more than one-tenth of what India gets at the best of times. At the best of times even if we agree to all their conditions we can get only one-tenth of what India gets. Nobody can change the law. It is based on a quota.

Then, Sir, I refer to the total number of members of the World Bank; it is very interesting. There are about 150 countries in the world; 143 are members of the World Bank; the total number of members in the IMF is 143 again. There are some countries which are not members of the World Bank and the IMF. I will tell you those countries also. They are the USSR, German Democratic Republic, Czechoslovakia, Bulgaria, Albania, Cuba, North Korea, Mongolia and Switzerland because of its very strong economy. The Polish Peoples' Republic and Hungary have recently applied for membership of the Fund of the Bank. The Fund and the Bank are considering it. One of these days, a letter will come to me also as a Governor of the Fund of the Bank, asking me whether I approve the admission of Poland and Hungary into the Fund of the Bank. I will certainly approve it wholeheartedly.

There are the socialist countries which are members of the World Bank and the Fund; it is very interesting. Some people seem to think that socialist countries are not members of the World Bank and the Fund. They are: the Peoples Republic of China, Romania, Yugoslavia which is one of the heaviest borrowers from the World Bank—I will tell you that they have borrowed ten times of what we have borrowed—Vietnam, and, of course, countries which one might consider as semi-socialist like Libya, Angola, Ethiopia, Mozambique, Yemen—whether you would consider them semi-socialist, I do not know; it is a matter of opinion.

[சென்னை 4 மே 1981]

Then, Sir, I come to the total number of stand-by credits. I will tell you the number of stand by credits that have been given by the IMF. 475 stand-by credits have been given by the IMF in the last 20 years. We have only taken one out of that 275. Then the total number of Third World countries which have stand-by credits arrangements now is 25, to the value of SDR 7,390 million. The total value of stand-by credits given to countries is 42 billion dollars. The total number of socialist countries that have obtained stand-by credits like what we obtained is 3 namely, the People's Republic of China, Romania and Yugoslavia, amounting to SDR 3,214 million. This was nearly 4 000 million dollars, before the new Chinese loan; with the new Chinese loan, if it is granted, it will be 10,000 million dollars to socialist countries from the IMF. It is all nonsense to say that the socialist countries do not go there.

I will tell you the socialist countries that have obtained loans from the World Bank—as at 30th June, 1981, from the World Bank Report: after China joined last year one loan amounting to dollars 200 million from the World Bank; Romania, 30 loans from the World Bank aggregating dollars 1,863 million; Yugoslavia—I know my good Friend from Nuwara Eliya likes Yugoslavia, I like it myself—63 loans aggregating dollars 3,005 million. How many loans Sri Lanka got, in comparison, I will tel you; it is just a handful of loans.

சென்னை 4 மே 1981

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Are all those loans on the same conditions or different conditions? It depends on the strength of your economy.

சார்ஜேமென் (திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Naturally. The bargaining power of a strong economy is naturally much more than the bargaining power of a weak economy. Surely, you must accept that.

Then, Sir, about the total external debt; I will give you some figures of low income developing countries like us, 57,282 million dollars excluding China; middle income countries—many of them Third World—248,892 million dollars, countries like Mexico, Yugoslavia, Venezuela, Turkey, Colombia, Jamaica, Zambia, Philippines. Then let us come to Sri Lanka. On our old quota of SDR 119 million we got an extended fund facility of SDR 260 million. Average rate of interest is 6 per cent; but the possible borrowings under our new quota after 1982 would be SDR 540 million. So if you want to finance your Government in 1983, help us to get it in 1982. We can get up to SDR 540 million. That is about \$ 600 million under our new quota, if you help us to get it. Otherwise, you go back to 1970-77 with the shortages, queues, paan pooling, haal polu, the full—works.

India, on their new quota of SDR 1,717 million, they have got an EFF of SDR 5,000 million. That is 291 per cent of their quota. The average rate of interest in India is 8 to 9 per cent. It is higher than ours. India is getting the loans at 8 to 9 per cent interest. We got ours at 6 per cent. It is not due to my efficiency. The interest rate at that time was 6 per cent. So I got it at 6 per cent, because the World Bank and the IMF also borrow. They borrow money from capital market of the world.

சென்னை 4 மே 1981

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

They wanted you to devalue; you wanted to devalue.

ஈர். சே. சீ. டி. டி. டி. டி.
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

I am coming to the full details. Do not worry. Wait till I finish.

So they, too have to borrow; they borrow from the capital market and lend to us. When the interest rates go up, they naturally raise their interest rate. Up to date we have been able to borrow from the IMF at 6 per cent. India is getting at 8 to 9 per cent.

I will tell you some of their conditions. The conditions have still not been published, because the Indian Finance Minister has refused to divulge the details to the Indian Parliament yet. I do not know whether it has come out now.

லக்ஷ்மன் ஜயகோபி ஹை
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

It has come out. What about these loans?

ஈர். சே. சீ. டி. டி. டி. டி.
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

Up to now, he has not divulged the conditions; but the "Hindu" has leaked it.

அனூர் பண்டாரநாயக்க ஹை
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

May I say this, Sir?

ஈர். சே. சீ. டி. டி. டி. டி.
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

The "Hindu" has leaked it.

அனூர் பண்டாரநாயக்க ஹை
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

The Finance Minister of India, and the Prime Minister of India, have categorically stated that they are not for devaluing the rupee. In Parliament it has been said.

ஈர். சே. சீ. டி. டி. டி. டி.
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

But I will read out the conditions to you.

அனூர் பண்டாரநாயக்க ஹை
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

But they are not accepting those conditions. Mrs. Gandhi's Government has stressed that it would not accept conditions attached to the loans which were detrimental to the national interest; such as the devaluation of the rupee.

ஈர். சே. சீ. டி. டி. டி. டி.
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

That is what everybody says.

அனூர் பண்டாரநாயக்க ஹை
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

No. That is, you do not accept the word of the Prime Minister of India?

ஈர். சே. சீ. டி. டி. டி. டி.
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

Wait. Shall I read their terms?

அனூர் பண்டாரநாயக்க ஹை
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

But they have refused to accept the terms.

ஈர். சே. சீ. டி. டி. டி. டி.
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

If they have refused to accept the terms, then they will not get the loan.

அனூர் பண்டாரநாயக்க ஹை
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Precisely.

ஃர். ே. ே. ே. ஃ ேல் ேனை

(ஃரு. ூர். ே. ே. ஃ ேல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

We will wait and see. I will read the terms that have been laid down.

ஃர். ே. ே. ே. ஃ ேல் ேனை

(ஃரு. ூர். ே. ே. ஃ ேல்)

(Mr. Anura Bandaranaike)

We will not step into their place.

ஃர். ே. ே. ே. ஃ ேல் ேனை

(ஃரு. ூர். ே. ே. ஃ ேல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

They have laid down the public sector investment programme for India. In other words, they have stipulated the plan for India—Sixty five-year plan 1980-1981, through 1984-1985.

This is the plan for India. They have laid down the plan—the targets: 27 per cent in energy; 15 per cent in industry; 25 per cent in agriculture and irrigation; 13 per cent in transport. Then they have laid down agricultural production targets by crops specified in terms of acreage and output. They have laid down price incentives for agricultural produce just as much as they wanted us to raise the guaranteed price of paddy, which is very good, and the floor price of—

ஃர். ே. ே. ே. ஃ ேல் ேனை

(ஃரு. லக்ஷ்மன் ேயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

They have a plan.

ஃர். ே. ே. ே. ஃ ேல் ேனை

(ஃரு. ூர். ே. ே. ஃ ேல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Support prices were increased by 11 per cent for rice, wheat, and cotton. Then public sector investment targets were specified in six key sectors: in coal, in electric

power, in nitrogenous fertilizer, in railway, in steel, in cement. The industrial pricing policy is settled to ensure adequate returns and encourage efficient use of resources.

Policies relating to private sector industry will aim at encouraging production, investment, in economic efficiency. That is what they said for us also. Improved budget—they have laid it down as a condition—(a) through taxation—higher taxation; (b) reduction of subsidies; (c) increase in electricity tariff; increase in bus fares—not only Central Government but State governments.

ஃர். ே. ே. ே. ஃ ேல் ேனை

(ஃரு. ூர். ே. ே. ஃ ேல்)

(Mr. Anura Bandaranaike)

We were willing to accept it.

ஃர். ே. ே. ே. ஃ ேல் ேனை

(ஃரு. ூர். ே. ே. ஃ ேல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

(d) Pricing and administrative measures—

ஃர். ே. ே. ே. ஃ ேல் ேனை

(ஃரு. ூர். ே. ே. ஃ ேல்)

(Mr. Anura Bandaranaike)

They are refusing to accept it.

ஃர். ே. ே. ே. ஃ ேல் ேனை

(ஃரு. ூர். ே. ே. ஃ ேல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Then they will not get the loan. That is the end of the story.

As I was pointing out, pricing and administrative measures to increase returns from public enterprises and corporation from 8 per cent to 10 per cent; reduction of subsidies, increase of prices; improved budget. Every country has to do this. India also has done it.

Then there are the measures already taken. The Indian Minister of Finance has already taken these measures. He has increased taxation; he has made price adjustments in railway fares, in postal rates, in transport fares; the steel price has been increased by 20 per cent and coal by 20 to 50 per cent. Then, transport rates and petroleum product prices were raised; domestic crude oil procurement prices and fertilizer prices were raised. Subsidies have been reduced. They are the same type of conditions.

ஈழர் நிதி விரிவாக்கம் பற்றி

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

They refused to accept those conditions.

ஈர். சீ. சீ. டி. டி. பி. பி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

They have already done all these things.

ஈழர் நிதி விரிவாக்கம் பற்றி

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

Those are the conditions the World Bank wants to set up.

ஈர். சீ. சீ. டி. டி. பி. பி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I would ask the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya not to talk nonsense about things he does not understand.

ஈழர் நிதி விரிவாக்கம் பற்றி

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

You only understand about Upali Wijewardene. That is all.

ஈர். சீ. சீ. டி. டி. பி. பி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Your speech shows that you do not even understand that.

ஈழர் நிதி விரிவாக்கம் பற்றி

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

I understand your complex about that man.

ஈர். சீ. சீ. டி. டி. பி. பி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I understand the money complex of the SLFP also. You like his millions. That is what is wrong with you.

Private Savings to be promoted to achieve 27 per cent domestic savings.

கலிநிதி விரிவாக்கம்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr Speaker)

Order, please! Let the Minister carry on without being interrupted. He must have time to reply.

ஈர். சீ. சீ. டி. டி. பி. பி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

A new interest rate policy to be adopted, just as they told us "Raise your interest rate". Monetary policy: credit allocation and priority basis— Bank rate was raised from 9 to 10 per cent and consequently all the lending rates were raised. Then there had to be selective credit controls to prevent speculation; liberalization of export procedures; establishment of export-import banks; free trade facilities to 100 per cent export industries; review of export policies; import liberalization to be done selectively; a realistic policy towards exchange rates to promote balance of payments. Almost the identical conditions that they imposed on us—

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

They rejected those conditions.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැලේ මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Then, Sir—

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

India revalued the rupee.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැලේ මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

—some Members of Parliament of the Opposition raised the question of subsidies and the social justice. We still give many subsidies. The Government is strongly committed to social welfare and social justice and improvement in the physical quality of life of our people. These are our treasures, our country's crowning glories—free education, free health, free school books. We must safeguard them. It is the policy of the Government to preserve free education, free health, free school books, subsidized fertilizer and many other things. I wish I can give more. [Interruption.] One second; will you wait till I finish? I wish certainly I can give more in the form of subsidies, but with such a huge development programme, with Mahaweli, which swallows up most of our resources, we have to reduce some of these subsidies.

I would now like to give the subsidies which we are still retaining in my Budget for 1982: midday meal to school children Rs. 45 million; free text books, bursaries and special assistance to students Rs. 72 million, Fertilizer Corporation subsidy Rs. 1,000 million; National Milk Board

Rs. 50 million; price support scheme for tea small-holders—[Interruption.] —Surely, the hon. Member for Attanagalla, you know that the fertilizer price in the world is going up. I mean, are you such a fool? I always gave the hon. Member of Parliament for Attanagalla some credit for brains. I never knew that he has such a vacant mind. Under the price support scheme for tea small holders Rs. 64 million.

කඩිනමකින්

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please!

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

He is calling us fools, Sir. He is the only man who has got brains in the whole Place.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැලේ මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Price support for tea small-holders, Rs. 64 million; interest subsidy to National Savings Bank Rs. 450 million, producer subsidy for fisheries Rs. 40 million and welfare payments to my good Friend, the Minister of Social Services, Rs. 62 million. Infant milk food scheme of the Minister of Trade and Shipping, Rs. 100 million; food stamps scheme, Rs. 1,510 million; kerrosene Stamps Scheme, Rs. 117 million, coconut subsidy Rs. 23 million,—apart from free education, free health scheme—new replanting subsidy for tea, rubber, coconut and other crops. Very cheap bus and train fares, cheap electricity, water, irrigation rates which are the lowest in the world. So we still retain a large amount of subsidies in our economy and we try to preserve as much as possible our social welfare system.

Sir, there was a lot of talk about Treasury Bills. Let me at the outset quite plainly state that I have Treasury Bill financing as a matter of policy. I have been against it. And if there was any other way I would never resort to it, and no government will. No government will resort to Treasury Bill financing if there is any other way. But our massive expenditure, particularly on Mahaweli forced us—you remember that flood of supplementary estimates, about Rs. 7,000 million of supplementary estimates that came in 1980—to resort to Treasury Bill financing. I was nearly over-whelmed by that flood of supplementary estimates. I nearly got drowned, as you know, in that flood of supplementary estimates particularly for the Mahaweli Ministry. But we had to finance it. We could not abandon Mahaweli. There was no other way. So very reluctantly the Government has had recourse to Treasury Bill financing. I must only say this. The position today, though not satisfactory—I would hate to resort to Treasury Bills at all—is certainly much better than it was in 1980. I will give you the figures. In 1980 we resorted to nearly Rs. 7,000 million of Treasury Bills, in 1981 we controlled expenditure up to a point this year and we have brought it down to almost half, Rs. 3,700 million. Next year, in 1982, we hope to raise Treasury Bills up to a limit of Rs. 3,000 million. So we have done somewhat better than we did in 1980, when we went up to Rs. 7,000 of Treasury Bills. In 1982 we hope to contain it at Rs. 3,000 million.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

How about outstanding Treasury Bills?

ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

With all that. It is Rs. 2,000 for this year and Rs. 3,000 for next year.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

Are you passing it this evening?

ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I agree with the Opposition that we should restrict Treasury Bill financing as much as possible. It could ruin us, it is inflationary and if we can avoid it, we should avoid it to the best of our ability. That is why I always exhort my Ministerial Colleagues not to send supplementary estimates as far as possible. I always tell my fellow Members of Parliament to try to control expenditure as far as possible, because if you ask me for more money, if you bring forward supplementary estimates, it only follows that we will have to have more Treasury Bill financing than we have bargained for or projected for next year, where we hope to keep Treasury Bill financing down to Rs. 3,000 million. I agree we cannot go on printing Treasury Bills like throwing confetti at a wedding, for example. It cannot be done. It will only be self-defeating. But every country in the history of this world has resorted to Treasury Bill financing. Even the United States—probably still the strongest economy in the world—resorts to Treasury Bill financing. I will read to you some figures. The Office of Management of the Budget—I do not know whether the Director, Stockman, has resigned or not—has estimated that the fiscal 1982 Budget deficit could total 98 billion dollars, more than double the estimate of President Reagan when he brought forward his budget. Their forecast was 43 billion dollars, but their deficit is going to be 98 billion dollars. It also projects a deficit of 125 billion dollars in fiscal 1983 and a 146 billion dollars shortfall in fiscal 1984, when the administration hoped, President Reagan hoped at one stage, to have a balanced

budget. But he will have a deficit of 146 billion dollars even in 1984. They are also issuing treasury bills. At the moment they are flooding the US market with treasury bills. There is a tremendous issue in the last two months to finance this budget deficit. Though it is a bad thing to do, all governments resort to treasury bills financing.

Then, Sir, some of my TULF Friends spoke about the necessity for making provision for District Development Councils. I must assure you, Sir, that the Government is committed to make devolution work. Let us have no illusions on that point. His Excellency President J. R. Jayewardene, the Hon. Prime Minister, the entire Government are committed to this system, to this new experiment, I assure my TULF Friends. But there will be some teething pains, there will be some birth pangs in any new experiment in administration. So bear with us for a little, have a little patience.

But I will tell you what we have provided for in this year's Budget. Do not think that we have not provided anything. In the 1982 Estimates, the Appropriation accounts, funds recurrent expenditure of the Development Councils have been provided for under Head 91, Programme 1, Project 2.07 (4). The amount will be approximately Rs. 100 million when all items are added together; a 100 million rupees for recurrent expenditure. The details are shown in pages M 33 of the Draft Estimates. This provision is mainly for the salaries and wages of employees and also includes a sum of Rs. 5 million specifically provided for the payment of allowances to elected members—Rs. 5 million for elected members also. It is considered that birth pangs in any new experiment this provision will be adequate for Development Councils.

As regards capital expenditure, for the moment, in the Decentralized Budget we have provided Rs. 420 million, under integrated rural development in several districts we have Rs. 315 million, making a total of Rs. 735 million. The Ministry of Local Government also makes certain allocations on an electorate basis—I think about Rs. 200,000 for each electorate. So, apart from allocations made by various ministries like Irrigation, Agriculture, Fisheries, it will also be utilized for some of this work. Of course, the whole system will get into proper shape after 1983, when the entire electoral system will be changed and we will be working on a district basis. Then the money, as the Hon. Leader of the Opposition will understand, will be allocated, not to electorates, but to districts. So, in this intervening short period, bear with us. But we are giving you enough money to make the system work.

Then, there was also criticism about the way that the Rs. 40,000 million, which is a projected expenditure for next year, has been allocated. There was some criticism that sufficient money is not going into, for example, health, education, social services. I agree; I wish I had more money to give health, social services and education. But I had to make do with the money that I had and a lot of the money has to go to our lead projects. Mahaweli alone takes up Rs. 7,400 million. That is almost twice Dr. N. M. Perera's budget and almost the same size as the last budget of Felix R. Dias Bandaranaike. Rs. 7,400 million for Mahaweli alone! We are spending almost the entire size of the SLFP's budget, their last Budget, for Mahaweli alone. Next year, naturally there has to be some reduction in the allocations of some other ministries. I am sorry about it because education in particular, health, social services, cultural affairs, the archaeological department—all of them need money. I wish I can give money, but the only way I can give money is either reducing Mahaweli or by printing treasury bills, both of which I am not prepared to do.

In conclusion, Sir, I must say that no Budget is perfect. I do not think in the whole history of the world anybody has introduced a budget in any country which is perfect. Nobody can satisfy everybody. All budgets have to be criticised naturally by our political opponents. That is natural.

This is my 16th Budget debate in this House. I have been on the other side of the House tearing Budget into pieces. This is the 5th Budget which I have introduced. This may be the last Budget in this House. His Excellency J. R. Jayewardene, I remember, introduced the first Budget when I was a student in the university. It had fallen to my lot probably to introduce the last Budget in this House.

I must thank everybody, particularly His Excellency and the Hon. Prime Minister.

ஊர். பி. விஜேசிரி மஹா

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

What about Grand Central?

ஊர். டீ. ஜி. டி. டி. மெல் மஹா

(திரு. ஆர். ஜி. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I will finish this first. The Budget is most important.

I thank the Hon. Prime Minister and all my Cabinet Colleagues for giving me 100 per cent co-operation in the preparation of this Budget. It is in some way a sad occasion when we think that this will be the last time we will be presenting a Budget in this House. We have nostalgic memories of this House. We have fought many a battle in this House

year after year on behalf of the people of this country. We have won on some of these battles, we have lost others. They are all part and parcel of the recent history of this land. Personally, Sir, I am rather sorry to leave this place. I have come to love this place from the time I sat in the last bench over there, from the time I graduated bench by bench. I am rather sorry to leave this place. I have come to love this place, as I said. Anyway, history marches on and we go to the other place. [Interruption.]

Before the conclusion of the Second Reading of the Budget, I must thank you, Sir, the Deputy Speaker, the Deputy Chairman of Committees, all honourable Members of Parliament, all officials who assisted me in the preparation of the Budget, all the officials and all others who work in this House, from the Kariyala Karya Sahayaka to the Secretary-General of this House—I thank all of them. They have worked long hours to make it possible for this Second Reading debate to go on without a break. So, I must take this opportunity of thanking them all before I conclude my speech on the Second Reading.

Before I do so, with your permission, I wish to reply to the hon. Second Member for Harispattuwa. I do not want to weary this House. They are already tired and weary.

There is a precedent—I can quote the precedent—where documents brought forward in the course of a speech have been tabled along with the speech. So, I would like to

[ஈ. சீ. டி. டி. டி. டி.]
spare him and the House the wearisome task of listening to nearly eight pages by having this along with my speech in HANSARD. That is all I ask you, Sir.

ஈ. சீ. டி. டி. டி. டி.

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிறி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

Could you read out one document?

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr Speaker)

Order, please! It is a joke for you. This is something serious.

ஈ. சீ. டி. டி. டி. டி.

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிறி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

He will not come back again, Sir.

ஈ. சீ. டி. டி. டி. டி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I am tabling these letters for inclusion in HANSARD, Sir. Letter of 22nd November 1976, signed by P. U. Wijewardene, addressed to H. A. de S. Gunasekera, Secretary, Ministry of Planning & Economic Affairs, P. O. Box 898, Colombo 1, sent from Grand Central Limited, 223, Bloemendhal Road, Colombo 13.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr Speaker)

Are those the documents you tabled yesterday?

ஈ. சீ. டி. டி. டி. டி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

No, this morning. I want them included in HANSARD.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr Speaker)

Yes. You have tabled them. You can just refer to them.

ஈ. சீ. டி. டி. டி. டி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I will just refer to them.

Then, a letter, also dated 22nd November, sent by P. U. Wijewardene, Director, from Adams Peak Plantations Limited, addressed to H. A. de S. Gunasekera Esq., Secretary, Ministry of Planning & Economic Affairs, P. O. Box 898, Colombo 1. Also, two letters from Mr. H. A. de S. Gunasekera, Secretary, Ministry of Planning & Economic Affairs, dated 30th September, addressed to the Director, Grand Central Limited, 223, Bloemendhal Road, Colombo 13. I will be giving copies of these letters for inclusion in HANSARD along with my speech. It is a historical set of documents which should go into the history of this land. They are very clear; there is no ambiguity.

சபாநாயகர் அவர்கள்:

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கடிதங்கள்.

Letters tabled:

22nd November 1976

H. A. de S. Gunasekera Esq.,
 Secretary,
 Ministry of Planning & Economic Affairs
 P. O. Box 898,
 Colombo 1.

Dear Sir,

Further to our letter dated 1st October 1976 we are pleased to inform you that our parent Company in the United Kingdom Grand Central Investment Holdings Limited have agreed in principle to the purchase of our estates in Sri Lanka by the Government of Sri Lanka as expressed in your letter dated 30th September 1976.

We set out below the terms on which such sale would be effected which are substantially the same terms as those contained in the Agreed Minute of 26th March 1976.

- (1) Grand Central Limited will transfer the title of the estates contained in the Annexure, to the Land Reform Commission. The transfers of such title would be with effect from 1st April 1976, and the Land Reform Commission will also be the beneficial owner of the estates with effect from 1st April 1976.
- (2) Grand Central Limited on transferring its title to the estates to the Land Reform Commission will go into voluntary liquidation.
- (3) Consideration for the above transfer of title shall be paid at the average rate of Rs. 663.00 (Rupees Six Hundred and Sixty Three) per acre of cultivated land in respect of the estates other than the net current assets.
- (4) The liability for gratuities to workmen has been assumed by the Government of Sri Lanka having been taken into account in the determination of the quantum of consideration paid for the transfer.
- (5) The Government of Sri Lanka undertakes that the rupee sums in which consideration is payable shall be remitted to London to Grand Central Investment Holdings Limited, in accordance with the schedule embodied in the Annexure in ten regular half-yearly instalments, but in view of the Government's assurance that facilities will be made available for the remittance to London of outstanding liabilities due to the Sterling Companies in respect of Head Office expenses and dividends during the current year, the remittance of the first instalment of the consideration will be deferred until 1977 but will be made not later than the thirty first of March of that year.
- (6) For the purpose of the remittances referred to in paragraph (5) above, the applicable rupee-sterling exchange rate shall be the rate which prevailed as at 1st April 1976 namely Rs. 15.60 (Rupees Fifteen and Cents Sixty) to the Pound Sterling. The Government of Sri Lanka will provide the rupee funds for the purchase of FEECs in respect of these remittances.
- (7) Consideration payable and the remittable net current assets referred to in (8) below shall carry interest, as from 1st April 1976 until payment, at a rate of 4% per annum and this interest shall be payable along with the half-yearly instalments of the Principal. The Government of Sri Lanka will provide the rupee funds for the purchase of FEECs in respect of the sums remittable as interest.
- (8) When the final accounting position is established, any credit balance of net current assets shall be remittable to Grand Central Investment Holdings Limited at the FEECs rates but such remittances may be delayed until the year following the year in which the consideration payments provided for in (5) above have been completed; whereas in the case of the Company's final net assets position shows a liability, the amount of the liability shall be deducted from the amount of consideration payable to Grand Central Investment Holdings Limited.
- (9) It is agreed that the total amounts payable as consideration for the estates, with the exception of any taxes or levies upon interest, shall be net payments which shall suffer no further diminution by way of Sri Lanka taxes, levies or impositions of any kind.

The above terms are acceptable to Grand Central Investment Holdings Limited and we are authorised by them to proceed to transfer the title of these estates to the Land Reform Commission as soon as you inform us that these terms are acceptable to you.

Yours faithfully,

P. U. WIJEWARDENE
Director,
Grand Central Limited

ANNEXTURE

Name of Estate	Acres	Consideration at Rs. 673/- per Acre	10 X Half Yearly Instalments
Atale ..	1,950.0	1,292,850 0	129,258 0
Chrystler's Farm ..	748.0	495,924 0	49,592 40
Durampitiya ..	657.5	435,922 50	43,592 25
Kew ..	539.0	357,357 0	35,735 70
Kiriporuwa ..	1,605.0	1,064,115 0	106,411 50
Maha Oya ..	3,011.0	1,996,293 0	199,629 30
Nakiadeniya ..	7,529.0	4,991,727 0	499,172 70
Pallegama ..	2,765.0	1,369,095 0	136,909 50
Pambagama ..	1,557.0	1,032,291 0	103,229 10
Panawatte ..	3,491.0	2,314,533 0	231,453 30
Peenkande ..	3,815.0	2,529,345 0	252,934 50
Perth ..	1,311.0	869,193 0	86,919 30
Portmore ..	582.0	385,866 0	38,586 60
Pussella ..	1,739.0	1,152,957 0	115,295 70
Sunnycroft ..	1,380.0	914,940 0	91,494 0
Urumiwella ..	710.0	470,730 0	47,073 0
Total ..	32,689.5	21,673,138 50	2,167,313 85

SUMMARY

Total Acreage 32,689.5 Acres
Total Payment Rs. 21,673,138 50
Each of 10 Half-Yearly Instalments Rs. 2,167,313 85

22nd November 1976

H. A. de S. Gunasekera Esq.
Secretary,
Ministry of Planning & Economic Affairs,
P. O. Box 898
Colombo 1.

Dear Sir,

Further to our letter dated 1st October 1976 we are pleased to inform you that our parent Company in the United Kingdom Adams Peak Plantations Limited have agreed in principle to the purchase of our estates in Sri Lanka by the Government of Sri Lanka as expressed in your letter dated 30th September 1976.

We set out below the terms which such sale would be effected which are substantially the same terms as those contained in the Agreed Minute of 26th March 1976.

- (1) Adams Peak Plantations Limited will transfer the title of Adams Peak Estate and Derryclare Estate to the Land Reform Commission. The transfer of such title would be with effect from 1st April 1976, and the Land Reform Commission will also be the beneficial owner of the estates with effect from 1st April 1976.
- (2) Adams Peak Plantations Limited on transferring its title to the estates to the Land Reform Commission will go into voluntary liquidation.
- (3) Consideration for the above transfer of title shall be paid at the average of Rs. 663.00 (Rupees Six Hundred and Sixty Three) per acre of cultivated land in respect of the estates other than the net current assets.
- (4) The liability for gratuities to workmen has been assumed by the Government of Sri Lanka having been taken into account in the determination of the quantum of consideration paid for the transfer of the title.
- (5) The Government of Sri Lanka undertakes that the sum of Rupees Four Hundred and Six Thousand Four Hundred and Nineteen (Rs. 406,419.00) which is the consideration payable shall be remitted to London to Adams Peak Plantations Limited in ten regular half yearly instalments of Rupees Forty Thousand Six Hundred and Forty One and Cents Ninety (Rs. 40,641.90), but in view of the Government's assurance that facilities will be made available for the remittances to London of outstanding liabilities due to the Sterling Co in respect of Head Office expenses and dividends during the current year, the remittance of the first instalment of the consideration will be deferred until 1977 but will be made later than thirty first of March that year.
- (6) For the purposes of remittances referred to in paragraph (5) above the applicable rupee-sterling exchange rate shall be the rate which prevailed at the date of signature of this Agreement namely Rs. 15.60 (Rupees Fifteen and Cents Sixty) to the Pound Sterling. The Government of Sri Lanka will provide the rupee funds for the purchase of FEECs in respect of these remittances.
- (7) Consideration payable and the remittable net current assets referred to in (8) below shall carry interest, as from 1st April 1976 until payment, at a rate of 4% per annum and this interest shall be payable along with the half-yearly instalments of the principle. The Government of Sri Lanka will provide the rupee funds for the purchase of FEECs in respect of the sums remittable as interest.
- (8) When the final accounting position is established, any credit balance of net current assets shall be remittable to Adams Peak Tea Estates Limited at the FEECs rate. But such remittance may be delayed until the year following the year in which the consideration payments provided for in (5) above have been completed; whereas in the case of the Company's final net assets position shows a liability, the amount of the liability shall be deducted from the amount of consideration payable to Adams Peak Tea Estates Limited.
- (9) It is agreed that the total amounts payable as consideration for the said estates, with the exception of any taxes or levies upon interest, shall be net payments which shall suffer no further diminution by way of Sri Lanka taxes, levies or impositions of any kind.

The above terms are acceptable to Adams Peak Tea Estates Limited and we are authorised by them to proceed to transfer the title of the estates to the Land Reform Commission as soon as you inform us that these terms are acceptable to you.

Yours faithfully,

P. U. WIJewardene,
Director,
Adams Peak Plantations Limited.

P. O. Box 898,
Colombo 1.
30th September, 1976.

The Director,
Grand Central Limited,
223, Bloemendhal Road,
Colombo 13.

Dear Sir,

This is to inform you that the Government of Sri Lanka has decided to purchase your estates in Sri Lanka handed over to agencies of the Government. The Land Reform Commission will be entitled to the income of these estates with effect from 1st April, 1976.

I have taken note of the fact that the shares of your company are held by Sterling Companies which are subsidiaries of Grand Central Investment Holdings Limited of 35/37, Chiswell Street, London.

The transaction will be effected by private treaty on substantially the same terms as applicable to the Sterling Company-owned estates vested under the Land Reform Law, as set out in the Agreed Minute of 26th March, 1976 between the Government of Sri Lanka and a delegation led by Sir Stanley Tomlinson.

Yours faithfully,

H. A. DE S. GUNASEKERA,

P. O. Box 898,
Colombo 1.
30th September, 1976

The Director,
Admas Peak Plantations Limited,
223, Bloemendhal Road,
Colombo 13.

Dear Sir,

This is to inform you that the Government of Sri Lanka has decided to purchase your estates in Sri Lanka handed over to agencies of the Government. The Land Reform Commission will be entitled to the income of these estates with effect from 1st April, 1976.

I have taken note of the fact that the shares of your company are held by a Sterling Company, Admas Peak Tea Estates Limited of 35/37, Chiswell Street, London.

The transaction will be effected by private treaty on substantially the same terms as applicable to the Sterling Company-owned estates vested under the Land Reform Law, as set out in the Agreed Minute of 26th March, 1976 between the Government of Sri Lanka and a delegation led by Sir Stanley Tomlinson.

Yours faithfully,

H. A. DE S. GUNASEKERA,

“பணக் கெடுதலைத் தடுக்க உதவ வேண்டுகிறேன்” என்று கேள்வி எழுப்பினார்.

கவனம் ஈர்க்கும் “பணக் கெடுதலைத் தடுக்க” என்ற திட்டம் பற்றி வினா விடுக்கப்பட்டது.

“சட்டமன்றம் இப்பொழுது இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டது.

குரல்களின்படி “ஆம்” என்றவர்களுக்கு வெற்றியென சபாநாயகர் அவர்களால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

Question, “That the Bill be now read a Second time”, put.

MR. SPEAKER, having collected the Voices, declared that the “Ayes” had it.

அனுர பண்டாரநாயக்க
(திரு. அனுர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Divide!

சட்டமன்றத்தில் 43 உறுப்பினர் கையேடு எழுதினார்கள்—
—ஆம் 136; எதிராக 21; காலி—
—காலி.

பாராளுமன்றம், 43 ஆம் நிலைக் கட்டளையின் கீழ் பிரிந்தது: சார்பாக 136; எதிராக 21.

The Parliament divided (under Standing Order No. 43a: Ayes 136; Noes 21.

பணக் கெடுதலைத் தடுக்க உதவ வேண்டுகிறேன் என்று கேள்வி எழுப்பினார்.

அதன்படி, சட்டமன்றம் இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பெற்றது.

Bill accordingly read a Second time.

பணக் கெடுதலைத் தடுக்க உதவ வேண்டுகிறேன், 1981 நவம்பர் 30 உறுப்பினர் கையேடு எழுதினார்கள்—
—ஆம் 136; எதிராக 21; காலி—
—காலி.

சட்டமன்றம், நிலைக் கட்டளை இல. 52 இன்படி 1981 நவம்பர் 30, திங்கட்கிழமை நடைபெற விருக்கும் முழுப் பாராளுமன்றக் குழுவுக்குச் சாட்டப்பட்டது.

Bill committed to a Committee of the whole Parliament under Standing Order No. 52 for Monday, 30th November 1981.

தேசிய வானொலி நிகழ்ச்சி

பாடினா: ஒத்திவைப்பு

உண்ணாட்டுத் திறைசேரி உண்டியல் கட்டளைச் சட்டம்: தீர்மானம்

LOCAL TREASURY BILLS ORDINANCE: RESOLUTION

டாக்டர். ஜி. ஜி. ஜெ. ஜி. த. மெல்
(திரு. ஆர். ஜி. ஜி. த. மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

I move,

“That this Parliament resolves that sums not exceeding Rs. 5,000,000 000 (Five thousand million rupees) may in addition to sums authorized by the resolution in that behalf, be borrowed by the issue in Sri Lanka of Sri Lanka Government Treasury Bills and that, for such purpose, the Minister of Finance and Planning be granted all requisite authority under Section 2(1) of the Local Treasury Bills Ordinance (Chapter 417).”

புள்ளி விவரம் கேள்வி, காலி காலி விவரம்.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

காலி விவரம்

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

டாக்டர். மின்சன்சி பெரேரா
(திரு. எம். மின்சன்சி பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I move,

“That the Parliament do now adjourn.”

புள்ளி விவரம் கேள்வி, காலி காலி விவரம்.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

சட்டமன்றத்தில் 30 உறுப்பினர் கையேடு எழுதினார்கள்—
—ஆம் 136; எதிராக 21; காலி—
—காலி.

அதன்படி, பி. ப. 7.35 மணிக்கு பாராளுமன்றம், அதனது இன்றைய தீர்மானத்திற்கிணங்க, 1981 நவம்பர் 25 புதன்கிழமை பி. ப. 3 மணி வரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

Adjourned accordingly at 7.35 p.m. until 3 p.m. on Wednesday, 25th November, 1981, pursuant to the Resolution of Parliament this day.

